

Unu

Hei, King, cum te simți?

Chloe închise ochii și oftă, împotrivindu-se tentației de a-și lăsa capul pe dulăpiorul din spatele ei. Știa că Scott doar încerca să se arate prietenos – nici măcar nu făcuse o glumă – dar situația în care se afla Chloe era epuizantă. Toată viața fusese mulțumită să navigheze pe apele puțin adânci ale iazului popularității școlare, delectându-se cu starea de anonimat.

Desigur, acum se terminase cu asta.

Încă sunt puțin slăbită, răspunse, întorcându-și spre el fața și zâmbind palid. Dar, în general, mai bine. Mersi.

Nene, porcăria asta e chiar serioasă. Văru-meu a avut-o, și a trebuit să facă școala acasă, pe timpul verii, atât de mult rămăsese în urmă.

Scott își potrivea mai bine căștile și făcu spre ea un gest ca și cum ar fi amenințat-o cu un pistol.

Pace ție!

De ce-o fi trebuit să aleagă tocmai mononucleoza¹? se întreabă pentru a cincizecea oară în ziua aceea. Contaminarea cu Epstein-Barr fusese pretextul inventat de Serghei, despre care informase conducerea școlii, pentru îndelungata absență a lui Chloe; și, chiar și-acum, când se mai așternuse praful, Chloe nu era de părere că dezvăluirea adevăratului motiv al absenței sale ar putea fi primită prea bine.

Îmi pare rău pentru chestia asta, că n-am mai apărut la școală timp de câteva săptămâni, se închipui Chloe spunându-i directorului. Știți, eu sunt om-pisică și a trebuit să mă ascund cu alții din rasa mea într-un enorm conac numit Firebird, care mai găzduiește și o companie imobiliară, cât timp a încercat să mă vâneze cultul ăla

1 Boală infecțioasă acută, provocată de un virus, denumită popular „boala sărutului”.

străvechi de tip masonic, crezând că l-am omorât pe unul dintre asasinii lor. A, și, în plus, am nouă vieți și separe că sunt liderul spiritual al poporului meu, care crede că a fost creat de zeițe ale Egiptului antic.

Nț. Chloe nu-și putea închipui că ar ține.

— Dar nu s-ar fi putut măcar să fie o tumoare pe creier? Sau chiar o rinoplastie? se întrebă ea cu voce tare.

Îl urmări cu privirea pe Scott, îndepărtându-se pe coridor și bătând palma cu adevărații lui prieteni. Era un tip pe care Chloe îl cunoscuse până acum doar vag, însă cel puțin reacția lui era de preferat față de a altora.

Keira Henderson, de exemplu, le tot spunea tuturor că ar Trebui să existe o clasă specială pentru cei suferinzi de boli venerice și pentru Chloe.

Dintre toate relele pe care i le făcuse Serghei, minciuna cu mononucleoza/" boala sărutului" era printre cele mai urâte. În fine, dintre cele pe care ea chiar putea dovedi că le făcuse el, adică. Era greu de precizat momentul în care ținerea ei la adăpost față de asasini se transformase în ținerea ei închisă pur și simplu. Și, din moment ce Ordinul A Zecea Lamă era o organizație.il cărei unic scop declarat era să extermine poporul Mai, membrii ei o răpiseră pe mama lui Chloe, insistând că era pentru propria ei protecție. La întâlnirea de la 1 residio, când se dăduseră cărțile pe față, liderul Ordinului jurase că Serghei nu s-ar da în lături de la nimic ca să-i rezeze legăturile lui Chloe cu prietenii ei umani și cu familia, și chiar dacă ea ajunsese să vadă în Serghei un fel de tată-surogat, pe durata ultimelor câteva săptămâni, se pomenise întrebându-se dacă nu cumva e adevărat.

Chloe chiar sperase că viața ei va reveni la normal atunci când îi părăsise pe Mai, se întorsese acasă și i elncepuse să meargă la școală. Vezi să nu. În orice caz, nu încă. Ordinul era acum rezonabil de potolit, după ce Chloe își sacrificase una dintre vieți ca să-și salveze mama, și

toată lumea își dăduse seama că ea era Aleasa". Plus că - și Chloe nici măcar nu mai vorbea ni cineva de la Firebird, în prezent - sentimentele ei față de Serghei erau încă nelămurite, Brian dispăruse și, în fine, ea era încă împărțită între acesta și Alek. Și toată lumea crede că am mononucleoză. Grozav.

Chloe își scoase telefonul mobil și-l sună pe Brian, însă imediat îi intră mesageria vocală, așa cum se întâmplase la ultimele ei douăzeci de încercări. Și mesageria lui vocală era plină. Nu mai auzise nimic despre el încă din seara în care ea murise și înviase, salvându-și mama din schimbul de focuri dintre Mai și oamenii Ordinului. Brian, fiul conducătorului Ordinului, trecuse de partea ei... și-și atrăsese jurămintele de răzbunare din partea celor din A Zecea Lamă. Își luase rămas-bun de la ea la fereastră, când se sărutaseră prin geam, după care dispăruse prin orașul întunecat.

Hei, Selina, ce faci? o întrebă Paul, ducându-se spre dulăpiorul lui.

Începuse să-i spună așa de când ea le povestise, lui și lui Amy, despre adevărata ei natură. Selina era alter-ego-ul lui Catwoman și, după cum bănuia ea, felul lui de a se împăca, oarecum, cu faptul că ea avea superputeri, în timp ce el, fanaticul benzilor desenate, rămânea un om normal. Dacă-l ajută, să fie, se gândi Chloe.

Pe bune, pe lângă că sunt obosită tot timpul și toată populația de vârstă școlară își bate joc de mine, mai sunt și alte simptome ale mononucleozei pe care ar trebui să le cunosc?

Știu că nu poți să te duci în unele țări din Africa, din cauză că Epstein-Barr interacționează cu nu știu ce ciupercă ciudată și-ți poate provoca moartea, răspunse râul, diplomatic.

Nu țări africane, nu ciuperci ciudate. Bifat, bifat.

Se gândi, vag, la Semeția din New Orleans, alcătuită

în principal din Mai care preferaseră să rămână în Africa, după ce fuseseră forțați să plece din Egipt, și, până la urmă, emigraseră în Louisiana.

Cum te descurci, cu întoarcerea și tot restul?

Chloe oftă și se rezemă de dulăpioare, cu mâinile împreunate la ceafă.

Să vedem. Trei săptămâni de lecții ultracomplete la trigonometrie de recuperat, am reușit cumva

1 ratez și Reconstrucția după Războiul Civil, și trebuie să deduc de una singură în laborator, după ore, reacțiile de oxidare-reducție. A, zise, pocnind din degete, și Moby Dick. Tot tacâmul, carne de balenă, picioare de lemn și așa mai departe, până marțea viitoare.

Asta, hm, e cam nașpa, zise Paul.

Nu cred să se fi inventat deocamdată un cuvânt mai presus de nașpa care să descrie adecvat situația mea școlară, declară Chloe.

Porniră împreună pe coridor, Chloe târându-și picioarele spre ora de educație fizică, pradă unui grav. acces de lene. Încă nu se hotărâse dacă să-i tulbure mințile domnului Parmalee executând brusc un slam-dunk², sau s-o dea pe Smallville³ și să încerce să-și ascundă puterile secrete, comportându-se ca un copil normal, leneș și inapt din punct de vedere fizic.

Dar cu, știi tu...

Paul își căuta cu stângăcie cuvintele, lucru care rareori i se întâmpla. Făcu un mic gest, mimând ghearele.

Cu adaptarea, ca om normal, la traiul cu maimuțe ca voi? replică sec Chloe. Chiar nu e mare brânză, Paul. Asta am făcut toată viața.

² Termen din baschet desemnând procedeul prin care un juriilor introduce mingea în coș de deasupra acestuia.

³ Serial american de televiziune, având la bază benzile desenate cu Superman.

Paul încuviință, însă expresivele lui sprâncene ca două omizi se apropiară un pic, ca ale unui personaj de anime mimând îngrijorarea. Paul trecu ca o vijelie de-a lungul culoarului în nădragii lui de trening gen DJ exaltat, și Chloe își dădu seama că nu-l mai văzuse în pantaloni kaki încă de când... în fine, de dinainte ca ea să descopere cine era în realitate și să-i întâlnească pe Mai. Și, în timp ce intra în vestiar, o întrebare îi răsări în minte: Oare ce altceva am mai pierdut?

În seara aceea, când se duse acasă la Amy ca să învețe împreună, camera prietenei sale, deja plină de tot felul de bucăți de materiale și dezordonată, arăta de parcă ar fi explodat o fabrică de confecții: semn clar că se apropia sărbătoarea de Halloween. Peste tot se vedeau cutiute pline cu paiete, mărgel, nasturi și alte lucruri sclipitoare, presărate pe toate suprafețele disponibile. Frânturi de dantelă și bucăți de catifea erau împrăștiate peste tot. Un tub cu adeziv, o foarfecă, mai multe ace și o mașină de cusut stăteau, toate, cocoțate în echilibru precar într-un colț, parcă temându-se ca nu cumva să se p i îi bușească în haosul de dedesubt și să fie încorporate în vreo ținută ciudată. Precedentele realizări triumfale; de lui Amy atârnav pe umerase, arătând ciudat de organizat prin comparație cu haosul din restul încăperii, l i deja își pusese muzică de Halloween: Buffy: The Musical urla în demodatele ei boxe din lemn, ascunse pe sub resturile de materiale.

Mă gândesc la secolul al șaptesprezecelea, zise Amy, ducându-și un deget la buze. Știi, prin intermediul morților-vii. Zombi, nu vampiri.

Mda. Vampirii sunt prea de domeniul trecutului, bombăni Chloe, ștergând rezultatul problemei de matematică la care lucra și luând-o de la capăt.

Reușise să-și găsească un petic de loc într-un capăt îi patului prietenei sale, și se folosea de un sul de muse-îi îi. i

așezat pe genunchi în chip de pupitru portabil. În fața ei, caietul se balansa, instabil, pe manualul de matemaieii, plin de sinusuri, cosinusuri și fragmente de ecuații.

Amy luă de bun comentariul prietenei sale.

Da, șfiii! Nu-i așa că e ridicol? Dar astea vor fi grozave. De data asta, o să folosesc oase veritabile la i orset... ai auzit de Dark Carden? Mi-au zis că pot i mi vândă resturi din schelete, ca să le pot folosi.

Amy, eu încerc să mă concentrez aici, nu să bat pasul pe loc, îi atrase atenția Chloe, ridicându-și mamialul de matematică la vedere. Nu te supăra, dar chiar elniie să-mi văd serios de lecții.

A, mda, scuze, nicio problemă, zise Amy, strâmbând din nas, iar Chloe făcu eforturi să-și stăpânească râsul.

Părul negru și creț al prietenei ei îi cădea acesteia peste față, explodând din fâșia de pânză cu care încercase să și-l lege. De umărul tricoului avea prinse uriașe ace de siguranță, ca pentru scutecele bebelușilor, și în jurul gâtului îi atârna un metru de croitorie.

Sunt total pentru treburile școlarești, zilele astea, continuă aceasta.

Dintr-un salt, se trânti pe pat, determinând-o pe Chloe să-și strângă în brațe manualul și să-și înșface calculatorul, ca să-l protejeze.

Ia uite-aici! exclamă Amy.

Scoase o broșură din buzunarul de la spate al blugilor, în ultima vreme, purta tot mai mult pantaloni, iar acum chiar unii surprinzător – în cazul ei – de strâmți și de potriviți. Ea obișnuia să se hm, eschiveze de la purtarea lor, catalogându-i drept banali și prozaici, își zise Chloe în sinea ei, formulându-și cu grijă fraza, încercând să-și întrebuițeze vocabularul de zile mari. Luă broșura și începu să citească.

Fit⁴? Ce naiba mai e și asta, vreo dietă nouă?

Nu, e F-I-T, de la Fashion Institute of Technology. Din New York. E, cum să zic, cea mai bună facultate de design vestimentar din țară. Foarte prestigioasă.

Chloe privi fotografiile: persoane îmbrăcate bizar – cam ca Amy – stând în săli de clasă, plimbându-se Irricite pe străzi, prinzând cu bolduri tot felul de lucruri pe manechinele din plastic, proiectând bijuterii pe computer.

— Fain. Arată grozav, zise, restituindu-i broșura. Dar, hm, mai ai cam mult până s-ajungi acolo, știi? Suntem iibia în anul doi, ai uitat?

Mda, recunosc Amy, înroșindu-se și lăsând capul în jos. Eu, hm, mă cam gândeam să absolv cu un an mai devreme.

Ce? strigă Chloe, lăsându-și cartea deoparte.

Chloe, eu am terminat aici, zise Amy, oftând. Deja un început să urmez un curs din anii superiori... cu trei ani avans, până vara viitoare aș putea să îndeplinesc toate cerințele.

Păi... pe naiba, zise Chloe, neștiind ce altceva săntii spună.

Singura persoană despre care știa că absolvise liceul înainte de termen fusese fratele mai mare al lui Halley, im geniu recunoscut, care se dusesese imediat la MIT¹, nu la l'IT. Nu era genul de realizări potrivite pentru unii ca ei adică, pentru ea, Amy sau Paul.

Încă un an și, dintr-odată, Amy avea să dispară din viața ei.

1 Abreviere pentru Massachusetts Institute of Technology, una il lui re cele mai mari universități specializate în cercetare din liic, cu sediul în localitatea Cambridge din statul Massachusetts.

La drept vorbind, persoana ta – adică, tot ce s-a

4 Cuvântul fit este interpretat aici în sensul de „a fi în formă”.

întâmplat cu tine - a contribuit în mare măsură la luarea hotărârii mele, îi explică Amy, cu sfială, privind-o cu ochii ei albaștri, deveniți acum mari și rotunzi. Știi, luna trecută, când tu n-ai fost pe-aici, când erai ocupată cu toată povestea aia cu Mai, și nimeni dintre noi nu știa ce se petrece... tu îți vedeai din plin de cealaltă viață a ta. Tu ești, cum să zic, un om-pisică, și conducătoarea poporului tău, și ai de-a face cu vrajbe datând de secole, și, cum să zic, ai doar șaisprezece ani. Și încă mergi la școală. Vreau și eu să am o viață deosebită.

Tăcură amândouă pentru câteva clipe.

Dar nu sunt „conducătoarea poporului meu”, bâigui în cele din urmă Chloe, deschizându-și din nou cartea de matematică.

Pe parcursul următoarelor câteva ore, interacțiunea normală: Amy o tot întrerupea pe Chloe din învățat, întrebând-o mereu ce părere are despre câte o stofă, sau dantelă, iar Chloe riposta aruncând cu tot felul de lucruri în ea. Luară o pauză la opt și jumătate, și doamna Scotkin le prepară câte un espresso și biscuiți cu umplutură de beza și de ciocolată. Pe la zece, cele două prietene își încetară activitatea și stătură să urmărească The Daily Show with John Stewart.

Când o conduse acasă cu mașina, în timp ce sporovăia, entuziasmată, despre FIT și despre planurile ei pentru anul viitor, Amy o tot privea pe furiș pe Chloe.

1 tot vrut să-mi spună despre asta de ceva vreme, își lltdu seama Chloe. Dar a amânat până a găsit cuvintele I intri vite.

În clipa în care pătrunseră pe aleea din fața casei, Chloe își văzu mama privind pe fereastra bucătăriei, ngteptând-o. Amy își flutură mâna în semn de salut, i hloc oftă și scrâșni din dinți. Anna King nu obișnuia It facă așa ceva, iar dacă într-adevăr o aștepta, mereu ivea grijă să dea impresia că face altceva, cum ar fi.1 stea la televizor,

sau să citească. Filosofia ei era să-și 11". poate fiica adolescentă și să aibă încredere în ea: prim Ipiu cu care fostul ei soț nu fusese de acord. Cu toate i i iihia dacă-și mai amintea de el, Chloe știa totuși că lui al ci adoptiv avusese o atitudine exagerat de protecinarv în privința ei. Ba chiar îi spusese doamnei King i i lata lor nu are voie să iasă niciodată cu băieți. Nicioilula. Chloe se întreabă dacă era posibil ca el să fi știut ini timpul ce anume era ea - o Mai, o leoaică umană - 1 i. 1 orice om cu care ar întreține relații intime ar muri.

Chloe trase de timp cât putu de mult, făcându-i emne cu mâna lui Amy, până când autoturismul Mă-Iil hi negru dispăru în noaptea la fel de neagră, cu farurile lin rușii de poziție micșorându-se tot mai mult, așa cum în linge flacăra unui chibrit. În sfârșit, veni vremea să intre.

Bună, zise Chloe, intrând în căldura din casă.

Bună, Chloe. Cum ți-a mers azi?

Mama ei i se adresase pe un ton liniștit, în timp ce spăla ceva în chiuvetă. Doar pentru o clipă, Anna King dădea impresia că ar fi o gospodină oarecare de cartier, nu o mamă singură, care ziua își vedea de avocatură, iar seara trebuia să se ocupe de ciudățenia ei de fică-leoaică adoptivă. Chiar dacă, în esență, situația se rezolvase până la urmă, Chloe tot nu putea să-și ierte faptul că mama îi fusese răpită din cauza ei.

Foarte bine. Mi-am făcut cea mai mare parte din temele la mate acasă la Amy... dac-aș reuși să dau gata măcar cincizeci de pagini din Dick în seara asta, ar fi foarte tare.

Zău că mi-ar plăcea să nu mai vorbești astfel, zise Anna, cu un zâmbet afectat care – doar pentru o secundă – o făcu să arate a avocat și a mama de altă dată. Vrei să mănânci ceva?

Dintr-odată, frigiderul conținea foarte multă carne, și desi Chloe ar fi vrut ca mama ei să înceteze cu strădaniile

de a fi atât de subtilă și de a-și manifesta, cu atâta stângăcie, sprijinul, în taină îi era recunoscătoare. Nu aderase în totalitate la principiile dietei Atkins⁵ de când începuseră să-i iasă ghearele, dar categoric își descoperise o înclinație deosebită față de alimentele sărate și roșii, în ultima vreme.

Vampirii sunt prea de domeniul trecutului, își zise. Acum sunt la modă pisicile.

O să iau ceva, peste puțin timp. Chiar vreau să termin cu astea, răspunse, începând să urce spre camera ei.

— Chloe?

Se opri, crispându-se când auzi tonul ferm al mamei miile.

Sunt cu adevărat mândră de tine! Mama își pieptănase părul tuns pixie pe spate și-l prinsese în două codițe la ceafă, dar tot reușea să aibă o mlațișare maternă și matură în clipa aceea.

Nu doar pentru... toate cele prin care-ai trecut, dar i pentru cât trudești ca să recuperezi ce-ai pierdut la i mlă. Cred că te descurci de minune. Mersi, îi răspunse Chloe. Nu știa precis dac-ar fi trebuit să mai spună și iliceva, însă mama ei doar îi făcu un semn de încuviin

11 i se întoarse la spălatul vaselor.

După confruntarea de la Presidio, ele două purtaseră mare discuție de la om la om, despre multe subiecte.

Intre îi povestise totul despre puterile ei secrete, despie poporul Mai, despre Ordinul A Zecea Lamă, care o i \ pisc, și despre cum își văzuse mama biologică în timp v fusese moartă. Mama ei tăcuse, ascultând-o și sorbind iliuli un pahar de scotch. La urmă, amândouă plânse

I i și se îmbrățișaseră, și asta fusese tot.

5 Dietă alimentară având la bază reducerea consumului de carbohidrați, carnea, lactatele și ouăle fiind permise în cantități mai mari.

I >11 lucrurile chiar se schimbaseră între ele, și ea se intra. stânjenită chiar și numai gândindu-se la asta. Nu se putea face abstracție de realitatea faptului că-i salvase viața mamei lăsându-se lovită de glonț și murind, pierzându-și una dintre cele opt vieți care-i mai rămăseseră. Era un fapt important și greu de acceptat pentru o mamă, o mamă care încă se considera ca îndeplinind rolul de protector și de păzitor.

Iar lui Chloe nu-i plăcea mersul ca pe coji de ouă al mamei sale, care tot încerca să-și dea seama cum ar fi cel mai bine să se comporte cu fiica sa adolescentă, dotată cu puteri de super-erou. Ar trebui să fac ceva rău și să fiu pedepsită, își zise, aproape hotărâtă. Asta ar îndrepta lucrurile chiar foarte repede.

Telefonul ei mobil sună; sau, mai bine zis, telefonul mobil al lui Amy, cel prevăzut cu GPS, care le permisesese prietenilor lui Chloe să-i dea de urmă atunci când încercase să li se ofere ca prizonieră celor din A Zecea Lamă, în schimbul eliberării mamei sale. Chloe nu i-l dăduse deocamdată înapoi; era încă o reminiscență a întregului incident. Dar nu și cea mai importantă.

Bună, zise, recunoscând numărul lui Alek.

Bună, Chloe, fată! ghici de unde te sun!

De la petrecerea de după All-State⁶? încercă ea.

Indiscutabil. Îți vine să crezi? Nu au deloc bere!

Incredibil. Și tocmai în capitala statului nostru!!< Chloe, zâmbind istovită și lăsându-și jos cărțile. (uni a fost la concert?

N-a fost prea rău. Dar încep să cred că flautul e în iilru fraieri. O să învăț să cânt la piculină; la început, mi-a

6 Allstate Corporation este una dintre cele mai mari societăți americane din domeniul asigurărilor, important sponsor al multor manifestări sportive (ca și al Comitetului Olimpic American), printre care și al campionatului universitar de fotbal american, la finala căreia, numită Sugar Bowl, probabil că se referă aici personajele.

părut că e numai pentru gay, însă tipii ăștia chiar lv mu pe toate gagicile după ce fac câte un solo. Drăguț, Alek.

I lei, trebuie să închid, dar ne vedem mâine, da? Mda, ne vedem mâine, zise Chloe, trimițându-i un „iiul prin telefon.

I I îi răspunse la sărut și ea închise, l i scoase din geantă exemplarul din Moby Dick și să mi în r pe spate în pat, deschizând încet la pagina la care i ilm Asose.

() K. /, unsprezece și un sfert. Doar două ore, și pe iirmfi nani.

În A ochii începură s-o usture. Faptul că ajunsese la i îi h.1 cu balena numită spermă1 nici măcar n-o amuză. V iivură degetul între pagini, ca să nu uite unde a nun, și privi afară, pe fereastră.

l r. i risc o lună rotundă, diformă, prea albă ca să poată i uită luna recoltei2. Amy va fi foarte dezamăgită: n-o fi îi de cuvinte intraductibil, sperm whale însemnând, în lliilni ni. lezA, „cașalot”.

În original, harvest moon, denumire care desemnează luna

1” Im preajma echinocțiului de toamnă, când agricultorii din mi i i îi nordică își culeg recoltele și după apusul soarelui.

să fie lună plină de Halloween, ci după, deja pälind. Lucru pe care nu l-ar fi știut și nici nu l-ar fi observat vreodată, înainte de a deveni Mai în toată legea. Ceața, sau pâcla, sau fumul încetoșau partea de jos a lunii, și făceau să clipească stelele din emisfera inferioară a cerului.

Brian era pe undeva, pe acolo. Cel din urmă fir lipsă al confruntării. Toți ceilalți actori din rolurile cheie dăduseră deja socoteală.

Chloe mai privi afară vreme de câteva clipe, după care se întoarse, în sfârșit, la cartea ei.

Doi răpească toate cele opt vieți. Zâmbi, aproape cu

tristețe, și-i tăie beregata.

Chloe se ridică în capul oaselor, pe patul ei, scăldată în sudoare.

— Șapte vieți, își zise, cu voce tare. Mai am doar șapte. Asta a fost sora mea, nu eu.

Visele erau mereu despre sora ei, cealaltă posibilă Aleasă, care fusese asasinată ceva mai devreme, în anul acela. Foarte rar, îi mai apărea în vis mama ei biologică, și încercările ei de a unifica poporul Mai din Europa de Est, de acum două decenii. Însă Chloe nu visase niciodată ceva legat de fratele despre care i se spusese că ar fi posibil să-l aibă... oare asta să fi însemnat că el trăia și acum? Oare ea, noaptea, nu retrăia decât amintiri ale celor răposați?

Afișajul aparatului ei de radio îi indica ora 4: 17. Afară era încă întuneric, iar stelele străluceau, în cea mai friguroasă parte a nopții. Chloe se ridică și deschise fereastra, lăsându-se răcorită de aerul înghețat. Prea curând oricum n-avea cum să mai adoarmă.

Îndreptând o ultimă privire spre patul ei, Chloe sări pe pervaz și, de acolo, jos, pe pământ, dispărând apoi în întuneric.

Trei

< iii, ok? Chloe?

I» voce familiară, sâcâitoare, o... în fine, o sâcâia, treimi M. Chloe pluti, amețită, spre starea de luciditate, și i ui lui îi deveni conștientă de faptul că brațul ei încă în i i amorțit, strivit de pupitru.

I - i uite tu chiar ai mononucleoză, zise Paul, lovind cu

I îi 1 i 11 scaunul ei, ca s-o trezească mai bine. S-a termiiiui i i de trigonometrie, dragă prietenă. Vestea bună ei li îl K icrombie s-a repezit afară ca să dea un telefon.

liloc mormăi ceva, străduindu-se să-și pună gura în liliitiune.

Dur ce-i cu tine? Ai făcut noapte albă? Nu ai de i îi

decât vreo câteva săptămâni.

Mda, dar mi-e greu să mă pun la punct cu toate Hi i hi cum e, că nu poți să dresezi pisicile să facă tot li lui iii – încherii, nu? Cam așa și cu mine. Suntopisică (iliifiltă.

linse și, pentru că tot nu era nimeni prin preajmă.

I. „i, i ghearele. Paul, nefiind încă întru totul obișnuit cu așa ceva, făcu ochii mari. Iarăși îi minți. Ce mod grozav de-a o lua de la capăt!

Mda, de-asta ești la grupa de super-avansați la mate, replică Paul, sec. De proastă ce ești.

Chloe ridică din umeri, preferând să nu-i răspundă.

Kim o să mă ajute mai târziu, cu franceza.

Kim știe franceză?

Perfect. E oarecum sinistru.

Da, desigur, s-o vezi pe fata Mai, cu urechile ei mari de pisică și ochii oblici și colți ascuțiți, făcând orice lucru normal părea sinistru, dar, dintr-un anume motiv, conjugarea verbelor și cititul cu voce tare din *Les Liaisons Dangereuses*⁷ era, în mod special, ceva tulburător.

Și, o să te duci... ăăă... acolo? o întrebă Paul, referindu-se la Firebird.

Ea bănuia că, dacă vreodată Paul ar fi folosit cuvântul Mai, l-ar fi pronunțat în șoaptă, așa cum proceda bunica ei cu termenul de homosexual.

Nu, nu cred. O să ieșim să bem un ceai, sau o cafea, zise Chloe, îndesându-și caietul în ghiozdan și punându-și stiloul după ureche.

Nu-ți face plăcere să te întorci acolo, nu? insistă Paul.

Avea absolută dreptate. Când fusese dusă pentru prima oară acolo, lui Chloe i se păruse un soi de refugiu: un numai că Alek, Olga și Serghei o apărau de asasinii hi (linului A Zecea Lamă, ci îi și prezentau o lume cu lui il

⁷ Legături primejdioase (în limba franceză, în original), cunoscut roman epistolar al scriitorului francez Pierre Choderlos de Laclos, apărut pentru prima dată în anul 1782.

nouă. Și o ajutau să descopere cine-i era mama hii di i, că O sprijineau, și o primeau printre ei...

I o țineau acolo. Orice făcea ea, trebuia să facă liniirunit cu ei. Nici măcar să plece de una singură nu îi „pentru propria ei protecție”. Abia spre sfâr

î11 ul vederii ei acolo începuse să-i vadă ca pe un fel de «i i IA, i îi. Îți individual, membrii ei erau grozavi, cum se mpla cu Alek și cu Kim, una dintre cele mai noi și ițiiiuite prietene ale ei. Iar Igor și Valerie erau inofeni i luar dacă aderau la întreaga filosofie a locului.

Ici gliei era cel la care nu voia să se gândească.

fin exista nici cea mai mică dovadă asupra faptului ic 1.11 îi trimis membri ai clasei războinice din cadrul i „i” fiului Mai, pe așa-numiții kizekh, ca să-i omoare lîi decursul unicei evadări veritabile a lui Chloe

Iu I trebird, din vremea când ei o „apărau” de A Zecea i mii Amy și Paul o informaseră că, după părerea lor, în h 111 – ci-a ceva ciudat la ea acasă: de exemplu, că mama H n i mai era niciodată de găsit. De îndată ce Chloe! ț (Iadusc seama că mama ei fusese răpită, Kim își în n voluntar talentul ei felin aparte pentru căutai i îi indicii în casa King. Fata cu urechi de pisică nu minimei ase numai urmele oamenilor care aparțineau lui, ci și prezența unor Mai. Ce să fi căutat

Urc în din urmă pe-acolo? Dac-ar fi fost vorba doar să-i supravegheze și să-i protejeze mama, în mod sigur, Serghei i-ar fi spus-o... nu?

Kim doar îi sugerase, vag, lui Chloe, că ea n-ar fi primul caz de Mai crescută de oameni, ai cărei părinți să „dispară”, astfel încât orfana să fie readusă în cadrul turmei. Dar chiar dacă Serghei nu plănuise cu adevărat să-i omoare mama, oricum el refuzase s-o salveze de A Zecea Lamă. Iar când Chloe, în cele din urmă, se hotărâse să „dreagă” totul, oferindu-și libertatea la schimb cu a mamei sale, ambele tabere își făcuseră apariția la Presidio – plus

Kim, Alek, Paul și Brian – pentru o confruntare capitală, care avusese ca deznodământ pierderea unei vieți pentru Chloe.

Serghei trăsesese atunci un foc de armă, însă Chloe tot nu era sigură cui îi fusese destinat glonțul. Să fi fost, într-adevăr, îndreptat spre Brian, și nu spre mama ei? Sau, poate, să fi fost ținut spre Chloe? Serghei o adoptase și o tratase ca pe o fiică a lui, dădăcînd-o, jucînd șah cu ea, cinînd cu ea, și făcînd tot felul de alte lucruri paterne, de care ea nu se bucurase din partea adevăratului ei tată, și nici a celui adoptiv, care-și preluase rolul cînd ea era foarte mică. Și nici la toată povestea cum că ea ar fi Aleasa nu voia să se gîndească. Ar fi fost, efectiv, o răutate din partea ei, dacă i-ar fi uzurpat lui Serghei rolul de conducător al poporului Mai, și nu era un lucru pe care ar fi vrut în mod deosebit să-l facă, și nici să discute despre el.

Mda, în clipa de față nu prea am chef de chestia i i <11 adăpostul pentru pisici, recunosc eu.

Nu te condamn. Hei, ți-am zis că o să dau o probă în 1 U pentru balul bobocilor? Își aminti Paul, ridicînd discuri de treizeci de centimetri și flutui în la le entuziasmat.

O să-i faci să scoată la lumină un platan? Întrebă i lilue, pe un ton sec.

I iuniră spre biroul de redacție al Lanternei, ziarul și ulii la care lucra, oarecum, Paul, astfel încât să poată i H ees în sediul și la computerele acestuia.

C<? Nu. Nu sunt atât de moderni. Dar am cumpăr a.1 im urile astea de la Justin. Și-mi folosesc iPod-ul și un uimputer.

Unu. E tare demodat.

I ai ii-ți gura, King. Măcar o să se-asculte ceva mai i liunfi anul ăsta.

Du, dar o să și putem dansa pe ea?

U bazez pe tine să ajuți la umplerea ringului, uide se

încălzește lumea, mărturisi, cu sinceril în îmi Ba chiar le-am promis lui Amy și câtorva tllnlii i ele mai goth prietene ale ei c-o să pun ceva M'i 1 îl ilade Symphony⁸ și New Order⁹, în prima parte a i tirimului.

Știi, chiar ar fi cazul să scrii într-adevăr ceva pentru ziar, la un moment dat, îi zise Chloe, în timp ce Paul descuia ușa redacției Lanternei.

Ea, personal, nu lucra la ziarul școlii, însă deseori profita de canapeaua și de computerele acestuia, la care avea acces prietenul ei, datorită poziției lui de redactor.

Să-ți pui vastele cunoștințe în valoare, argumentă ea. Să scrii o rubrică de „Noi apariții”, sau ceva asemănător. Să acumulezi vreo câteva puncte pentru dosarul de admitere la facultate.

Hm, mormăi el, oprindu-se să se gândească la propunerea ei. Sigur ar fi mult mai bine decât să corectez porcăriile de editoriale ale bobocilor. Ei bine, de-aia zic eu că ești creierul operațiunii.

Noo, doar mușchii. Și ghearele, adăugă Chloe, târșându-și picioarele înăuntru după ce el îi deschise ușa, pregătindu-se să-și arunce ghiozdanul pe canapea, așa cum obișnuia să procedeze înainte de a se trânti și ea, însă se opri la jumătatea elanului, exact la timp cât să nu-și trimită geanta de cinci kilograme drept în capul lui Amy, care răsfoia un exemplar din The Nation, cu picioarele încrucișate ostentativ, prefăcându-se că nu-și dă seama de surprinderea lui Chloe și-a lui Paul.

Bună, le zise, pe un ton nepăsător. Ce faceți?

Nu mare lucru... tu cum ai intrat? se miră Paul.

Nu părea atât de entuziasmat pe cât ar fi trebuit,

8 •• uniții1 din San Francisco, promovând un stil care îmbină W " ii a nil. chisice cu rockul gothic, orchestrația încărcată de su- Mi 1.1. Inii'tizntoarelor fiind dublată de părți vocale eterice.

9' i li lu.i reprezentantă a curentului new-wave electronic.

probabil, să fie: iubita lui se hotărâse să-i facă o surpriză, iurnind brusc într-un spațiu semiprivat. De îndată ce iivrn's. i plece Chloe, probabil ar însemna că urmează o așa repriză de pupături... cum era asta?

I'arson m-a lăsat înăuntru, răspunse Amy, indinul cu degetul mare peste umăr.

I meva scotocea prin camera cu materiale.

nu aş putea s-o șterg... propuse Chloe. îi îi însemnat să-și caute alt loc în care să tragă nu lui de somn... poate pe sub băncile din sala de p ut Singurii care ar putea s-o descopere acolo ar fi liUV Ultorii, sau administratorii, și sigur că niciunul ilinlic aceștia nu-și făcea apariția înainte de terminarea HM Iltr.

Noo, e OK, zise Amy, lăsând jos revista. Itine.

I lilor suspină ușurată și se lăsă să cadă lângă Amy, fără să mai stea pe gânduri și punându-și l nuil în una dintre foarte uzatele și ușor slinoasele «tu în ale canapelei.

ui. un ieși din camera cu materiale și-i privi chiorăș i „Iuți trei.

I lui, tu ești redactor. Lucrezi aici; nu se poate să-i ai, dosești de birou ca și cum ar fi al tău, personal. I îi fapt, acum sunt titular de rubrică, îl corectă V>il i îi un zâmbet răutăcios.

În o idee, rosti somnoroasă Chloe, de pe canapea. I ulii o vorbă despre prezența noastră aici, iar noi n-o să divulgăm față de Keira că ți-ai făcut de cap aseară cu Halley.

Garson nici măcar nu încercă să tăgăduiască; doar pufni și se răsuci pe călcâie, întorcându-se în debaraua cu materiale.

Și cum de știm noi așa ceva? se interesă Amy, privind-o pe Chloe.

Paul își arată nasul și apoi, cu o mică mișcare a mâinii, sugeră ghearele.

A, corect. Bine lucrat, Chlo.

Însă Chloe deja dormea tun.

Alek chiar o scoase la cină în seara aceea - într-un local oarecare, dar bine măcar că nu era McDonald's - și-i relatează bârfele culese din călătoria cu orchestra, s Era la fel de ahtiat după așa ceva ca o fată: îi sclipeau ochii de încântare în timp ce-i relatea reușitele și catastrofele diverselor cazuri de agățat petrecute. Nu era de mirare că pe el nu-l deranjau componentele sectante de la Firebird: pentru el, totul nu era decât o amplă telenovelă.

Iluminatul localului era deprimant de fluorescent, iar decorul nu era decât un material plastic de un albastru-verzui spălăcit, de la teigheaua zgâriată a baru-lui și până la banca de care-și lipise Chloe fesele. Dincolo de ochiurile mari de geam ale ferestrelor, bezna era deplină, cu excepția farurilor autobuzelor care treceau, când și când: oarecum ca în celebrul tablou al lui ilu ard Hopper¹⁰. Departe rău de Firebird, cu draperiile nu din catifea și birourile din lemn de mahon.

I i. i același local în care mâncaseră Alek, Kim, Paul și Amy. după lupta de la Presidio, când se întrebaseră ce „ni i se-ntâmpie mai departe. Atunci, Chloe și mama i în duseseră acasă, și avuseseră marea discuție despre lui e ascunsese ea pe parcursul ultimelor două luni: Hi” mele, apartenența la poporul Mai, totul. Ulterior, M1111111 și luase rămas-bun de la Chloe, prin fereastra dormitul ului ei.

Probabil că n-ar fi trebuit să se gândească la îl al timp lua cina cu Alek, însă îi venea greu să nu o tiui Clătina aprobator din cap când i se părea că e iil și mai scotea câte un mormăit, la intervale i illttv.

10 "Ir vorba despre lucrarea intitulată Nighthawks (Păsări de HHMF' i, i' ilizată în anul 1942 de pictorul realist american Edward Ti" ■ (1M82 1967), înfățișând o cafenea în noapte, cei câțiva ■i' 0(1 a - n, total necomunicativi, fiind prezentați în necruțătoa- H'i luminii a unor becuri electrice.

și atunci am început să arunc găini în flăcări pe", încheie Alek, mușcând dintr-un cartof pai în care-și înmănesc furculița.

Ană... ce? Scuză-mă, zise Chloe, când își dădu în nu i de ce anume spusese el.

Nici măcar nu ascuți! Se vorbește chiar despre a unui rege și a unei regine a balului bobocilor...

(Nun i într-un film vechi de duzină, sau pe-acolo.

Ah. Bizar, zise ea, privind afară, pe fereastră, prin întuneric, și concentrându-se să nu-și lase ochii să se îngusteze ca la pisici.

E ceva despre care ai vrea să vorbești cu mine, Chloe King?

Își însoțise întrebarea de o încruntare comică, însă Claire tot reuși să-i descifreze îngrijorarea din ochi.

Aceasta era șansa ei de a fi sinceră, de a-i aduce la cunoștință cât era ea de tulburată în legătură cu el și cu Brian, chiar dacă Brian nu era de găsit pe nicăieri.

Nț. Nu încă. Pur și simplu, nu putea.

Ți-aduci aminte când am luat mâncare chinezească, zise, în loc de asta, și tu mi-ai povestit cât îți e de greu, uneori, să te adaptezi la relațiile cu oamenii normali și la viața normală a oamenilor?

Da. Am mâncat pui și i-o mein cu zece legume, își aminti el, bucuros.

Și cum reușești? îl întrebă Chloe, cu seriozitate.

El își înălță sprâncenele, surprins de cât de directă era întrebarea fetei.

Nu știu...

Se foi, stânjenit, la fel ca un adolescent normal. O suviță de păr blond îi căzu peste ochi.

Mă distrez cu toată lumea la școală, dar nu le sunt chiar atât de apropiat, să știi. Ei cred că e din cauză că sunt rus, sau un tip super tare, sau mai știu eu ce. Și...

Se încruntă, stând să se gândească mai bine.

Și o am pe mama, și pe tata, când se mai deranjă, mi
i vină pe-acasă, și pe toți ceilalți... Am crescut ca Im Mm,
iii? înconjurat de ei. E ușor să fii „normal” ziua, (Aiul ȕiutȕ
să te relaxezi seara cu alȕii la fel ca tine.

Mda. Corect, ȕl aprobă Chloe, posomorâtă, ȕnchil
iiimlȕi i propria mamă și casă, seara.

Nil tocmai relaxant. Presupuse că, dacă ar fi existat o
L 8S 1, ml ilulată Cum să te comporȕi cu copilul tău adop -,
/ui neamul Mai, mama ei ar fi citit-o până acum și mi ȕi
decis să se asigure că fiica ei ȕi apreciază cultura I HH-i l
Ctun dificil, când originea mea etnică e un vechi I IP
„/toporul meu e capabil să doboare - și chiar Păunim -
cȕprioarele din fugă, numai cu ghearele tfȕnih-i

I u Iu... ești altfel, Chloe, continuă el, cu delicateȕe, f
„i decât noi. Tu ești liderul nostru spiritual: HȘ iiȕh. i vieȕi.
Chloe, tu ai murit, și te-ai ȕntors la viață. H fk ȕlnud ori. Iar
asta te face să fii altfel decât toată llHIH II, l lilui uicepu să
soarbă cu zgomot din milkshake-ul ei

L Hl l ȕila, nevrând să mai audă așȕ ceva. Existau anu
[Uliii iiȕhicmv majore - moartea, viața de după,
zeȕțele K 1 Nn 1 ului Mai, Dumnezeu ȕn general - concepte
vechi Mp mi-au de-o eternitate, la care chiar nu se simȕea

ȕlȕfȕiv - i ȕi ia se gȕndească ȕn clipa de faȕă. Poate
chiar tpW („i ȕi a Sa mori și să revii la viață era ceva
ciudat. Și i „una ca asta să aibă ceva de-a face cu actualele
ei AhIII II de ȕn școală.

ȕmi pare rău, zise imediat Alek, observȕndu-i
privirea. ȕi mȕngȕie ușor obrazul. Nu e nevoie să discutăm
despre asta. Dar tu m-ai ȕntrebat. Cred că, poate,
readaptarea la vechea ta viață o să fie... cam grea, Chloe.

Asta tare nu seamănă cu răspunsul pe care-l doream,
rosti ea, printre dinȕi.

OK, atunci ce zici despre asta: dacă vrei să faci sex
cu mine - adică, sex de-a binelea - ȕȕi garantz că s-ar
rezolva totul. Inclusiv acneea ta.

Chloe se strică de răs. Asta era ceea ce-i trebuia ei în clipa aceea: să râdă, chiar dacă asta doar amâna, pentru scurt timp, gândul la inevitabil.

Ia stai, exclamă ea, redevenind dintr-odată serioasă. Care acnee?

Patru **h** i wt que nous parlions¹, repetă Kim, răbdătoare.

III - mit que nous parlions, zise și Chloe, încercând Iniile întocmai sunetele.

I mai bine. Acum, poți să-mi spui toate formele de îi! de iictiv prezent ale verbului parler?

Ninieim pe acoperișul clădirii care găzduia Café Eland, t-l.i. i. ni u latte și Kim cu ceaiul ei verde. Deși cealaltă fui i M. îi era din ce în ce mai curioasă în legătură cu viața 11 a i< li. ui, i-a lui Chloe în San Francisco, și la ceea ce adolescenții „normali”, era încă prea timidă ca să-i lmsese nevoie de o mulțime de rugăminți din ni **h** i lui Chloe - ca și de un instructaj personal cu prili **h** modul de funcționare a autobuzelor și a liniilor MM ea s-o convingă pe Kim să fie de acord cu o ți-a 11111 **n** ; **n** oraș, și nu la Firebird.

1. IhiU să vorbim, în limba franceză în original.

Im, i iere de la BayArea Rapid Tranzit, rețea de metrou care pe, i i. i It. iy de San Francisco printr-un tunel subteran, inauli. ilA III K) 72.

Parte, parles, parte, parlons, pariez, parlient...

Partent, o corectă Kim.

Deodată, una dintre urechi îi zvâcni pe spate și, doar pentru o clipă, ochii i se îngustară.

Prietenii tăi sunt aici... în cafeneaua de sub noi. Tocmai au intrat, o anunță ea.

Amy și Paul? N-am întâlnire cu ei astă-seară, zise Chloe, mirată. Și dispusă să facă orice, numai să nu conjuge verbe.

Poate doar au ieșit împreună, își dădu cu părerea

Kim.

Poate, acceptă Chloe, târându-se spre răsuflătoarea sistemului de încălzire și lipindu-și urechea în apropierea ei.

Nu avea nici pe departe auzul la fel de bun ca al lui Kim, dar tot era cu mult mai sensibil decât al unui om normal. Avu nevoie de câteva secunde în care să sorteze zgomotele străine – scaunele scrâșnind în contact cu podeaua, clinchetul casei de marcat, discuțiile altora – până când individualiză vocile prietenilor ei.

Mda, s-a cam speriat când i-am zis.

Era vocea lui Amy, care tocmai se instala într-unul dintre scaunele mari, confortabile. Chloe și-o putea imagina strecurându-și picioarele lungi sub ea și arătând ca o fetiță pe un scaun prea mare. Afectată, dar drăguță.

Păi, e o veste importantă!

Acesta era Paul, care-și mai pusese zahăr în cana cu ciocolată caldă și acum îl amesteca.

Iii nu te-ai speriat.

I îi vreau tot ce-i mai bun pentru tine. Uimflo scurtă perioadă de tăcere, punctată de câteva i un părând niște scaune care se trag, probabil fă-HN"! cuiva care dorea să treacă pe lângă ei.

I 11 dispus la o relație pe termen lung? \ni\ își formulase întrebarea pe un ton infatuat, însă Im Viii i ici era ceva deosebit, o oarecare încordare. Ceva [și Im în are: ca și cum de întrebarea aceasta depindeau Httilic mIIC lucruri.

I'niil sci» ase un oftat, pe care încercă să și-l camufleze llHrtul în ciocolata caldă.

Xiny, nu știi sigur dacă noi suntem dispuși la o 111111, ic termen scurt, zise până la urmă.

Îi în ici nu o tăcere prelungită, glacială. Până și Chloe l ținut respirația.

Vilii ce-ar trebui să însemne?

1 fi noi... N-a fost... Tu n-ai simțit nimic ciudat în hIHiiiim vreme?

În mda, răspunse Amy, care probabil că avea pe iți mi i i expresie sarcasticmânioasă din momentele în HM îi. imha din nas. Cu salvarea lui Chloe, și chestiile jHtMi nmenii-pisică, și apropierea Halloweenului, și

1 Ce tot spui, Paul Chun?

Nu.1 în De când s-a întors Chloe, e cam ca în vremuri. Poate că asta - cu noi - e un fel de abei 11 nit Inimoasă, se grăbi el să adauge. Dar poate că încercăm să facem prea mare caz dintr-o oarecare tensiune sexuală și toate celelalte lucruri care se întâmplă.

Dar nu e ca în vechile vremuri, dobitocule, se răsti Amy. De obicei, folosea acest cuvânt cu tandrețe, însă de data aceasta era prea puțină căldură în vocea ei. Chloe e un afurisit de om-pisică. Și care trăiește alături de alți oameni-pisică. Care sunt vânați de alți oameni nebuni.

Chloe simți că i se strânge stomacul. Amy, de fapt, nu spunea nimic rău despre ea, dar faptul că auzea vorbindu-se despre propria persoană și despre viața ei recentă, în astfel de termeni, o făcea să simtă... frig. Kim privi în altă parte, prefăcându-se că nu auzise.

Și, dacă e vreo problemă între noi, atunci e între noi, continuă Amy. N-o mai amesteca pe Chloe aici.

Urmă un nou moment de tăcere care sigur fusese oribil de stânjenitor pentru cei doi prieteni ai ei. Iar când se auzi din nou, în vocea lui Amy se ghiceau lacrimile.

Eu... eu am fost destul de fericită în ultima vreme, zise ea, cu o voce firavă, pronunțându-și cuvintele cu mici înghițituri, așa cum se întâmplă cu cineva care încearcă să-și stăpânească plânsul. Știu că am fost ocupată... Ce e în neregulă?

Chloe își îndepărtă capul de răsuflătoare, nevrând să audă mai multe. Se simțea un pic dezgustată de sine faptul că auzise atâtea. Dacă ar fi fost oricine altcîm» i ui doar

unul dintre prietenii ei, vorbind cu altoiți» v i, n în fi deranjat-o absolut deloc. Probabil c-ar fi N ««nu m continuare. Dar așa, era ceva mult, mult prea htlm, i despart, zise, pe un ton inexpressiv, târându-se îi i „i prv Kiin. Sau îi dă Paul papucii, am impresia.

I mi mi zise nimic, ci doar o privi cu ochii ei mari și țți Ni de pisică, fără să clipească.

11 «buia să-mi dau seama că se întâmplă ceva, miliui. t Chloe. Trebuia să fi observat: în ultima vreme H în îi ictrecut prea mult timp împreună, iar Paul nu IM p. u e să mai aibă cine știe ce chef s-o vadă în im ȳm» i lui.

I care a fost vestea ei importantă? se interesă Htm I îi deodată își aminti că se prefăcuse neatentă.

l i 11 îi i privirea în jur, nesigură, dar fără să se îmbu Ht «le, I utet ca o pisică, își zise Chloe, zâmbind un pic la niii it ei.

Vira să termine școala cu un an mai devreme. Și N i periat, mărturisi, oftând. Până acum n-a mai «lată despre asta... nu știu, a fost, pur și simți) prea dintr-odată.

11.1 re că fiecare dintre voi trei începe să se îndrepte f-lt i - n luliil altă direcție decât ceilalți, rosti lent Kim.

tipei ea n-o să începi iar să-mi spui despre toată Hlv „na cu Aleasa, zise Chloe, pe un ton mai aspru de ni ui îi vrut.

Kim își lăasă privirea în manualul de franceză.

Am vrut să spun exact ce-am spus. Însă ție chiar îți va fi mai greu decât crezi să scapi de... moștenirea ta.

Chloe se bucură că prietena ei nu folosisese cuvântul soartă, însă chiar și-așa tot nu-i făcea plăcere.

M-am săturat să-mi tot spună lumea chestiile astea! exclamă, ridicându-se. Am șaisprezece ani. Mi-am petrecut întreaga viață ca un „om normal”. Nu se poate să se schimbe totul dintr-odată. Vreau să iau note bune, să mă duc la petreceri, la discoteci, să intru la facultate. Ceea ce,

și-așa, e destul de greu, cu atâtea săptămâni câte am pierdut! Nu am timp pentru așa ceva, nici pentru despărțirea dintre Paul și Amy, nici pentru cât de ciudat se poartă mama când sunt eu prin preajmă...

Vrei să te întorci la vechile vremuri.

Da, vreau... Taci!

Ce-ai de gând să faci după ce terminăm aici? o întrebă Kim, descumpănind-o.

Cum adică?

După ce terminăm lecția de franceză, ce vrei să faci?

Să mă duc... ăăă...

Să ajung acasă, să citesc un pic, și pe urmă să dorm. Cuvintele acestea erau bine pregătite, repetate și întrebuințate de multe ori de când se întorsese de la Firebird. Însă nu putea să mintă privind în ochii mari, de pisică, ai lui Kim. Se gândi la ce spusese Amy despre ea, întrebându-se dacă mai păcălea pe cineva, în definitiv.

Să mă duc să alerg, încheie, cu stângăcie, convinsă îl va și Kim foarte bine despre ce vorbește.

Im în se aplecă spre ea și, printr-o mișcare rarisimă, i li nu o al inse pe Chloe, cuprinzându-și mâna în laba ei i îi wlicare.

Indiferent ce te-ai hotărî să faci, rosti ea, pe un ton (I îl nu te minți pe tine însăși, Chloe.

1111H. gândi la cuvintele lui Kim în timp ce alerga de-a lini Kul în izontului, sărind și făcând tumbe peste acoperi-1111 a. tălpi electrice. Nu putea ignora faptul că trișa, ieiul v timpul nopții, răpindu-și din timpul dedicat iim Im pentru școală și mințindu-i pe alții. Înainte - yh i li mi câteva săptămâni în urmă - fusese capabilă să i toate acestea și doar să savureze libertățile nopții.

v iim, însă, nu mai putea.

Chloe.

„Uții i brusc. Fusese o șoaptă, o aproape-voce care (- un a o cheme pe nume. Vântul se întetise și şuiera (Mliiic

vechile antene moarte care încă împodobeau în îi I. acoperișuri, precum țepii cactușilor. Chloe își în i nasul în vânt și întoarse capul, încercând să-și fi în/e auzul către acel sunet.

Mi-au.

I H.t stea pe gânduri, se întoarse și urmă sunetul, Mini este spațiul dintre două case, pe acoperișul clăirii din fața ei. Acolo, stând afectat în fața hornului rotund al unei sobe pe motorină, era un motan negru. Mustățile și pieptul îi erau albe, ca și lăbuțele. Motan de lăptărie, l-ar fi numit mama ei. Unul care umblă pe lângă fermele de lactate, prinzând șoareci și primind, în schimb, castroane cu lapte proaspăt.

Ce caută acolo, sus? se întrebă Chloe. Și, în timp ce căuta cu privirea o ușă, sau un luminator lăsat deschis, motanul își ridică, sfios, o lăbuță și începu să și-o lângă, cu un aer de parcă ar fi dispus de tot timpul din lume. De parcă n-ar fi fost un motan mititel, pe un acoperiș rece dintr-un mare oraș așteptând sosirea iernii.

Salut, micuțule, zise Chloe.

Își închipuise că, fiind Mai, ar fi trebuit să poată vorbi pisiceasca, sau ceva asemănător... dar se părea că nu era așa. Motanul se opri din lins pentru o clipă, după care își văzu mai departe de treabă.

N-ar trebui să fii aici. Te-ai rătăcit?

Chloe se strecură mai aproape de pisei, șoptind acele cuvinte cunoscute, pis-pis-pis, la care motanul lui Amy venea întotdeauna fuga. Se ghemui și începu să-și întindă brațul, însă micul motan sări în vârful hornului, unde nu putea să-l ajungă.

Mi-au! făcu din nou, acum ceva mai tare.

Haide, ușurel, zise Chloe, înfigându-și ghearele de la picioare în cărămizi și pregătindu-se să se propulseze. Poate că ești tu în stare să întreci în fugă un om normal, dar mă tem că...

I i. ivântă mâna, însă micul motan sări jos și alergă
— Pecie decât izbuti Chloe să-și întindă ghearele,
flAml din picioare ca în desenele animate.

I'își! îl strigă Chloe, începând să se enerveze.

Mi-rgă de-a curmezișul acoperișului după el, însă I -
ari dincolo de marginea clădirii.

Nu! exclamă Chloe, coborându-și privirea spre
stradă.

hi n putea să vadă prin întunericul de dedesubt, nici
h» tu „cu agerimea ei de pisică.

Mi-au!

1 lihniși ridică privirea la loc: motanul era pe
acopellții! unei clădiri mai îndepărtate, așteptând-o
răbdător!“ l ihil că plonjase până pe pervazul unei ferestre
și ap-l i cățăraseră iar.

Mi-au!

Acum am înțeles. Vrei să ne jucăm, asta era? Jucăm îi
lțiții.

N11 era un pisoiaș rătăcit: era un motan al străzii,
sau M” an al cerului, mai degrabă. Aici era lumea lui, și
Mu» în decât să se joace cu o nou-venită.

oK! zise Chloe.

m iil>i și sări. Motanul așteptă o clipă, ca și cum ar fi
Vft-i i i ofere un avantaj, după care-și luă tălpășița... (I - l
pl mdu-se, din când în când, ca să vadă dacă ea îl Mi
milKIște.

I a dreptul grozav. Neapărat trebuie să-mi iau o fiș (îi
<. e hotărî Chloe. Și nu se putea aștepta ca mama Pi i t
111.11 aibă acum obiecții în această privință.

Ori de câte ori ajungea prea aproape, Chloe își
încetinea înaintarea; nici ea, nici tovarășul ei de joacă nu-și
doreau ca hârjoneala să se sfârșească prea repede. Zâmbi,
întrebându-se cum ar arăta totul în ochii unui trecător
întâmplător: o vrăjitoare și familiarul ei, zburând la
nivelurile superioare ale orașului? O pisică mare, hăituind

una mai mică? Sau poate că, pur și simplu, n-ar lua nimic în seamă. Sărbătoarea de Halloween bătea la ușă: orice ținea de supranatural era posibil.

Deodată, motanul de lăptărie coti la stânga, sărind în vârful unei scări de incendiu.

Ha! Ai obosit? îl tachină Chloe.

Dar motanul îi aruncă o privire despre care ar fi putut jura că e răutăcioasă.

Bine, dar să știi că nu pot să mă mai joc prea mult timp pe străzi cu tine, îl avertiză ea. Nu pot să mă las văzută de alți oameni.

Mi-au!

Motanul se întoarce și se lăsă să alunece pe treptele metalice, ca un Slinky¹¹ negru.

Aici e casa ta? Vrei să-mi arăți unde...

Deodată, Chloe se opri, uitând complet de motan.

Scara de incendiu dădea spre o alee înfundată și întunecată, aparent nefolosită, cu excepția colectării gunoiului. Cea mai mare parte a asfaltului era ciuruită și plintt de mici băltoace negre de apă menajeră lucitoare.

1 îi ni locul acela zări un contur sinistru, mare, se-H* < în iml suspect de mult cu un trup omenesc, fji în îi era și un miros... un miros familiar... **1** IIIM < sări imediat în jos de la etajul al doilea, aterii-mi! În inuită la doar câțiva centimetri de marginea H! i liluete. Se târî mai aproape și, pe măsură ce ochii I o mliptau, văzu că într-adevăr era un corp omenesc, H> i.it și pârând zdrobit, **1** im Hrian.

Cinci

— Oh, Doamne...

Chloe îi puse mâna pe gât, având grijă ca mai întâi să-și retragă ghearele. Avea puls... însă foarte slab. Pielea îi era rece și lipicioasă, de parcă organismul n-ar mai fi

¹¹ Jucărie de forma unui arc elicoidal, care se întinde și se reformează de la sine.

putut să lupte cu frigul care-l înconjura.

— Chloe? rosti Brian, răgușit. Chloe își plimbă mâinile pe corpul lui, încercând să vadă și să simtă ce era în neregulă. El gemu și se împotrivi un pic; nu părea să aibă rupte nici gâtul, nici coloana.

Își ținea mâinile în dreptul stomacului, chiar sub piept. Când Chloe i le dădu deoparte, un sânge cald, vâscos, începu să se scurgă de-acolo. Toată cămașa îi era îmbibată, și râulețe de sânge i se scurgeau într-o parte și-n cealaltă, coagulându-se în apă. Era o rană de cuțit Evident că era o rană de cuțit. Dacă membrii Ordinului A Zecea Lamă foloseau nouă pumnale ca să răpească toate cele nouă vieți ale unui conducător de Semeție, era suficient unul singur pentru asasinarea unui membru al Ordinului care trădase.

l-i-i vorba că fugi... că dispari, strigă Chloe, străluimlii.< să nu intre în panică.

Ui mii încercă să spună ceva, însă nu reuși să scoată Vii mu iinct. Inspiră adânc și deschise ochii. Pentru o lui i 11 văzu limpede – sau, cel puțin, îi zări contururile, Im. mi. unent ce era prea întuneric pentru vederea omei a și-i zâmbi. Apoi, leșină din nou. Vizz/fu mă-sii, înjură Chloe.

I în le ar fi putut să-l ducă? Dacă-l ducea într-un spital il> l-ai, ar fi însemnat o țintă sigură pentru asasinii I n. imului, care și-ar fi dus treaba la sfârșit. Ea n-avea

(» I apere non-stop, și nu știa cum se procedează

I „i ici să angajezi un bodyguard... cu atât mai puțin Hmhl. «ic să nu lucreze pentru compania de securitate a llllftlul lui Brian.

M a 11 ni tea să-l ducă la ea acasă, așa cum procedase și li ți-l atunci când fusese rănit de Brian, pe pod. Dar.

ui îi tentat-o gândul acesta, Chloe luase decizia

Ic îi nu-și mai supune mama la riscuri din cauza

Ofliei li i udate. a zecea Lamă deja le pătrunsese o

dată fa t * * i; 1) indu-i mama; dacă ar fi dus acolo un om a
Hi mi iniiai le o doreau nu însemna decât să caute necaân
1 îi lumânarea. Așa că nu-i rămânea decât o singură tLM ”
1» >să-l ilă: conacul Firebird. Centrul administrați ni
iiiporului Mai.

I la l-ai dreptate, Batman, bombăni ea, în timp
ceânfouiii lu’ a să-l ia în brațe pe Brian.

! I dală, asemănările dintre Chloe și un veritabil

Ut i mu se sfârșeau: de data aceasta, se întâmplă
când își dădu seama că era foarte dificil să-l care tocmai
până la Sausalito, și pe deasupra ar fi durat mult. Și nici
gând să poată găsi un taxi al cărui șofer să fie dispus să ia
o fată împreună cu iubitul ei rănit, plin de sânge. Evident,
și autobuzul ieșea din discuție.

Așa că recurse la singura super-armă de care
dispunea: telefonul mobil. Formă la repezeală numărul.
Alek avea mașină, dar numai când fura câte una. Prin
urmare, nu rămânea decât...

Alo? auzi în aparat vocea veselă a lui Amy.

Amy, am nevoie de tine... e o urgență. L-am găsit pe
Brian sângerând de moarte pe o alee. Am nevoie de ajutor
pentru el.

Aoleu, mamă! Unde ești?

Undeva pe lângă Chinatown, răspunse, privind în jur,
dar degeaba, fiindcă aleea nu avea nume. Mă găsești cu
telefonul tău, adăugă.

Amy avea celălalt telefon mobil cu GPS, astfel încât
să se poată găsi una pe cealaltă; unicul inconvenient
consta în faptul că ecranul nu era prea mare, și Amy
trebuia să-l cerceteze în timp ce conducea.

Ajung acolo cât pot de repede.

Odată ce mica repriză de conversație normală se
încheie, Chloe deveni mai conștientă de singurătatea aleii
și de tăcerea lui Brian. Nu reușea să-și amintească mare
lucru din cursurile de prim-ajutor urmate în primul an de

liceu, și spera că procedează cum trebuie sfâșiindu-și mânecile bluzei și legând rana cu fâșiile de pânză. În il n i de asta, și de faptul că-l ținea să nu se agite și să îi un i apa murdară din băltoacele din jur – cu toate că acar suprafața uscată a pavajului din piatră cubică

— N i.11< ic mai un mediu steril – Chloe nu prea mai avea te i-a facă, decât să-i ofere alinare și să aștepte. Ce se-ntâmplă aici? 1 11 loc se întoarse să vadă cine era proprietarul acestei

e i Doi băieți, prea viguroși ca să fie oameni ai stră
și în ea încrezători ca să le fie frică de o alee lătural-
Amândoi, musculoși. Asiatici. îmbrăcați complet în i u.
membri ai unei bande.

\ vreo problemă? o întrebă celălalt, zâmbind, i i nul
deoparte tupeul și tatuajele, se vedea clar că H>< I mult
douăzeci de ani. Și, la drept vorbind, arătau ticului de
bine.

„U/i să fie ori albă, ori neagră, își dădu seama Chloe.
I i i i posibilitatea ca ei să fie doi băieți rezonabil de iN „îi
ide de prin părțile locului, care nu voiau decât II i „111
ajutor. Însă Chloe n-avea de gând să aștepte ca I1 mai facă
nu cumva era vorba despre cealaltă – mult linii i, 1 ol
jabilă – variantă.

11 a, scoțând un sâsâit înfricoșător, sări în picioare.

K – Iu și la maximum ghearele de la mâini și de la pi
Nh în i având grijă ca ochii ei oblici să reflecte lumina. I* ”
două salturi, fu la un pas de ei, urlând și șfichiind hi i-
lieiirele.

/ Sluni! strigă unul dintre ei. I în 1111 a I, făcură
stânga-mprejur și o rupseră la fugă.

Aproape prea simplu, murmură Chloe.

Își retrase ghearele și se întoarse la Brian, care dintr-
odată i se păru că este mult prea rigid. Îngenunche lângă
el și începu să-l mângâie pe păr.

Rămâi treaz... trebuie să rămâi treaz...

El gemu, ca răspuns, însă buzele i se mișcau ca și cum ar fi încercat să-i spună ceva.

Lasă-mă, șopti, până la urmă. Ei se vor întoarce. S-a terminat...

Nici să nu te gândești, dragule, replică ea, cu un zâmbet forțat. Ajutorul e pe drum.

Chloe...

Buzele i se mai mișcară, însă fără să mai iasă vreun sunet. Chloe se aplecă mai aproape. Însă el căzu înapoi, fără simțire.

Brian, nu, șopti ea, și ochii i se umplură de lacrimi.

După aproximativ zece minute, Amy își făcu apariția în vechiul break negru al fratelui ei. Chloe îl ridică pe Brian, având grijă să-i preia cea mai mare parte a greutății, datorită forței ei deosebite, însă avea nevoie ca Amy să-l țină drept și nemișcat, pentru eventualitatea în care chiar ar fi avut vreo problemă cu coloana.

Mama mă-sii, fu singurul comentariu al prietenei sale.

Îl așezară cu grijă pe bancheta din spate; complet lipsit de simțiri, el nici măcar nu gemu. Pielea îi era de o paloare cadaverică.

Scuze, zise Chloe, așezându-se la volan. Ascunzălimiei unde îl ducem e cam secretă, și tu va trebui i i (i acoperi cumva ochii ca să nu vezi.

Viiiv păru puțin înțepată, însă numai pentru o clipă.

Nu i problemă. În calitate de credincioasă aghioii trebui să mă aștept că voi fi pusă în situații t Ulii olt.

I ca sări pe scaunul din dreapta și-și trase geaca I»... în Înț.

I liluc demară făcând să iasă fum din cauciucuri și.

«ut i intrând pe stradă, o umbră care semăna cu o

«un, i i omenească se lipi de zid aproape de capătul aleii,» iMnd cum trece automobilul. Însă o singură persoană h îi îi putut să-i facă asta lui Brian... Arăta de

parcă ar în 1 lovit din toate părțile deodată. Și nu era stilul celor lin \ nea Lamă să pândească prin întuneric: dacă ei ar i. 111 i e acolo o fată Mai, ar fi ieșit la iveală și-ar fi lui n îi o omoare și pe Chloe.

I 1111 ația nu-i reveni la normal până când nu ajun«1 pe pikl, trecând vâjâind pe lângă oamenii din Garda mi ta, care erau pe urmele ei de când cu marea în

U. i mr cu Coțcarul.

luând în seamă indicatoarele de intersecție și de a prioritate, Chloe scoase mașina de pe carosabil liilnifi ce coti pe drumul care ducea spre Firebird.

M i omoară frate-meu... bombăni Amy, de sub a ei.

I i imanevră până în spatele clădirii și claxonă, 1. u sunt!” în timp ce se repezea spre poarta pe care paznicul o deschise exact la timp ca automobilul să nu se ciocnească de ea. În filmele văzute mai demult la televizor, Batmobilul intra vâjâind printr-un tunel ascuns cu discreție în conacul Wayne; Batman nu avea nevoie ca Alfred să-i dea drumul înăuntru.

Trebuie făcut ceva cu asta.

Opri în dreptul ușii bucătăriei, intrarea din spate în casă, și sări afară din mașină. Între timp, o femeie deschisese deja ușa, curioasă să vadă cine putea să apară la ora aceea târzie. Când văzu despre cine era vorba, femeia Mai își înclină capul.

V-ați întors, Conducătoarea noastră.

Am nevoie să-l duc într-un pat, ceva, porunci Chloe. Ajută-mă.

Femeia deschise ochii și adulmecă aerul.

Dar el... și ea... sunt oamenii

Acum pot să-mi scot asta? întrebă Amy, încă stând pe scaunul din dreapta, cu geaca pe cap.

Te rog, nu! Te implor! strigă Chloe, disperată.

Cea Aleasă nu are nevoie să implore, murmură femeia.

Apoi, strigă ceva în spate, fie pe rusește, fie în limba Mai; Chloe nu fusese îndeajuns de atentă, încât să poată sesiza diferența.

Asta-i Eleni, își zise ea, distrată, în timp ce femeia se repezea spre automobil, s-o ajute cu Brian. Eleni era o femeie Mai sosită de curând din Turcia, de unde era și familia biologică a lui Chloe.

Mai stai numai două minute, îi zise lui Amy.

I-i între ceilalți Mai care-și făcură apariția - unii cu i I * 11 c irpiți de somn, alții pe deplin treji - se afla și Ellen, „< în A i/ekh care-i fusese un fel de bodyguard lui Chloe, i „i loada când locuise acolo permanent, nu demult.

Îi i îi ierul ei, Dmitri, n-o însoțea, ceea ce era neobișniș femeia îi zâmbi lui Chloe, după care îi făcu o li - u, i ilecăciune, sincer bucuroasă că o vedea întoarsă. Iuți ceilalți se înclină adânc și, cu politețe, o dădură îl» ițiirle pe Chloe, ca să-l transporte înăuntru pe Brian.

tnde-l duceți? se interesă Chloe.

În salonul pentru urgențe, Venerată Conducătoare, Îi i. punse Ellen, făcându-i cu ochiul. Nu vă îngrijați:

I îi ein să arate ca nou.

Îi lut grupul de Mai dispăru în pas alergător pe coriiliuielv casei.

În salonul pentru urgențe? Avem un salon pentru Hh/f „(<: se miră Chloe, în timp ce o lua pe Amy de mână și nu ne i în urma lor.

1 h i-ir exista un întreg mic univers între pereții aceștia. i i. În mod evident, una dintre cele mai vechi părți țil H Îmi. Chloe nu mai fusese acolo până acum, și fu i de îngustimea coridoarelor cu pereți din piattl> I în ierul rece, mirosind a umezeală... de parcă ar fi 1 în apropiere, un puț, sau un beci. Simți o oareh M tinere: era o casă veche, parcă scoasă dintr-un în 111 i >< >ostul public de televiziune, și ea avea permis P llii i-a I recere prin ea. Putea chiar să locuiască în ea, ai fi vrut.

Ajunseră într-o încăpere întunecoasă, ale cărei lumini se aprinseră la o secundă după ce intrară ele; cea care apăsase pe întrerupător fusese o femeie Mai care, frecându-se la ochi, își îmbrăca un halat alb, de laborator, înăuntru erau două paturi ca de spital, ceea ce semăna suspect de mult cu o sclipitoare masă pentru operații, din oțel inoxidabil, așezată pe mijlocul podelei, și străvechi dulapuri metalice pline cu echipamente medicale. Podeaua era din lemn vechi, într-un vizibil contrast cu natura sterilă a tuturor celorlalte elemente din cameră.

Ellen și cealaltă femeie Mai care-l ducea pe Brian îl întinseră cu grijă pe masa pentru operații.

Un om? se miră doctorița.

Era o femeie mărunță, cu un corp de parcă ar fi fost Clopoțica și ochi enormi, căprui-închis - aproape brun - culoare neobișnuită printre Mai. Probabil că se apropia de patruzeci de ani, însă era greu de spus cu precizie.

Ellen își întoarse brusc, fără vorbe, capul spre Chloe.

A! exclamă doctorița.

Își înclină capul și-și desfăcu brațele, cu palmele în sus, într-un gest curtenitor, însă sincer, de respect. Apoi, se apucă imediat să-l examineze pe Brian, care începu să geamă ușor în timp ce ea îl consulta.

De ce stă cealaltă ființă umană cu o geacă pe cap? o întrebă în șoaptă Ellen pe Chloe.

Încerc să păstrez secret locul în care se află Firebird, îi răspunse Chloe, nevrând să-și ia ochii de la Brian.

I II Miorița tocmai desfăcea pansamentele improvizate li 1 liluv și cerceta rana. Și, în loc de instrumente meditati niale, își folosea ghearele, cu o uimitoare precizie.

(ineva să-l curețe pe omul acesta cu prosoape stafil>\ i îl timp mă ocup eu de el, se răsti apoi. Iar restul - 1 i iiln vi privirea, reușind să fixeze în mod egal pe toată jă1111<. i afumi Vă rog, Venerată Conducătoare, adăugă în lipă,

privind spre Chloe.

IIIM i îl rula neliniștită prin micul birou de alături, care I vvn drept sală de așteptare. Toți ceilalți se duseră la Mi un i icfându-i plecăciuni supuse și retrăgându-se cu iirli exact așa cum îi văzuse procedând cu Serghei. ip în iile, însă, păreau un pic mai riguroase, mai pornite li ui, față de cele pentru el, totuși. Ellen chiar își ip e la I runte dosul palmei lui Chloe în timp ce se înll așa cum făceau cavalerii în Evul Mediu, când

Im dință. Și totul i se părea lui Chloe puțin cam innți nllor.

N I.leplase la multe lucruri pentru momentul în «fp mă. i se întorcă în conacul Mai: dezamăgire, față la îi ararea lui Chloe de a pleca de-acolo, furie din hagostei sale pentru oameni, tristețea de a fi ti li îl pe cineva în favoarea lumii exterioare. La o în i ıiceală, cel puțin. Și, poate, din partea acelora) * i h 11 i are și-o doreau întoarsă în turmă, îmbrățișări e» i uiai i și o dragoste sufocantă. Dar, în mod cert, nu mulți.

Se pare că ar fi dispuși să facă orice pentru mine, medită ea, absentă. Acordul lor imediat de a-l ajuta pe Brian era de necrezut. Nu doar că el era om normal, nu numai că fusese până de curând membru al Ordinului A Zecea Lamă, ci mai era și fiul căpeteniei Ordinului. Inamicul se afla în tabăra lor, și ei îl primeau cu brațele deschise. În fine, într-un fel...

Așa, ia stai, ce ziceai tu mai devreme? Că eu sunt eroina, iar tu, aghiotanta mea? întrebă, într-un târziu, încercând să se distragă de la gândurile sale prin revenirea la conversația avută cu Amy, în mașină, cu ceva timp în urmă.

Mda, ca Batman și Robin. Sau Xena și Gabrielle, se auzi vocea de sub geacă.

Hm, dar noi nu suntem gay. Cel puțin, eu nu. Și cum rămâne cu Paul? El cine ar fi?

Tăcere.

Ultramaleficul personaj negativ, poate, ripostă până la urmă Amy. Antagonistul, eventual. Deja e gelos pe puterile tale. În clipa asta, e posibil să comiteze l-ai pierzania ta.

Tu... ăăă... ai vrea să stăm de vorbă despre ceva anume? se hazardă Chloe.

Era un moment ciudat pentru o astfel de conversație: când ea era îngrijorată pentru Brian, și se aflau la Firebird, iar prietena ei își ținea o geacă pe cap. Și totuși, i se părea un moment la fel de potrivit ca oricare altul.

Urmă o nouă tăcere.

Nu, răspunse Amy, cu încăpățânare, dar fără să un impresia că ar fi prea sigură de asta.

V ăm auzit, pe tine și pe Paul, discutând ceva mai k „” ine, la cafenea. Nu vă spionam, adăugă Chloe, în tf-l>-i «îi reacție la strâmbătura pe care era convinsă că „Mi îi prietena ei. Eu repetam conjugarea verbelor, pe

Ti j, cu Kim.

I I vrea să ne despărțim, mărturisi Amy, încetișor. fi tu...?

Mie mi s-a părut că e destul de bine așa... adică,» liil chiar perfect: el e destul de greu de înțeles.

— În Iii. Dar era o relație adevărată. Nu cum a fost cu

I. dintre băieții cu care am mai umblat înainte... 1 «i 11 cum trebuia. Mai întâi, prieteni, știi?

Mil. i, dar... Chloe își mușcă buza, neștiind sigur ț iniia să-și formuleze întrebarea. Lăsând filosofia i iiil”, l ție îi place de el?

I a răspunse Amy, cu un nod în gât. Când nu e o Hff im/el

Început să se poarte așa înainte, sau după ce i-ai vrei să termini școala cu un an mai devreme?

I) r Ce întrebi? vru să știe prietena ei. r îi. e un lucru important, Amy. Și apărut cam din Iii r. e Chloe, dându-și

seama că nu mai vorbea i „>l> pre Paul. Adică, doar n-o să-mi spui că-ți planii i la de la început...

I i liine, și transformarea ta în pisică s-a produs noapte! se răsti Amy, indignată.

Chloe inspiră adânc, forțându-se să nu riposteze la replica asta. Dar îi venea greu.

Mda, dar asta înseamnă c-o să ne părăsești. Definitiv... ar fi începutul sfârșitului, știi? Mi-e greu să-mi imaginez că te-aș pierde. Și pariez că e și mai greii pentru Paul, care e pe cale să-și piardă și familia. Părinții lui aproape că nici n-au mai vorbit între ei, de când a început divorțul.

Amy tăcu, părând să se retragă un pic în ea însăși, ca și cum chiar ar fi stat să se gândească la spusele ei.

Tocmai atunci, intră Kim în încăpere, liniștită.

Bună, Chloe. Bună, Amy, zise.

Încă o dată, fata cu uriașele urechi de pisică nu se lăsa descumpănită de nimic; se comporta de parcă le-ar fi așteptat.

Bună, Kim, răspunse Amy, de sub geacă, în stilul Vărului It¹².

Cred că poți să-ți descoperi ochii acum, dacă despre asta e vorba, zise Kim.

Nu zâmbise, însă Chloe începuse să se obișnuiască de acum cu simțul umorului extrem de sec al celeilalte fete.

Îi ridică geaca lui Amy cu toată blândețea posibilă. Cu toate acestea, părul creț al prietenei sale se electri/A oricum, ridicându-i-se în jurul capului de parcă era un clown goth.

I unde-ai știut că sunt eu? se interesă Amy, tre Mi. În i mâinile prin păr, în încercarea - eșuată - de h I Hi iinja.

I >îi) a miros, îi răspunse Kim, strâmbând din

12 Cousin Itt, personaj din seria de filme Familia Addams, purtând în permanență ochelari fumurii, mănuși și pălărie de liji gambetă.

(Mi.

m I) a? zise Amy, strâmbând la rândul ei din nas și lui îi „I s-a adulmece. Pentru că veni vorba, categoric zdravăn a pisică pe-aici...

Mm ;>; iru uimită și oarecum jignită.

adar, aici e Grota Pisicilor, hm? Ascunzătoarea N „i i 1 niirebă Amy, rotindu-și privirea avidă înjur. Hi ofer mai târziu turul de onoare, îi promisei Mi m*

1 r s-a întâmplat? întrebă Kim. I un găsit pe Brian zăcând pe jumătate mort în jftt la (i ed că asasinii trimiși de A Zecea Lamă și-au iwliil iiil, probabil, că l-au omorât de-a binelea, sau 11» '11 11 trecut cineva și le-o fi întrerupt „treaba”... Ni I ai adus aici. i mii aici o afirmație, o întrebare mascată și o acuzaup, i în într-o singură propoziție.

1 i altceva ar fi trebuit să fac? ripostă Chloe. Știu că H» i-i a mi pare rău... Aș putea să promit că n-o să se ită mi împlie niciodată, dar nu cred că mai pot să promit lată. Mă revanșez eu cumva...

N «îi i pe canapea, cuprinzându-și capul în mâini.

1 îi n um, nimeni n-a părut să fie prea deranjat, „i i parcă vorbind cu podeaua.

Asta pentru că tu ești Aleasa, Chloe, îi atrase atenția Kim, cu blândețe, așezându-se grațioasă pe canapea, lângă ea.

Amy își trase un scaun plușat în fața lor.

Ar fi în stare să moară pentru tine, dacă le-ai porunci, continuă Kim.

E caraghios, bombăni Chloe.

E adevărul. Știu că ți-e greu, dar ne ești lidera spirituală. Mereu ne-ai fost. Nu e vorba atât despre destinul tău, cât despre un drept din naștere.

Dar unii dintre cei de-aici sunt prea tineri încât să fi avut măcar vreodată o... hm, o Aleasă și-atunci, de ce mă acceptă așa, dintr-odată, ca pe noua lor conducătoare?

Chloe, să fii Aleasa nu înseamnă că moștenești o anume poziție, ca un rege, sau ca unii președinți republicani, zise Kim, cu un zâmbet aproape imperceptibil, iar Chloe îi înțelese gluma. Doar pentru că e cineva Cel Ales, nu înseamnă că și copilul lui, sau al ei, va fi la fel. Aleasa trebuie să fie altfel: nu doar un suflet pur, o persoană puternică, hotărâtă și dornică să facă bine, ci trebuie să fie aleasă și binecuvântată de Zeițele Gemene cu talentul de a și putea înfăptui toate acestea. Să aibă nouă vieți, ca să-și poată conduce poporul în bătălie, iar și iar, la nevoie. Să aibă o legătură cu trecutele, precedentele Alese. O legătură cu prezentul, cu Semeția ei, într-un mod care transcende metafizicul.

Chloe o privi, uimită.

— Cu ultimele două, nu știu, zise. Dar apoi își aminti de o prezență în moarte, de senii u că mama ei ar fi fost acolo. Aducându-i mângâiere, ni **n** protectoare puternică, atât de puternică, încât să ții hi I «1 birui moartea.

Bine, se corectă, atunci numai cu ultima.

Ai făcut să înceteze, de una singură și cu mâinilei Ic, o luptă între Semeția ta și A Zecea Lamă, îi atrase Hlenția Amy.

Dar am murit, nu ți-aduci aminte? Asta a fost ceea **n** i jins stop încăierării.

Chiar și-așa, încuviință Kim. i liloe se lăsă pe spate, simțindu-se oarecum învinsă în liiții veșnic calmei – și seninei – fete de lângă ea.

Și totuși, tu nu mă venerezi, așa e? zise, cu o voce llinv. i Kști, cum să zic, singura mea prietenă adevărată **l** „«Ici.

I un își înclină capul într-o parte, stând pentru o clipă **h** ic gândească.

nu... venerez poziția Alesei și sacrele sale îndatoî îi i rosti, cu glas târăgănat. Și niciun conducător nu **p** „111 **l** i vreodată perfect, nici măcar cei cu harul divin. Tu i i

fiecare Ales de dinaintea ta... categoric ai avea noile o sfătuitoare.

I lei, zise Chloe, iritată, dar amuzată. Eu am zis fete/în, nu sfătuitoare.

I im își întoarse palmele în sus, ridicând din umeri, în jle buze avea un zâmbet ambiguu.

Cred că în zilele care vor veni vei descoperi că ai nevoie de amândouă.

Eu aş putea fi prietena, interveni, cu diplomație, Amy. Iar tu, sfătuitoarea.

Dar eu n-am zis niciodată că voi accepta așa ceva, le atrase atenția Chloe. Eu provin dintr-o civilizație care crede în libertatea alegerii, știți? Nu în predestinare.

Așa cum spunea și bătrânul din filmul la care mai dus. Firește, tu trebuie să faci ceea ce consideri că e potrivit, zise Kim, referindu-se la seara în care se duseseră în grup să vadă Războiul Stelelor. Dar, indiferent ce alegere ai face, în calitate de Aleasă, ea nu poate să fie decât potrivită.

Da, dar fără presiuni, bombăni Chloe, sarcastica.

Mai întâi, Amy se oferă să-i fie Jet Girl pentru tanc¹³, iar acum, Kim vrea să fie Obi-Wan, pentru al ei Luke -, Era oarecum bizar.

Ușa salonului pentru urgențe se deschise, și doctorița ieși, cu mâinile adânc înfundate în buzunare, exact ca personajele din filmele de la televizor. Ba chiar se gl înclină ca ele. Și, chiar dacă i se părea ciudat să se tot încline lumea în fața ei, îi făcea tare bine pentru amorul

(Ti!" Ca și cu simpaticii chelneri dintr-un restaurant miihv Evident, va trebui să fac să înceteze toate astea.

() K, zise doctorița, prietenul tău e destul de bum-ți **t**
n Nu numai că a pierdut o mulțime de sânge, însă W Iii

13 Referire la Tank Girl, serial de benzi desenate a cărui protie gonistă este o fată care locuiește într-un tanc.

ceafă o rană care pare gravă. Brațul drept e fracliu îi cinci coaste rupte, piciorul stâng fracturat, și " i ni dintre degetele de la picioare i-au fost zdrobite. „ijiri să aștepte, cu o privire întrebătoare. Chloe nu

unic, neștiind sigur ce voia de la ea.

I < >1 să întreb...? se aventură până la urmă doctorița, l la cam plecat din A Zecea Lamă, lucru care băii" e; t nu se face. Și a făcut-o tocmai când ne băteam! i „tu la l residio, încercând să ne salvăm, eu și mama, nii Ordinului, când el trebuia să lupte alături de p A» că l-au pus pe primul loc pe lista lor de ucideri, i în H i facă e un fel de prinț moștenitor al Ordinului A t» 11 i I, nmă, sau cam așa ceva, adăugă Chloe.

I I v Brian Rezza? Fiul lui Whitney, șeful Ordinuu „miră doctorița, scoțând un șuierat. Și chiar ai lui kli încut toate astea?

Mi se pare evident că nu mai sunt ai lui acum, retllia hec, Kim.

a când te gândești că pe noi ne numesc sălbatici, iluitoria. O să fiu sinceră cu tine: încă nu știu ce lialc au leziunile de la cap, și dacă va avea noroc a i< \ Înă, refacerea va fi un proces îndelungat și du-A* Nu știi ce grupă sanguină are, nu? Oricare ar fi, < a 11 cluiie să facă rost de vreo doi litri de sânge.

Chiar dacă se strădui din răspuțeri, Chloe nu-și putu împiedica ochii să se umple de lacrimi. Adevărații lideri nu plâng atât de ușor. Nu era decât o dovadă în plus ;1 faptului că avusese dreptate.

O să dreg aici ce-o să pot, dar dacă nu vrei să-l duci la un spital adevărat, o mare parte din procesul de vindecare o să depindă de propriul lui organism.

Își trecu o mână, cu ghearele acum ascunse la loc sigur, prin părul ei șaten, lung până la umeri.

Nu ni s-au făcut încă prezentările, cred. Sunt clocitorița Calie Lovsky.

Îi întinse mâna, și Chloe i-o întinse pe-a ei, crezând că vor efectua acea strângere de mână specială și „secret. V învățată de ea de la Igor: cu o ușoară întindere a ghearelor, astfel încât să atingă ușor palma celeilalte persoane. În loc de asta, însă, la fel ca Ellen, doctorița își e duse la frunte dosul palmei lui Chloe. Dar, spre deosebire de Ellen, nu se înclină.

O să... ăăă... facă toată lumea așa, mereu? se întoarsă Chloe, întorcându-se spre Kim.

Fiecare kizekh, da. Restul, numai prima oară câini îți sunt prezențați oficial.

Mă bucur foarte mult că ești aici, îi zise doctoriții Lovsky, vârandu-și la loc mâinile în buzunare. Chiar avem nevoie de tine.

Ușurința cu care trecea de la ipostaza de medic la Einar de slujitoare plină de venerație îi produse un șoc emoțional lui Chloe. Femeia era mai în vârstă decât ea, numit mai bine educată, plus că era și medic. Ce ihii/hi îi face să mă respecte atât?

I'ot să-l văd? întrebă, în cele din urmă.

Mda, dar știi vechea placă: să nu stai prea mult, Hfș nevoie de odihnă.

I li Ine dădu să treacă pe lângă ea și să intre în salon, il. îi deodată se opri.

lini... îmi pare foarte rău pentru faptul că am adus li I un om.

I >1 jce dorește Aleasa, replică doctorița, ridicând ilht umeri.

11 Îl 1 e timp, îl mutaseră pe Brian într-un pat și-i înlo-Hll 11 i hainele murdare cu o simplă tunică din bumbac. 1* iilal. De asemenea, fusese îmbăiat: cea mai mare

Im sângele închegat dispăruse. Ca și doi dintre lufitll Im, constată Chloe, cutremurându-se de oroare „i, iun l-ar fi lovit cineva cu piciorul în gură, în timp li îi i a/ut. Un

cearșaf alb, curat, îl învelea până la gât.

11 i, zise încetișor Chloe. Ce mai faci? i îi i ilgnit tulburător ieși din adâncul gâtului lui Brian. nu! cât era ori, încercând să și-l curețe de sânge, însă i. ftk „i din cauza durerii din piept. Pleoapele, și ele cu ui în i ani, îi zvâcniră, ridicându-se pe jumătate. Când îi vt> „se chloe, îi zâmbi. Ea îi puse o mână pe obraz. 11» A te faci bine, îi șopti. Ui nu încercă să spună ceva, însă ieși un sunet ciudat, lui horcăit de om bătrân. Ea se aplecă mai aproape, liliu și urechile.

Folosindu-și toată energia care-i mai rămăsese, Brian se împinse ușor în sus.

Și o sărută.

Își prelungi sărutul cât putu de mult, până când căzu la loc pe pat, leșinat.

Chloe încremeni, refuzând să creadă că tot ceea ce tocmai se petrecuse era adevărat.

El o sărutase.

Asta însemna condamnarea la moarte pentru un om normal. Între oameni și Mai, iubirea nu era posibilă, încă de când începuse războiul dintre aceste două rase, cu milenii în urmă.

Chloe o știa mult prea bine: accidental, îl omorâse, sau aproape că-l omorâse – încă nu știa cu precizie – pe un tip pe care-l agățase într-un club, înainte de a alia toate acestea. Ultima dată când îl văzuse pe Xavier, acesta era plin de răni, și avea fața într-atât de umflata, încât devenise de nerecunoscut. Atunci, ea sunase la 911 și fugise.

Iar acum, fiind convins că oricum va muri, Brian nu mai considera că ar avea importanță.

Șase să se strecoare în propria ei casă exact când t* i ui arăta cinci și jumătate. Grozav, două ore întregi

(«iiin. Se dezbracă și se cufundă într-o toropeală prolunla înainte chiar de a atinge perna.

fi aia ore mai târziu, când coborî, împleticindu-se, la a. cu greu se putea spune că ar fi fost trează. Mama

Hi c. icptacu gogoși și cafea. I le așază pe masă, cu seri i diplomat agățată încă pe umăr, și-i zâmbi buculii Mlit.

lud i inineața asta au avut cu kremă-de-ciocolată-cu-fe, îi 11 a vare-ți place atât de mult... începu Anna. Ia stai, i în arăți groaznic. Ce-ai pățit?

Mersi, mormăi Chloe. \ ia fusese partea veselă; acum, urma cea dificilă.

I pornească iarăși avalanșa minciunilor? Sunt M În sată de examenul restant de mâine, la trigom trie. Abia dac-am putut să dorm. Două propoziim c. prezece... ba nu, șaisprezece cuvinte, și mama în II lăsat baltă toată povestea. Dar dacă i-ar spune adevărul? Hei, mami, prietenul, hm, iubitul meu uman, știi, l-am găsit aproape mort pe stradă, azi-noapte, pe la 2, când bântuiam pe străzi, așa că l-am dus la cei care m-au cam ținut captivă timp de câteva săptămâni.

Ea și mama ei se priviră în ochi, și fiecare dintre ele își prelungi ezitarea.

Ei, puțină cafea o să te facă să te simți mai bine, îi zise în cele din urmă mama, întorcând repede capul în altă parte.

Chloe coborî și treptele rămase, simțind, în același timp, o infinită ușurare, și o extremă tulburare. Stânjeneală. N-ar trebui să te simți stânjenită/ață de mama ta. Așa te simți față de cei mai buni prieteni, când îi trădai, bârfindu-i, sau de cei care nu te înghit așa cum ești, sau de diriginții de la școală, când sunt ferm convinși că ai „iarbă” în dulăpiorul din vestiar. Poți să te enervezi pe ea, dar să te simți stânjenită? Pur și simplu, nu părea normal

Mersi, zise, îndesându-și în gură o bucată de gogoasă cât mai mare cu puțință, așa cum făcea când era mică. A, asta ziceam... molfăi ea, venindu-i greu să ar ticuleze

corect cuvintele prin atâta cremă delicioasă, groasă, total artificială, fără pic de lapte. Ai putea să mă ajuți diseară la lecții? Vreau să fac câteva teste, ca să mă pregătesc.

Chloe intenționase să sune ca o ofertă de pace adresată mamei sale, dar se nimeri să fie exact ce trebuia să spună: doamna King zâmbi, aproape la fel de larg ca mai devreme, și-și îndesă după ureche o șuviță rebelă de păr.

Fără discuție! Comandăm mâncare chinezească și un cin o seară ca între fete.

() seară între fete cu trigonometrie, replică, pe un lun inexpressiv, Chloe, înălțând o sprânceană.

Ilo-pa, uite că încep să vorbesc în genul lui Kim. Muma ei se aplecă și o sărută pe creștet. () seară între fete cu trigonometrie. Hai, trebuie să ftiK. im uita să...

Încui după tine, mda, mda. M-am prins. (liloe își urmări cu privirea mama, cum își înșfacă i „mlii și ochelarii, apoi iese ca vijelia pe ușă, ca un mini iinr.il vârtej de Ferragamo și Anne Klein. Apoi, își ce-l” >i1 ochii spre ce-i mai rămăsese din gogoasă, și oftă.

Lun fală, Chloe trecu pe coridoare ca prin ceață, privind milulu matinală a elevilor, care-și întrebuițau cum fii în ei mai bine cele câteva minute libere de dinaintea iirii orelor. Copii de la National Honor Society lipeau

Hll îi despre cine știe ce activitate de voluntariat, sau lui i \ i în care voiau să-i implice pe alții. Maniacii stăii lui strânși ciorchine, discutând avizi despre episodul li îi ieară din Stargate. Majoretele încercau să le vândă lllliuur celor care treceau acadelograme de Halloween. fi ulm 1111 dolar, îi puteai oferi oricui din școală o acadea ițit A de un bilet, având posibilitatea de a i le trimite i chiar în dimineața de Halloween. În vremea gimt mini, erau acadele din cele ieftine și tari. Acum, erau îi i ciocolate Godiva ambalate.

În fiecare an, de Valentine's Day, de Paște, de Hallo

ween și de Crăciun / Hannukkah¹⁴ / Kwanzaa¹⁵ / Diwali Amy și Chloe își trimiteau reciproc bilețele misterioase din partea unor „admiratori secreți”, pornind de la filo Sofia de siteom că băieții aveau să vadă câte acadelo grame primește fiecare și să presupună că Amy și Chior sunt două fete populare și râvnite. Nu le ieșea niciodată, evident. Nu că Amy ar fi și avut nevoie de așa ceva, în ui timii câțiva ani. Chiar mă întreb, oare o să-i trimitfl vreuna lui Paul?

— O acadelogramă? îi propuse, cu o voce voioasă, o majoretă micuță, stil vedetă de televiziune.

Avea un trup minuscul și purta uniforma de rigoare, cu tot cu infima fustiță roșu cu alb. Stătea puțin ridicății pe vârfurile picioarelor, săltându-se în sus și-n jos.

Iu II Chloe nu reușea să-și adune nici măcar atâta IHii iHÂC cât s-o deteste: scutură doar din cap și-și văzu I* ilriini. În spațiul deschis din mijlocul acelui X care îi intersecția coridoarelor spre aripile de clădire

* un îi llatematică-științe naturale și engleză-istorie.

Îți i elevi urcați cu picioarele pe scaune agățau fani,, ” ui culorile frunzelor de toamnă în jurul unui m și de un surprinzător bun-gust – afiș pe care în Ceua periculos se apropie: Cumpărați-vă biletele hi/i// bobocilor, azi, în pauza de prânz! boș pereii/i < >\$ persoanele singure.

(i părere ai? o întrebă Alek, năpustindu-se asupra i”. pute și sărutând-o pe obraz.

Cred că bat apropouri pentru cei care nu mai aurt

14 Sărbătoare evreiască întinsă pe durata a opt zile, începând din ziua a 25-a a lunii Kislev (cea de-a treia a calendarului evre iese și corespunzând aproximativ cu luna decembrie din calendii rul gregorian). Marchează reînnoirea închinării Templului din Ierusalim, oficiată de Iuda Maccabeul în anul 165 î.H.

15 Sărbătoare a populației afroamericane care debutează pn 26 decembrie și ține până pe 1 ianuarie, avându-și originea 111 celebrarea primelor recolte de fructe (matunda ya kwanza in semnând, în limba swahili, „primele fructe”).

„n/le ca să se cupleze, răspunse Chloe, strecur

«îi ta! degetele mari pe după bretelele rucsacului. Mda, și, cine nu e în stare să se cupleze? i îi care nu sunt străini, sexy, și mortal de superbi, îi întorcându-i sărutul pe obraz. I în ceva neobișnuit: în mod normal, s-ar fi sărutat pin.i. nefiind prin preajmă profesori habotnici, sau iânv. viietori ai coridoarelor. Însă, în clipa de față, pur rin nu i se părea potrivit.

Mm nles după ce s-a întâmplat azi-noapte. De înijunsesse la școală, Chloe sunase să afle ce mai lin, m, însă doctorița îi spusese că e cam în aceeași fp i „i. de un pic mai bine decât înainte. Nu pomeni

I. uite simptome, „noi”, nici măcar când o descusu, cu prudență, Chloe. Fu nevoită să se împotrivească din răsputeri tentației de a suna iar, la fiecare cinci minute, ca să ceară vești și să se asigure că sărutul dintre ei nu avea să-l omoare.

Ei bine, nu toți pot să aibă atât noroc, zise Alek, petrecându-și brațul pe după umerii lui Chloe și întorcându-se astfel încât să poată admira amândoi afișul. Am pus-o pe Hannah Ellington să răspundă de afișe. și de programe, îi destăinuî el.

Tu ai pus-o? Credeam că nu ești decât în comisia care se ocupă de muzică.

Toți aveau nevoie de ceva... ajutor, răspunse Alek.

Și se părea că el își folosea puterile în folosul binelui, totuși; deja, evenimentul dădea impresia c-o să iasă mai bine decât cel de anul trecut, nu doar o serbare tâmpită de-a liceenilor, ci, mai degrabă, un bal al bobocilor ca de facultate.

Ai auzit ce s-a întâmplat azi-noapte? îl întreb;”) Chloe, când se întoarseră și porniră spre clasa unde aveau ora de istorie.

Alek scutură din cap. Ea îi povesti totul, dar omițăm I partea în care Brian o sărutase.

...și, ca și cum asta n-ar fi de-ajvms, îmi vine chiar foarte greu să mă împac cu toată chestia asta, cu „Aleasa”. Apropo, ar trebui să te înclini în fața mea, să știi, adăugă, expediindu-i un cot în burtă.

Eu cred că alesul Alesei poate fi scutit, replică el, ridicând din umeri.

Dar tot mă vei venera, nu?

Nu te-am venerat totdeauna? zise Alek, treia m și mâna prin părul ei – exact cum făcuse ea cu II i iun a zi-noapte – și-i zâmbi afectuos.

I i îi ceva rar pentru el: nu avea o privire pofticioasă, în i vliimeată... doar afectuoasă.

I i seră împreună spre ora de istoria civilizației ametrecând pe lângă una dintre puținele ferestre de

Idor, care dădea spre fâșia de iarbă muribundă și

11 < lui care despărțeau școala de restul lumii.

(Vva nu era tocmai în regulă. Chloe se întoarce să pri Vi u i-a iar, însă tot ceea ce văzu putea foarte bine să fie fWiini jlta unei urme de picior în iarbă, dispărând repede, ț» ma ură ce tulpinile tari, îngălbenite, se ridicau la loc.

I lei... ai văzut ceva? întrebă, trăgându-l de mânecă N Vlek și arătându-i spre fereastră.

Nu... ce? se miră el, încruntându-se.

Nu știu, doar că... Am ajuns să fiu foarte sperioasă ultima vreme, mărturisi ea, ridicând din umeri. Tot am mân să că văd pe cineva, sau că mă urmărește cineva.

Stresul. Și știi cum se rezolvă asta?

Prin sex. Da, știu, răspunse Chloe, râzând. îi / .ară în bănci alăturate. Când începuseră să fie iniț el se mutase, ca să stea mai aproape de ea: lucru al nil, într-o fază atât de înaintată a semestrului.

Iltl e tocmai se gândea că ziua ar putea să-i decurgă hm/, fără să aibă de-a face cu nimic legat cu adevărat B Mm, când îi sună telefonul. Nu cunoștea numărul.

Alo? răspunse.

Chloe? Sunt Serghei.

Chloe simți că-i tresaltă inima, stomacul urmând-o degrabă. Iată un alt fir foarte deșirat din seara confruntării. Da, Serghei o adoptase și o tratase ca pe o fiică, purtându-se ca tatăl pe care ea nu-l avusese niciodată, însă era posibil ca el, de asemenea, să fi trimis asasini ca să-i omoare mama și să-i rezeze lui Chloe orice legături cu lumea umană. Și, deși începea să-și dea seama că lumea era mai complicată decât crezuse ea până de cu rând, încă nu avea chef, și nici abilitatea necesară, să se ocupe de încurcata ei relație cu Serghei. În ultima vreme, ea reușise să se împace cu situația forțându-se să nici nu se gândească la Conducătorul Semeției.

Serghei, zise, simțindu-și stomacul strângându-se dureros.

Alek își înălță sprâncenele, încercând să asculte și el
După voce, pari să fii bine, Chloe.

Chiar sunt, mersi. Mai mult sau mai puțin.

Am văzut că ai adus un mic musafir azi-noapte...

Aha, asta era. Domnișoara Barker tocmai ștergea
tabla.

pregătindu-se să-și înceapă ora, și-i săgeta cu priviri se vere pe toți cei care încă vorbeau la telefoanele mobili Lăsând deoparte faptul că era conducătoarea unei stin vechi rase de oameni-felină, Chloe tot nu voia să fie ci potăile alea respingătoare care ridicau mâna, rugându și profesorul să „stea puțin” până termină de vorbit la telefon. Și-așa avea destule probleme la școală, și fără asta m-am gândit că noi doi, poate și cu Olga, ar fi Iâni, i ne întâlnim și să avem o mică discuție pe anumi Mi hune.

Mela, hm, sigur, răspunse Chloe, străduindu-se să te
n i (- dă și bine dispusă, ca și cum ar fi considerat că fii
lilrf grozavă.

Alunei, să rămână pentru azi, când vii să-ți vizitezi f.
În il lllll?

În realitate, chiar nu sunase ca o întrebare.

I o arte bine.

I vi lent, atunci abia aștept să te văd. Succes la școală. [îl>»

lilnr închise încetișor telefonul.

v/m. O ne înțelegem, expedie ea un mesaj mental la h în Sortii, sau a Zeițelor Gemene, sau a mamei sale pl” ții e, sau a indiferent cui ar arunca zarurile pentru în i 11 Nu s-ar putea să delimitezi măcar pe săptămă-Hlit, ilnațiile de criză? Ca, de exemplu, una pentru e în i următoarea pentru Amy și Paul, și cealaltă pen în iimi v altceva? Chiar trebuie să se-ntâmples toate în J/ii>, i timp?

I mi o lovi în cap cu un mic, dar ascuțit buf, și-o ni i din gândurile ei. Pe podea, lângă banca ei, văzu

I.ițică Godiva, puțin strivită. Alek zâmbea cu vini. i u obabil c-o șterpelise de la vreo majoretă, sau mul este cu vorbe dulci.

li-l. îi răspunse la zâmbet și-i șopti un mulțumesc, îI Imediat ambalajul și vârându-și ciocolata în

I

Dumnezeu chiar are căile Lui nepătrunse, se gândi ea.

Pauza de prânz se desfășură într-o atmosferă glacialii, care aproape c-o făcu să-și dorească să treacă mai repede ziua de școală, astfel încât să-și poată înfrunla următoarea serie de porcării. Chloe stătu la masă față în față cu Paul și cu Amy, care se străduiau vizibil să mie reacționeze normal – dar fără ca măcar să se atingă unul pe celălalt, sau să-și întâlnească privirile – până când se auzi soneria, iar Paul îi dădu lui Amy un sărut formal de rămas-bun. Nu fusese atât de multă tensiune la mas A. cât o completă înghețare a comportamentului normal, relaxat. Știam eu că așa o să se-ntâmples, se gândi Chloe. Când Amy îi spusese, prima oară, că ea și Paul se cupla seră, îi fusese evident că, dacă nu cumva rămâneau împreună până când

intrau la facultate, nu putea să n-o termine decât cu lacrimi pentru cei trei prieteni.

Rămase timp de încă o oră după școală, ca să recu pereze unul dintre numeroasele cursuri la laboratoarele de chimie de la care lipsise, numit „Formarea compușilor ionizați”. Doamna Mentavicci era mult mai atentă în astfel de ocazii, și când nu nota vreo lucrare – sau nu juca solitaire – chiar putea să fie de ajutor. Chloe în ce >11 să simtă plăcerea de a fi dădăcită. Fără să mai exi. * i< opreliștea unei limite de timp de patruzeci și cinci de minute, și fără obligația de a suporta un partener, pute» să lucreze încet și metodic, și chiar să înțeleagă ce face

IV urmă, luă un autobuz spre Sausalito. Nu voia să îi mașină s-o ia: oricât ar fi fost de luxoașă, ar fi l’Wi în același timp, ceva incredibil de restrictiv; s-ar fi ilintil total controlată de Mai. Așa, avea un excelent loc I 111 llllneditație, în tremurătoarea lumină fluorescentă tlln uitobuz, care făcea ca totul să pară mai limpede și

III. Fiecare nit din podea, fiecare cusătură din un „i ihila tapițerie a scaunelor ieșea în evidență.

I ui uși, ea nu se putea concentra decât asupra unui» im ui lucru: exista posibilitatea ca Brian să fie mort! în în pe moarte, când ajungea ea la Firebird.

I ledul nu fusese imediat în cazul lui Xavier, tipul cu r<e arutase în club. Când îl găsisese ea, după câteva

Ul» în apartamentul lui, era plin de răni și nici în îniic, i s-a respire ca lumea... însă trăia, încă. De-abia. llW” i-a leva ore – poate chiar minute – în plus, și ar fi în i im u t. Ea nu reușise niciodată să afle ce se-ntâmi-i. M îi el, până la urmă. Acum, era categoric momentul M îi în i liidă această direcție de cercetare. * îmi opri autobuzul, Chloe fu singura care coborî. I» i ui i i.1 acoperit, norii înghesuindu-se în înaltul ceruhi înveli cât putu de bine cu gluga, apărându-se de lui rece care străbătea printre crengile copacilor și un ilc telefon. Pășea intenționat

apăsător, cu zgomot, i u. 111. e să scoată sunete urâte, omeneste, ca o sfidare Htin i cerului, a vântului, și a grațioasei femei-leoaică i i I hi cu piciorul pietre și pietricele, dorindu-și să ui iarăși treisprezece ani. Sau, măcar, cincisprezece, hli a totul să se schimbe.

Ajunse la poartă și se gândi cât de mărunță arăta, probabil, prin comparație cu ea: o adolescentă prăp;-i dită, într-o bluză de trening decolorată și o pereche de blugi, sub ghereta de pază a uneia dintre cele mai mari companii imobiliare din San Francisco... ca și a muri bundeii rase a unor străvechi războinici felini.

Ah, domnișoară King... vreți să vă trimit o mașină?

Nu, mulțumesc, merg pe jos, zise, strecurându-se prin aproape invizibila minusculă „ușă” pietonală care se întredeschisese lângă impozantele porți duble ți-l dădea spre lungă alee acoperită cu pietriș.

Chloe nu se putu împiedica să nu observe copacii și tufișurile, și arbuștii tunși ornamental, și toate acele frumuseți ale grădinii pe care n-o explorase niciodată cal timp stătuse aici. Rămăsese înăuntru, cu excepția cazurilor în care evadase ca să-și vadă prietenii.

Preferă să intre prin spate, evitând antreul și întâlnirea cu persoana de la recepție și cu mulțimea care probabil s-ar fi aflat acolo. Holbându-se la ea. Înclinându-se în fața ei. Îndrumând-o spre Serghei.

Cu toate că nu-și amintea precis unde era salonul de spital, își puse frânturile de amintiri cap la cap și-și întruie simțul olfactiv. Ciocăni în ușă, înainte de a „deschide și de a intra, la fel de discret cum pătrunsese jii pe poartă.

Bună, o întâmpină doctorița Lovsky, care tocmai examina ceva pe foaia de observație a lui Brian.

Femeia execută în fața ei și o mică plecăciune.

Hi iun se afla într-o poziție ușor diferită față de cea în Nu I \ a/. use ultima dată, și avea prinse de el tot felul de

hilmi i i de fire. Un ac pentru perfuzii în braț. Ceva în Hhi Am a o înfățișare fragilă și acea nuanță palidă a gră Ic pasăre. Mărunt.

Cum se simte? se interesă Chloe, în șoaptă. I'oți să vorbești oricât vrei de tare. A luat atâtea i nliiniv, încât ar fi nevoie de un cutremur ca să-l trei. /. ise doctorița Lovsky, agățând la loc foaia de obi clic la picioarele patului. E stabilizat... azi o să-i fpiuliic/ și capul mai îndeaproape. E destul de viguros jNHiliu nu om.

I muică veni vorba despre oameni...

1 li Inc închise ochii și scrâșni din dinți. Unui conduftilnr nu le teamă să spună adevărul. Gândește-te la M lunglon și la cires1. Sau la Cinstitul Abe2.

probabil că ar fi trebuit să vă spun mai devreme, ijil uni el credea c-o să moară, m-a... ăăă... m-a sărutat.

M, ip. i îi alunecă periculos din mână doctoriței I llvti până când ajunse să-i atârne doar de vârful unei eli Wv.

Washington (1732 - 1799), primul președinte al S.U.A.

(e" i /T), despre care se povestește că, în copilărie, ar fi tăiat lin, 1. i care tatăl lui ținea foarte mult. Întrebat fiind dacă el i-l și-ar fi recunoscut fapta, declarând: „Nu pot să spun o

Im 11111A, Iută”.

Al-i ilmm Lincoln (1809 - 1865), cel de-al șaisprezecelea preLA. (1861 - 1865), și unul dintre cei mai cunoscuți eonii americanilor, devenit erou popular după moartea sa.

Ceât de tare? izbuti ea să bâiguie.

Hm, destul de tare, bănuiesc, răspunse Chior, foinduse stânjenită. Puțin de tot și cu limba, adăugii, năpădită de o roșeață violentă.

De ce nu mi-ai spus până acum? țipă ascuțit doctorița, trecându-și mâna cu ghearele scoase prin piu Venerată Conducătoare.

Am crezut că atunci o să-l lăsați baltă, presuptinând
că oricum o să moară.

Ciudat lucru, doctorița Lovsky n-o contrazise aici,
Părea să se numere printre acele rare cazuri de persoane
care nu protestează atunci când știu că interlocutorul ari
dreptate.

Am mai sărutat și alt băiat, înainte de a ști cine
sunt...

Femeia nu făcu decât să-și ciocănească dinții cu o
gheară. Chloe își dres glasul.

O să fie bine? Puteți să faceți ceva pentru el?

Doctorița clătină din cap.

Am fost... implicată într-un caz, cu ani în urmă când
o Mai și un om s-au sărutat, doar. El a murit, hi spital nu s-
a putut face nimic... Și arăta al naibii de biniu mult mai
bine decât orice de-aici.

Chloe se simți intimidată, redusă la tăcere: exista,
calc goric, o poveste în spatele și dincolo a ceea ce spusese
ou

Apoi, însă, Calie se încruntă, arătând nedumerită.

Doar că... n-am observat nici cel mai mic semn (Im
șoc toxic, sau de orice asemănător, cel puțin până acum

Mir ini de neobișnuit... O să stau cu ochii pe câși-o
să-i fi i-iii ceva efedrină, zise ea, și ieși din încăpere, tro-
Iliml i lătinând din cap și bombănind ceva în barbă. Im
acum, să-mi înfrunt soarta. În timp ce urca treptele, Chloe
începu un joc mental) n însăși, încercând să se decidă ce
ar prefera, în loc i în u 11. i în cască și să stea de vorbă cu
Serghei. Să-și ciuili, i lă o peliță de la unghie... categoric.
Să-și trateze 11 în i a infecțioasă, poate. Să-și deretice prin
cameră, îi în i în iigur. Să lucreze în tura de noapte la
Pateena, ului să-și petreacă o după-amiază la tanti Isabel?
îmi Alei era la limită.

I im lucratul la Pateena, cu atât mai puțin în tura de
Mîți nu mai reprezenta, în realitate, o opțiune, totuși.

hi nent ce proprietara magazinului de haine vinti. innale îi spusese să nu se mai deranjeze să se mi i \ vreodată, dacă nu-și făcea apariția într-o zi de nii îi în i, de acum câteva săptămâni, Chloe renunțase la i i. lui ci, considerându-l iremediabil pierdut. În i i că să se strecoare pe lângă secretara îmbrăcată Im Im modeste, care stătea singură în insula ei din ni ilc mahon, din mijlocul antreului. Singurul lucru i țuica companie era o uriașă vază cu flori scumpe. 11 așteaptă în biroul lui, o informă, fără să-și ridice i lui Venerată Conducătoare. I ic i ui ruse, sau fusese și o mică notă de sarcasm în il & IP

Chloe oftă și se furișă spre ușa biroului lui Serghvi, Ciocăni. Ușa păru să se deschidă din proprie inițiativă, Olga o pofti înăuntru. Ochii ei negri se luminară puțin la vederea lui Chloe... însă arăta și îngrijorată, în același timp.

Chloe! Venerată Conducătoare! Intră!

Se mărgini la o ușoară strângere a umărului, nu toc mai o îmbrățișare. Mâna dreaptă a lui Serghei era o fv mele directă, lipsită de complicații și de prefăcătorii Chloe era destul de convinsă că putea să știe la ce să se aștepte cu ea în oricare clipă.

Serghei se ridică din spatele biroului său și făcu în fața lui Chloe o plecăciune extrem de cuviincioasa, adâncă. Ar fi trebuit să i se pară amuzant, dat fiind cât era el de scund și de îndesat, însă cum stătea, cu călca iele lipite, și cu barba lui perfect tunsă, dădea impresii unui demnitar străin. Ușa se închise în urma ei. Ei bine, începe balul, își zise Chloe, așezându-se pe un scaun lângă Olga. Dacă, într-adevăr, eu sunt Aleasa, atunci de ce nu mă simt așa ceva?

Chloe, zise Serghei, lăsându-se pe spătarul scainului, dă-mi voie să încep prin a spune cât de mult nu bucur să te revăd. Ne-a fost dor de tine, cât timp ai fond plecată.

Cât timp am fost acasă, se pomeni Chloe că-l coi

rectează.

Și-și dori să nu fi făcut-o. Minunata Artă a Legal lji Prietenilor și a Influențării Celorlalți, nu de Chloe Kiwi îmi... îmi pare rău. Doar că...

Ți-a fost greu, te înțelegem, zise Olga, întinzându-și brațul și începând s-o mângâie pe mână. Toată viu lența aceea probabil că a fost un șoc pentru tine.

Dar noi ne aflam acolo ca să te sprijinim, Chloe... Sin asta, nu? adăugă Serghei, pe un ton care aproape imploi >

Iată. O foarte mică scânteie de mânie. Prinde-m Chloe; ia-i urma, până la sursă. Era unica „putere” di care simțea că ar mai dispune acum.

Atunci am murit, pentru numele lui Dumnezeu! A doua oară! explodează ea. Spune-mi că n-ai vrea să stai cîl propria mamă, după așa ceva.

Totuși, zise Serghei, punându-și picior peste pielea și încercând o cu totul altă tactică, faptul că ai fugit pe tu tru o vreme e total de înțeles, așa cum a spus Olga. Nu vom fi totdeauna aici, așteptându-te. Dar să aduci ml om în complexul nostru?

Nu ridicase tonul, însă i-l simțise rece, fiecare cuv Ani încheindu-se cu o tăcere tăioasă.

Chloe se așteptase la asta; și totuși, chiar și-așa, tre' complet nepregătită să răspundă.

Deschise gura, însă tocmai atunci se auzi un mii sunet, și ușa se deschise în spatele ei. Kim intră fără nil zgomot în încăpere, la fel de calmă și de liniștită ci fi briză într-o oază scăldată de soare. Se înclină în fața lui Chloe și a lui Serghei și-și trase un scaun.

Kim, aceasta este o întâlnire particulară, îi atinge atenția Serghei, în același timp dezorientat, dar și seve nu cu uriașele urechi de pisică făcu un semn de kpm. Invire, netezindu-și o cută invizibilă de pe poalele lH lth i lungi și negre, ca de preoteasă.

Dl. cutați despre transmiterea conducerii către Al <i

i. corect? întrebă, calmă.

I.» rect, răspunse Serghei, printre dinții încleștați.

— Și cu, la rândul meu, trebuie să-mi cedez puterea: **m.** îi reprezintă organismul spiritual al acestei Semei lihic este acum înalta Preoteasă. Și subiectul acesta plimbat discutat, i. ic. K'Ză, și cu asta încheie discuția. M (**7/7** IM ESC! îi transmise Chloe, în gând, lui Kim. **n** Illic de ori, mulpimesc. Și, dacă fata cealaltă o fi obii plimbarea lui Chloe îndreptată spre ea, oricum n-o în una, ca și cum n-ar fi fost decât ceva obișnuit.

«.» în uchi avea un licăr aproape insesizabil, evident. «li i avut de cei doi adulți. Vă uni. dacă faptul de a fi Aleasa aduce odată cu el i 'ni, i/e pisică, și coadă, și orice altceva înfricoșător} Bă 11. aș putea și eu să fac șmecherii din astea fără I. / /. i își zise Chloe în sinea ei, cu un pic de gelozie. i. i 11 itea din foarte multe datorită impresionantelor tiviri.

— Imitorul Semeției scoase un oftat adânc, ca și

«i II capitulat, modificându-și atitudinea, i lile, este, pur și simplu, foarte dificil. Dintr-o lile imilive, zise el, pe un ton deschis, în afara celor 1 «eu chiar vreau ca tu să te întorci aici. Îmi plăceau micile noastre partide de șah, și discuțiile, și. să te am în preajmă, adăugă el, la repezeală, ca și cum s-ar fi simțit puțin cam jenat.

Indiferent ce altceva ar mai fi fost adevărat în legătură cu el, bărbatul acesta între două vârste, cu coama lui leonină, ținea într-adevăr la ea, însă oare să fi ținut Li ea suficient de mult încât să fie în stare să-i omoane mama, ca s-o păstreze alături de el?

Și, gândește-te la mine, continuă el, gesticulând spre pereții din jurul lui. Mi-am petrecut întreaga via (**fi** și-am cheltuit milioane de dolari ca să clădesc, pentru noi toți, acest mic adăpost, acest mic imperiu imobiliar, și să-i strâng aici pe ai noștri. E un pic cam ciudat na trebuia să, dintr-odată, să dau totul pe mâna unei feți tinere.

Nu cred că e nevoie să se implice Chloe în parten care ține de afacerile Semeției noastre, interveni Kim, H> un ton care dădea impresia că, mai degrabă, afirmă evidența. Cel puțin, nu deocamdată. În orice caz, nu fac* parte din „fișa postului” ei. Ea ne este lider spiritual, conducătoare în toate privințele care țin de particular I tățile poporului Mai. Nu și în activitățile umane.

Asta ce înseamnă? întrebă, fără menajament Olga.

Păi, în vremurile străvechi, ea ne-ar fi condu* riturile și ritualurile închinare Zeițelor Gemene, rosti Kim, gânditoare. Sau în războaiele împotriva dușman i lo noștri. Sau ne-ar fi condus vânătorile. S-ar fi sacrificau

Și ar trebui să programăm întâlnirea la scurt timp după asta, adăugă Serghei, răsfoindu-și calendarul de birou. Pentru marți, poate.

Dar n-ar trebui să vezi mai întâi ce program are fiecare? se pomeni spunând Chloe.

Până și Kim se stăpâni cu greu să nu-și dea ochii peste cap.

Chloe King, rosti Serghei, cu o severitate prefăcută, primul lucru pe care trebuie să-l înveți despre Semeția aceasta este că nu ai de-a face cu o democrație.

Nu este o democrație. În timp ce-o urma pe Kim spic sanctuarul în care li se aducea închinare zeițelor-felinr Bastet și Sekhmet, cuvintele acestea îi tot reveneau în minte lui Chloe.

OK, hai să intrăm în joc. Să mă dau drept conducătoarea acestui întreg grup de feline. Ce cred eu că ar fi mai bine pentru ele? se întrebă Chloe.

Mai multă integrare, fu răspunsul imediat și cel cau îi răsună mai tare în minte. Trebuie să existe o modalitalr de supraviețuire, din punct de vedere rasial și social, și nu să se recurgă la pitirea într-un conac de la periferia orașului, ca vampirii. Să joace jocuri video. Să meargă 1. i cinematograf. Toți tinerii să poată urma facultatea.

Kim, eu habar n-am ce așteaptă toată lumea asin să fac, ca Aleasă, și nici măcar ce ar trebui să fac, măi turiși ea cu voce tare, așezându-se pe o bancă, în timp ce Kim se înclina, rostind și câte o mică rugăciune, în litvi fiecăreia dintre cele două zeițe: Bastet, pisica de casă, i îi zâmbetul ei blând și cercelul în ureche, și Sekhmet, i îi colții ei dezgoliți.

Unicul sunet auzit în încăperea era susurul apei din «țiuțul de apărare» care despărțea pedestalul zeitelor îti restul spațiului, un mic pârliaș menit să le aminiMMT a tuturor credincioșilor de Nil.

Ceea ce trebuie să faci vei afla cu timpul, îi răsl hii < Kim, ridicând din umeri. Ai doar șaisprezece ani, l lumea e mult mai complicată acum decât pe vremea

Im! nu ne ocupam decât de vânat și de recoltat. Cât

I. pir așteptările celorlalți, înțelepții vor înțelege. Iar i „(i ceilalți vor fi nevoiți să aibă răbdare.

Și eu, ce se presupune că ar trebui să fac, între lin 111? Dacă m-ai întreba ce-aș face azi, aș zice că să aduc lui ceva aer și lumină în locul ăsta. Ăăă... nu la templu m. i refeream, ci la Firebird, adăugă repede, văzând-o ci I mi că se încruntă. Serghei are dreptate: poporul Mai trebui să fie captiv aici. Ar trebui să fie liber să inționeze cu restul lumii și să fie stăpân pe propriul lipului, în loc să stea legat de cine știe ce blestem vechi de H i mii de ani. Și de o companie imobiliară plicticoasă. Mm o privi curioasă, ascultând-o fără să comenteze.

I) ac-ar fi după mine, continuă, lent, Chloe, gândi. În de la Xavier și la Brian, aș face tot posibilul ca să păui de blestem. Asta ar fi scopul meu numărul unu. i ilicpt nici pentru noi, nici pentru oamenii cu care „lunge, accidental, să avem legătură. Și, în plus, asta chiar sporește tot aerul sectant al Semeției. Neamestecul cu oamenii înseamnă să te cuplezi acasă și... mă rog, o presiune în plus de a păstra totul în familie. Leii mi grează liberi cale de sute de

kilometri, ducându-se unde poftesc și cu cine poftesc... și rămân împreună pentru **d** așa vor, nu fiindcă ar fi forțați, înțelegi?

La drept vorbind, Chloe nu știa dacă ultima ei frază era și adevărată, însă îi suna bine. În visele ei, avusese o senzație de putere și de libertate, care în mod categoric lipsea în Semeția ei atât de închisă. Iar Kim îi încuviințase spusele, dând impresia că e aproape flămândă de libertate.

Dar, hai să zicem că reușim asta, da? continuă Chloe, pleoștindu-se. Reușim, cumva, să scăpăm de blestem, interacțiunile dintre Mai și oameni redevin posibile, toți ne împrăștiem și trăim fericiți, până la adânci bătrâneți, de capul nostru. Libertatea poporului Mal înseamnă, până la urmă, integrarea și dispariția lui. Altfel spus, sunt șase miliarde de oameni de cunoscut, de care să ne îndrăgostim, cu care să facem copii. În vreo două generații, poporul Mai ar înceta să existe... asta să fie ceea ce trebuie? Cum ar fi posibil să ai o deplină libertate individuală, și totuși să păstrezi civilizația Mai?

Kim zâmbi ușor, și urechile i se lăsară puțin în jos.

Chloe, eu cred că e posibil să-ți fi răspuns singurii la întrebarea inițială. Poate că o călăuză spirituală, care să ne mențină legăturile dintre noi, este ceea ce ne în buie, în epoca prezentă.

liloe clipi, nedumerită.

Ii orice caz, încă ai de ridicat blestemul vechi de pm i mii de ani, de câștigat aprecierea celorlalți, și de lli Wit la franceză, așa că deocamdată ai sacul destul de pe se spune, adăugă prietena ei, aprinzând o lu'

11111 niv și luând o mână de nisip, ca să-și continue blaân-iiveniile.

Mda, mersi pentru ajutor, bombăni Chloe, un pic lini 1 m 1 a, readusă din visele ei filosofice cu ochii deschiși în nitate temelor pentru școală. Și mersi pentru c-ai Hi „ui la întâlnire, apropo. Situația cu Serghei începuse Hi li Miia

un pic cam încordată.

N-ai pentru ce, răspunse Kim. 1 părea ciudat să auzi cum replici atât de moderne. În gura ei, cu micii colți scoși la vedere. Dar, evident, lui o să i se pară cam ciudat să predea fi în iM rrea Semeției unei fete de șaisprezece ani, este? w 1 liloe, privindu-și prietena și așteptând o reacție din iha vi. Adică, în definitiv, cui nu i s-ar părea?

1 un își întrerupse ritualul și o fixă cu privirea pe 1 l < iară să clipească, pentru un timp atât de îndelun* Chloe chiar începu să se simtă stânjenită.

fi 11 1 până la fund, zise Alek, închinând și dând pe gât îi ill>a brumată de bere India Pale Ale.

I (11 li H își roti privirea prin bibliotecă, dându-și seama l'In mult îi lipsiseră cocteilurile din serile de joi de la îi inul. Toți se îmbrăcau de sărbătoare și erau serviți cu băuturi pe tăvi din argint. Cei mai bătrâni dintre Mai, care crescuseră în Abhazia, sau în Rusia, sau în Georgi. i, beau șampanie simplă, sau vodcă scumpă, în pahare din gheață.

Igor, Valerie, Alek și ceilalți membri mai tineri ai. Se meției preferau să bea bere, însă Chloe se înamorasese du băuturile mai sofisticate, pe care nu și le-ar fi putut permite niciodată, cele despre care se povestea prin reviste sau în serialul Totul despre sex: cocteiluri cosmopolitane roz, martini sec cu trei măslin, Bellini cu șampania și nectar din piersici.

Cât timp locuise acolo, Serghei stătuse mereu cu uit ochi vigilent îndreptat spre ea, și n-o lăsase niciodată n (bea mai mult de un pahar, așa că se obișnuise să soiihrn puțin câte puțin.

Totuși, acum sunt Aleasa. Asta nu înseamnă că suni îndeajuns de mare ca să pot bea?

Totul era uluitor, se gândi, în timp ce se așeza pe un fotoliu dublu din catifea, printre ceilalți tineri. Iată n, stând într-o bibliotecă desprinsă parcă dintr-un roman cu mistere, plină de oameni-lei - de ai ei - dintr-o mttă felină

secretă care trăia printre oameni, cu toții fonul dabili.

— Vreau un voal lung, anunță Valerie, aruncând it mult-răsfoită revistă Martha Stewart Weddings pe iun suța din fața ei, astfel încât s-o vadă toată lumea.

Destul cu lucrurile șic, sexy, secretoase, oftă Chiot cu toate acestea, privi și ea, curioasă, fotografia.

K o tradiție patriarhală pentru vremurile noastre,» împotrivi Simone.

lua frumoasa dansatoare cu părul roșu pe care o cult usc Chloe la vânătoare. Atunci când făcea o miș

— În fie și neglijentă - oricui, fie bărbat, fie femeie, îi H în 1 greu să-și dezlipească privirea de ea.

Cu toate că dantela e frumoasă, adăugă ea. Patriarhală, cum o fi, nu mă interesează. Asta e în «i iv vreau.

Orice vrei, vei avea, încuviință Igor, sărutând-o pe lui lthv

Mck și Chloe își zâmbiră unul altuia, dându-și ochii mi” cap.

Kim a propus să adaugi și ceva tradițional pentru M u Insistă Simone. O să faci asta? I!”), culuirii se priviră, strângând din buze, cu înfațil-i i meditative.

lui sunt de părere că e o idee bună, zise, în cele din Mlin t. Igor.

I lui Valerie făcu un semn de încuviințare. i Itlov nu participase decât la o „slujbă” de grup Mit» lui A de Kim: în esență, era o religie cu caracter pertiii îi după cum accentuase fata cu urechi de pisică, IA hi prințator de mulți Mai își făcuseră apariția. În 1 cărți de rugăciuni, aveau suluri de pergament, îi t în limbi necunoscute de Chloe. O parte a slujbei ei i în engleză, însă restul se desfășurase în rusă în limba Mai. Kim pusese mici cantități de carne uscată - semăna suspect de mult cu mâncarea pentru pisici - de miere și de vin la baza fiecăreia dintre statui Fusesse oarecum interesant, dintr-o perspectivă anti

o polologică, însă nu ceva de care Chloe să se sâni în într-adevăr pătrunsă.

Dar va trebui să arunci un buchet, interveni unu dintre celelalte fete. Ca să putem să-l prindem noi, cele încă nemăritate.

De acord, zise Valerie, râzând.

Și o să-l iei pe tatăl tău, ca să te aducă la altar, se interesă Chloe, cu gândul la alte posibile aspect! „patriarhale” ale slujbei.

Nu știu cine ar putea să fie tatăl meu, îi răspunse Valerie, ridicând din umeri. Probabil c-o fi murit.

Ah, exclamă Chloe. Nici eu nu-l cunosc pe-al meu.

Fata cealaltă făcu un semn de încuviințare, ca și cum ar fi fost ceva de la sine înțelese.

E ciudat... rosti Chloe, pe un ton tărăgănat, stând să se gândească. Toată lumea e cât se poate de preocupată să afle cine îmi este mama biologică, dar nimeni nu spune nimic despre tatăl meu.

Hm, Venerată Conducătoare, zise Simone, tuși lui delicat. Descendența, la Mai, se determină totdeauna pe linie maternă, fiindcă totdeauna știi precis cine i (i n mamă.

Mda, dar...

Ce vrea ea să spună, Chloe, se amestecă Alek, esti că, în trecut, soțul nu era neapărat și tatăl tuturor copiilor i ia că era o lipsă de politețe, însă Chloe nu se putu 1111111 < I ;ca să nu rămână cu gura căscată. Să fi fost aceasta

11 i I i 1 le pisicească? Sau doar o consecință a violențelor 1 haosului din Europa de Est?

I omtr-un anume motiv, Chloe nu prea credea să fi îi i cea de-a doua variantă. Iar implicațiile... nu erau I» plăcute.

Și, tu și cu Alek ați vorbit ceva? întrebă Valerie, lilmnând subiectul. Știi, despre asta?

Mi k reuși să se înece cu berea. Am șaisprezece ani!

exclamă Chloe, năucită de sub-KV îi siil întrebării.

Ah, dar nu mă refeream la acum, zise femeia, râfîml ni poftă. Dar, știi tu... aveți ceva planuri? Serioase?

I „ăla lumea îi fixa, pe ea și pe Alek, cu priviri pline de Mti îi”. până și Igor. Și, de data aceasta, iubitul ei era cu li n arare mut, și de-a dreptul roșu la față.

I» mir odată, Chloe înțelese. Populația Mai era mai Mii i i decât cea a statului Rhode Island¹⁶; probabil ai puțini Mai și decât membrii sectei Amish.

fi i-a fiecare cuplu însemna o potențială sursă de IfMiiilucere.

< i, ia uite cât s-a făcut ceasul! Trebuie să plec, zise, lifl vi se mai obosească să-și camufleze stângaciul jhih Kl

Mda, și eu trebuie s-o caut pe mama. Ăăă... noapir bună, zise imediat și Alek, ridicându-se la rîndul lui.

Of, Chloe, ciudată mai ești, zise Valerie. Și tu, Aler sunteți o pereche perfectă.

Iar perechea perfectă ieși cât se putea de repede, astfel încât să nu dărâme mobilele, sau cărțile de p «rafturi.

Păi... ăăă... noapte bună, îi zise Alek, când ajunsei îl afară.

Ăăă... mda, zise și Chloe.

Îl sărută, însă scurt și oarecum formal. Nici el nu în sistă. Iar când, în sfârșit, se priviră în ochi, izbucnii.1 într-un răs nervos.

Șapte

A = 33 grade, B = 95 grade, a = 6 cm care este lungimea lui b?

I 1». cursul ultimelor două luni, Chloe se pomenise H în -, ghearele, se luptase cu un asasin, murise de două „i I - ți devenise conducătoarea poporului său.

16 i l mai mic dintre Statele Unite ale Americii, cu o suprafață ^taiiu H t 188 de kilometri pătrați, și o populație depășind cu ■îl "m milion de locuitori.

Inspiră adânc, gândindu-se la repriza târzie de învățare (11 le aseară, cu mama ei. Teorema sinusurilor.

$\frac{a}{\sin A} = \frac{b}{\sin B} = \frac{c}{\sin C} = \frac{2R}{1}$, $\frac{6}{\sin 33^\circ} = \frac{b}{\sin 95^\circ}$, $\frac{6}{0,5446} = \frac{b}{0,9962}$, $b = -10,97$

1. ușa să fie corect.

1 hlov oftă adânc și-și desprinsese foaia cu lucrarea de fizică, de care se lipise din cauza apăsării și a palărilor inspirate. Poate și a cotului. I u întinse profesorului ei de analiză matematică și Informatică, domnul Hyde, care o aștepta, tăcut, la

N, 1111 știut că și talentul pentru trigonometrie să i u.1 printre superputerile tale. Apropo, cum mai 111 finirile prin casa cu pisici?

În vor să le fiu conducătoare, îi răspunse Chloe, întinzându-se cu spatele de perete și lăsându-se să uiți în jos până când ajunsese așezată pe podea. I'niil îi urmă exemplul. Ea își scotoci prin geantă, spre-l i rzisească vreo ciocolată, ceva, însă tot ce descolu un vechi drajeu contra tusei. Mai era și puțin li ui, de cât stătuse pe fundul genții, însă chiar și-așa illnru ambalajul și și-l aruncă în gură. Aromă de Preferata ei.

I u? îl întrebă, la rândul ei.

I nla și-a găsit o iubită, răspunse el, fixând podeaua im Im mari, fără să clipească.

I a \sta mai lipsea. Ultimul lucru care s-o ia razna.

I și când? se interesă, tot cu privirea în podea. I lui, < rușina foarte ușor și părea extrem de predis-Ifi I. că o criză, așa că i se păru abordarea cea mai Hi, I rti nu știu. Cred că se cunoșteau... știu că se eului. e fata unor prieteni de-ai părinților mei.

tul ni

< oreeană?

Mil. i Mult mai... tradiționalistă decât mama. Și în n tânăra, adăugă, cu un zâmbet furios. E noua ni A a tatii.

I i. mi pot să cred, exclamă Chloe, compătimitoare.

O parte din furie îi mai dispăru lui Paul din zâmbet, care-i deveni mai larg, chiar dacă mai trist.

Nu cred să fi fost vreo relație între ei, înainte **n** demareze divorțul... nici măcar nu știu dacă s-o fi cuinii cu ea până acum. Încă locuiește acasă la ai ei... nrfl treizeci și doi de ani!

Rămaseră o vreme tăcuți, stând umăr lângă uimit. Părea că asta își dorea Paul, în realitate: pe cineva cum să-l asculte, să-l înțeleagă și să nu reacționeze. Iar Clih >* îi înțelegea mult prea bine această nevoie.

Vrei... vrei să-mi faci un serviciu? o întrebă el. ti un mic zâmbet.

Ea încuviință.

Să nu-i spui lui Amy?

Chloe simți că-i îngheață stomacul. Iată începutul unei cu totul alte probleme.

O să-i spun eu însumi, dar nu încă... abia am fi fitil și...

Sigur că era de înțeles: situația devenise deja duduui între cei doi buni prieteni ai ei. Acum nu era moment ia pentru noi complicații, pentru compătimire sau furii însă el și-o făcuse pe Chloe confidentă: încă o dată, 111 oul lor era despărțit, doi contra unu, însă acum Amy (Im venea cea lăsată pe dinafară.

Iar dacă vreodată ea o să afle că am știut înainh a ei, și nu i-am spus, m-am ars.

Mda, cum vrei. Sigur, acceptă ea.

Mai stătură acolo câteva minute, fără să rostea scit I vorbă. Chloe își îndreptă privirea spre coridorul gol nul Im. i.1 spre aripa rezervată matematicii: era atât de H încât dădea impresia că deja clădirea ar fi fost

11 ă, pentru vacanța de vară, sau de Crăciun. Lungi

În I tic dulăpioare verzi și albastre, recent revopsite, **h** îi. **l** mdu-și luciul în lespezile podelei și întinzân-ți" e cu vreo doi metri într-un univers mai încețoșat. lfi **l**. ciate

deschise, ici și colo, și o aproape insesiza-F1 I» are de aer proaspăt, care izbutise să se strecoare n. 111 t răvechile mirosuri de lipici, praf, cărți și coli de im. iih, o.

I mile curând, își dădu seama Chloe, totul avea să ră Mi. îi. i doar o amintire. Indiferent ce s-o mai întâmpla cu IM „i, fie ca pisică, fie ca om, după mai puțin de trei mi lut ceva mai rămâne din zilele acestea agitate vor fi Ht! iitli de, ca imaginea aceasta mută și nemișcată a ei»» și lui l'aul, așezați pe podea.

ui/i soneria, urmată de foiala generală a celor care h» < i-a ore până mai târziu, sau fuseseră pedepsiți să nană în școală, cu toții fiind acum liberi. Chloe se

Mi i I trase după ea pe Paul, cu ușurința pe care i-o «il. u puterea ei de Mai.

I. iriez că ai putea să mă duci în cârcă, glumi Paul, îi vi ne firavă.

Nu mă provoca, zise Chloe, zâmbind. Știi ceva, aș U1 i aranjez ca iubita tatălui tău să fie asasinată, „1 pe un ton vesel, în timp ce porneau împreună pe li-l - i Acum cunosc o întreagă organizație de asasini, lupi două organizații.

Oricât mi-aș dori să nu par un prea simțitor băi al NewAge, replică Paul, oftând, cred că e posibil ca și tala să aibă ceva de-a face cu asta. Mai știi?

Când ajunseră în holul mare, Amy îi văzu și le făcu semne cu mâna: ținea sub braț ceva care semăna sân pect de mult cu o uriașă mapă de prezentare.

Bună! Ce mai faceți?

Suna forțat. Chiar și pentru Amy.

Se putea și mai rău, răspunse Chloe.

Cum mai e Brian?

Chloe își ciocăni ușor dinții cu unghia, aducând u! îi aminte în ultima clipă să nu-și scoată ghearele. Ar fi fnt mult mai plăcut cu ele scoase, însă erau în public. În cern din urmă, se hotărî. Dacă tot nu putea să aibă conti” i asupra restului vieții sale, măcar putea să fie sinceră lații

de prietenii ei.

M-a sărutat, le mărturisii.

Amândoi rămaseră cu gurile căscate, și Chloe își duri ca ei să se fi putut vedea în clipa aceea. La drept vorbind, alcătuiau o pereche destul de potrivită. Și era nașpa e a – în despărțeau, dat fiind faptul că se obișnuise cu ei, ca uit întreg.

N-a murit, zise, cu o voce tremurată, sperând < a afirmația să-i fie încă adevărată. Trecuseră cel putui două ore de când vorbise ultima oară cu doctorița Lov sky. Și încă n-a apărut vreun simptom îngrijorător, eoni ținută ea. Îl supraveghează destul de strict, așa că, dai 1 face vreun șoc anafilactic, să poată măcar să intervin/1.

1 un idiot, adăugă, înainte ca Amy să poată spune li. \ u Probabil se gândea că oricum moare... era foarte elfiliil. din cauza pierderii de sânge.

Mama mă-sii, exclamă Paul, pradă unui șoc mai m³ decât controlul asupra expresiilor licențioase.

111< iiiv mă bucur că n-am petrecut două minute cu tine în dvhara, la petrecerea de aniversare a lui Amy, când a împlinii treisprezece ani.

Viață nașpa, comentă Chloe, lăsându-se copleșită ni i îi o scurtă clipă de nefericire, în atmosfera de sigurița pe care i-o dădea compania prietenilor săi. Apoi, ulm \ din cap. Trebuie să aflu ce s-o fi întâmplat cu Im în hotărî ea.

Amy ridică din umeri.

Am tot verificat prin ziare și prin comunicatele ni i în ale poliției, în fiecare zi, de când m-ai întrebat tu, iun vreo două săptămâni: deocamdată, n-a apărut imn despre el. Am văzut un anunț mortuar despre un nume Xavier Constantine, dar avea optzeci și șapte de

I i, asta-i o veste bună, cred. Nu cu bătrânul, adică. O să te duci la apartamentul lui? se interesă Paul. I ve/1 dacă o mai sta acolo?

Ystă-seară, nu, răspunse Chloe, clătinând din cap. ml.

cam obosită. Mă duc spre casă. În realitate, nu știa precis cum o să suporte vestea, îi a afle că, de fapt, Xavier ar fi murit; era unul u11 motivele pentru care-și amânase atât de mult n ci Arile.

A, deci ai treabă astă-seară, zise Amy, parcă puțin cam prea grăbită, după care se întoarse spre Paul. N ni vrea să ne petrecem seara împreună, poate? Să vedvilt maratonul Star Trek?

Oricât i s-ar fi părut că sună a clișeu, Chloe își zise <H urmează o scenă catastrofică, la care nu poate participa «decât în calitate de spectatoare. Tot ce spera era ca pl n tenii ei să nu spună inevitabilele cuvinte. Puteri supru omenеști, vedere nocturnă, și nicio șansă de a sal ni următorul minut de conversație. Oftă.

Paul își mută greutatea de pe un picior pe celilnl, stânjenit.

Aastă-seară, nu, zise.

Unu...

Ai alt program? insistă Amy, încă străduindu-se w pară veselă.

Doi...

Nu, doar că... Nu mi se pare că ar fi o idee bun. i în clipa de față.

Și trei!

Date fiind permanenta insistență a lui Amy și slupn de excesiva sinceritate a lui Paul în momentele nepoți vite, era de mirare că nu se produsese mai devreme combustie spontană între ei. Chloe se pomeni că înclin ochii, tresărind.

Oh, exclamă Amy, și culoarea îi năvăli în obran

Ei, eu ar trebui să plec, zise Paul, prefăcându-se nu observă nimic din ce se întâmplase.

l i potrivi mai bine geanta pe umăr - pe ea scria Țluhlin Sane - și ieși pe ușa de urgență, care nu mai și i unectată la sistemul de alarmă încă din anii șaptet în timp

ce şuvoiul elevilor începea să se reverse pe la ieşirea din scenă a eroului laş.

Ku trebuie să mă duc la şedinţa pentru bal, anunţă Iii, cu glas tremurat, încă prea şocată şi necăjită ca să wm doneze.

Tu? Eşti şi tu în comitetul de organizare a balului Bl"» ȝlor? Întrebă Chloe, cu o doză de mirare mai mare p îi rea strict necesară, în încercarea de a-şi face prie Bih... i zâmbească.

Alck a pus pariu cu mine că n-aş fi în stare să fac o Wimlu mai bună decât doamna Dinan...

Merg şi eu cu tine, se oferi Chloe, gândindu-se la I în inteligent putea să fie iubitul ei.

ulii de sport era împodobită de elevi în şosete sau îi i ilpile goale - Fără încălţăminte de stradă - cu k i une şi mape, cu mici şiruri de punctuleţe, arătând Me" l pre tribune, când spre coşul de baschet, alături i i liind şi profesoara de desen, care-şi agita braţul de

t în îi vrut să picteze tavanul. Într-un colţ zăceau

Jhtiii itv mai mulţi corbi de jucărie, alături de pungi cu „pnianjeni urâcioşi şi omizi din plastic fosforesm I i i singura împrejurare când vedea Chloe pe i va entuziasmat de ceva în sala de sport. Însă, prin ifcili şi prin luminoare, vedea cerul tot mai mohoi, hpie apropierea apusului, cu straturi peste straturi de nori albicioşi, ca scamele rămase după ce scoţi rufe albe din maşina de uscat. Aceasta era partea neplăcuţii n toamnei: făcând abstracţie de Halloween, de frunze, de mere, de cidru, şi de începerea sezonului petrecerilor, mai era bucăţica de anotimp care începea cam după Ziua Recunoştinţei şi dura până spre Crăciun: întunecoasă şi posomorâtă, rece şi lipsită de zăpadă.

Chloe îşi conduse prietena până la cel mai apm piat şir de trepte, unde putea să plângă într-o relativ/1 linişte.

Noi n-am... el n-a zis nimic clar... murmură Am\ . Şi

lacrimile își făcură, în sfârșit, apariția.

Eu am impresia că a cam zis, o contrazise Chior, cu toată blândețea de care era în stare.

Însă, uneori, prietena ei era atât de copleșită de propriile emoții, încât nu era capabilă să vadă limpede ceea ce se petrecea, de fapt, în jurul ei.

Hei, frumoase domnișoare, zise Alek, sărind frți moș peste balustradă, drept pe treapta pe care stăteau ele, cu o ușurință și o grație complet neomenești.

Nimeni dintre cei prezenți în sala de sport nu elf atent la ei. Amy se smiorcăi, înghițindu-și o lacrimii] Chloe știa că ei îi făcea plăcere să fie admisă în viețile secrete ale unor Mai, și că până și Alek avea încrederii să-i permită așa ceva. Cu toate acestea, nu uită să ridice repede eșarfa de un verde aprins, acoperindu, i fața și ștergându-se la ochi.

Hei, te așteptam, zise ea.

Mie tot nu-mi vine să cred că faci una ca asta... „mi inură Chloe.

Amy tocmai își sufla nasul și încerca să-și ascundă Im i iniile, așa că, în locul ei, răspunse Alek.

M lii, ne ajută la pregătirile generale. La asamblare, Im A vrei.

.< auzi un smiorcăit și mai zgomotos de după eșarfă.

Hei, care-i problema? întrebă el, nonșalant. Și mm, m (i-v micul prieten?

< liloe îl pocni cu dosul palmei.

Ce, s-a dat, în sfârșit, în vileag? întrebă Alek, cu o liieiiță îngrijorare.

Nu e gay, protestă Amy, suflându-și nasul și moli i ilând șervețelul. Ar fi fost mai ușor dacă era, adăugă, în H voce firavă.

Iii, cam are ceva din băiatul mamei, comentă Alek. Iitli, t, e drăguț, și așa mai departe, dar nu tocmai un f mii sar. Ei, hai odată, exclamă, apucând de capătul cu h tiiiui i

al eșarfei lui Amy și trăgând un pic de el. Pun lui în că nu te-a făcut niciodată să te înfierbânți de-a lun. În a, pe o fată ca tine...

11 trase pe Amy spre el și-o făcu să se aplece atât de nil. Încât părul ei creșt ajunsese la doar câțiva centimetri îi miipi a băncilor din lemn, iar fața lui, la câteva degete it el.

< V tot faci? îl luă la rost Amy, cu tristețea alungată inieiitan de pe chip.

În înveselesc. Aș putea să-ți sorb lacrimile cu i ni, îi de mele, dac-ai vrea, însăți-ar fi fatal... nu-i așa?

Amândoi rămaseră încremeniți așa, prelungind mumentul. Nici Alek, nici Amy nu clipiră, nici nu-și înclei >. îi tară privirile. Atmosfera era încărcată de electricitate

Chloe se pomeni că se holbează la ei. După care 1 dădu seama că e cu adevărat nervoasă.

Dă-mi drumul, idiotule, se răsti în cele din unul Amy, rupând vraja.

Cum poruncește domnița; sluga dumneavoa Mni, replică Alek.

Și, cu o mișcare elegantă a brațului, o ridică la Im apoi făcu o plecăciune protocolară.

Mersi pentru că... ăăă... ai stat cu mine, zise Amy, întorcându-se spre Chloe. Și pentru mica lecție despre cât de nașpa sunt toți bărbații, adăugă ea, privindn I chiorâș pe Alek și pornind apoi spre profesoara dil desen, care arăta acum de parcă ar fi dirijat o orchestri invizibilă, în locul baghetei ținând în mână o pensulă ivv sită pe undeva.

Chloe își urmări cu privirea prietena îndepărlandu-se; oricât de nervoși i-ar fi fost pașii, încă o văzu în cându-se cu eșarfa, acolo unde i-o atinsese Alek.

ASTA CE NAIBA A MAI FOST? îl luă la rost Clite întorcându-se spre el.

Încercam s-o înveselesc, după cum am și spus, i Ani punse el.

Se așează cu o treaptă mai sus față de Chloe și luă <în

jos un fluturaș uitat de cineva acolo, cu un aer de pai 4 incidentul ar fi fost complet uitat.

Alek!

1 îi loc: îi smulse din mână bucata de hârtie cu un Ni într-atât de violent, încât fusese cât pe ce să-i iasă (Înm i le la iveală.

N-aveam de gând s-o sărut, zise el, cu nevinovăție. Nu \ reau să moară.

Dar nici nu glumeai când vorbeai cu ea despre Aiului, nu-i așa?

I n crea care se așternu între el fu la fel de profundă îi în ții ciungită ca și cea dintre el și Amy... însă din cu mai alte motive.

(liloe, zise el, până la urmă, zâmbind, știi că n-am i «ui decât să flirtez. Totdeauna ai știut că-mi place să (Iiili Face parte din pachet.

1 li li le îi aruncă o privire mânioasă. Știa că el avea îfpitate, însă, orișicât... Una era când se întâmpla cu lui a a cu Halley, și cu oricine altcineva. El îi spusese - în realitate, nu simțea nimic față de ele... lăsând Miiirte realitatea de neocolit a faptului că aparțineau la na umane. Dar și cu cea mai bună prietenă a ei? Și Miiu i/e față cu ea?

a dacă ai fi putut? se răsti ea, cu gândul la Brian, în Xavier, și la discuția ei cu Kim. Ai fi sărutat-o?

I liloe, de ce te-ai enervat așa? o întrebă el, înmii mulu-se. Nu s-a întâmplat nimic: eu chiar încerii i (i înveselesc prietena.

Iii, a ea nu-l crezu. Era, categoric, ceva cu totul difelhlie ui și Amy, decât în cazul celorlalte fete. În primul rând, că ea îl ura. Și, în al doilea, că opusul dragostei nu e ura. E indiferența.

Păi, eu...

Dar nu reușea să-și exprime gândurile în cuvinte! în enervată, și gata. Atât: nu-i plăcuse ceea ce văzuse, i

enervase, și el era iubitul ei, ce Dumnezeu?!

Nu mi-am dat seama că ești atât de geloasă, zluie el, puțin cam rece. Chiar crezi că ai avea dreptul și-atunci, cum rămâne cu iubitul ăla al tău bolnav?

Replica lui o lovi ca o palmă: el nu-i mai voi lui «niciodată așa. Și totuși, încă din ziua în care-și văzniif pentru prima oară ghearele, când vorbea la telefon cu Brian și discuta pe messenger cu Alek, știuse că aven «4 vină și clipa aceasta. Era distracție și joacă, având ilnt iubiți, din două rase diferite, unul îndrăgostit de eu și celălalt, mă rog, distrându-se cu ea, însă acum venise f clipa socotelii.

Mi se pare corect, zise, înghițind în sec și încercam! să-și stăpânească lacrimile, exact așa cum făcuse Aiuv cu doar câteva minute mai devreme, cu Paul.

Știu ce simți pentru el, continuă încet Alek.

În sfârșit, reușise să treacă dincolo de apareutn lut nepăsătoare, glumeață, și iată-l. Ești mulțumită aci/ «Chlo?

Am tot sperat c-o să te răzgândești, zise el inul departe. Dar, indiferent de ce-ar fi între noi, chiar dtti e numai ceva de fațadă, ar fi drăguț din partea ta <l. n menține aceleași reguli față de toată lumea.

higi.

l i-a un instinct puternic: o durea, și nu știa ce să facă, i «n rr să spună. I se împotrivi: doar era Aleasa, nu? Mai

Iii ase și până acum asasini psihopați.

I Vrfect, zise ea, printre dinții încheștați. Ai dreptate”. ridică și-și săltă geanta pe umăr.

Trebuie să mă mai gândesc la asta. Acum plec spre MUTit.

Clitoe, zise Alek, pe un ton ceva mai blând și mult în H nesigur. N-am vrut să ne certăm pe tema asta...

Ha nu, ai dreptate. N-ar fi trebuit să vă țin pe în îi și

nu și în suspensie. Nu e bine. Am plecat, noapte bună,
«b*¹⁷, le un ton categoric, și porni spre stația de autobuz.

putea să fie răspunzătoare pentru moartea lui Xavici
il a lui Brian. Ei chiar puteau să moară, sau să fie dt morți.

Se scutură, își trecu o mână peste față și se scărpină
în creștet, întinzându-și ghearele și străduindu-se să
smulgă din starea aceea. Ar fi mai bine să...

Chloe se opri brusc, sesizând un aproape-zgomot
Unul atât de ușor, încât până și auzul ei de Mai ai II putut
să nu-l remarce, sau să nu-l ia în seamă, consiliu râd că e
un zgomot oarecare - un șoarece, un șobolan o cutie din
tablă mișcată de vânt - însă se înclină prea abrupt. În
momentul în care-l remarcase ea IIS ușor scrâșnet de
pietriș, un...

Își reluă mersul, iuțindu-și pașii. Dacă era un tfillmi
sau un violator, sau orice altceva, nu se îndoia cât n-a i.
puțin de faptul că ar putea să se descurce. Însă astloli în
monștri erau de domeniul trecutului: temerile ei cniw
acum mai complicate și mai primejdioase. Scutura îl cap și
merse mai departe.

Mie îmi trebuie de fapt o vacanță. Mda, asta era I 'n

17 Iii" nu se duse la autobuz decât ca să aștearnă ceva iplanta între
ea și Alek, însă după vreo două stații,

ml Singurele momente în care putea să se gândească

m i" dunei când se afla în mers, și voia să le prelun- ••••i |>e cât
posibil mai mult. În aerul rece al amurgu- i 'l' una singură, patima
aceea irațională i se mai in ' sigur, problema cu Alek și Brian oricum
trebuia ■ 11.1 cândva, până la urmă, însă nu acesta era adevă-

iv pentru care se certaseră.

S'li x ,irata problemă era că ea nu putea să aibă o ••(" \ ci ilabilă cu
Brian. Adevărata problemă era acel i' ui tupid, din cauză că ea era
Mai, și din cauza a

tăcuseră cei din neamul ei, cu milenii în urmă.

a' ■ lata, Chloe se simți copleșită de panică: ea chiar

loc care să-ți inspire șlapi cu paiete, genți de pluții <11 floricele, cremă de protecție solară scumpă, și sucuri în fructe. Ea și mama ei ar putea să se ducă altundeva t! Ziua Recunoștinței, nu la bunica și la nebuna de Inul Isabel; poate ar fi bine să-și ia un teanc de cărți i duzină, să zacă întinsă pe plajă, să înoate...

Întă-l, din nou.

Perfect sincronizat cu zgomotul pașilor ei.

Aleasa

() K, ieși la iveală! urlă, proptindu-se pe picioare și nulu-și degetele mari de la mâini pe sub bretei în's; icului. E clar că ți-ai ales ziua nepotrivită în care mm i ulei pe nervi!

11 i. dată joasă de vânt îi izbi, rece, gleznel, scoțând Iiih I sfâșietor în contact cu grilajele, gurile de apă și iilv. lăcle metalice. Pietricele mărunte se învolbui ui jurul picioarelor lui Chloe, parcă prinse de un i i invizibil. Un bărbat trecu încet pe o Vespa, hollilu.< la adolescența țicnită de pe stradă. Lanterna! li im nu avea putere să străpungă atmosfera cenușie, îi șea să se lumineze decât pe sine.

um avertizați suntem în armistițiu, strigă ea. \ lutul își modifică direcția și-i azvârli cuvintele în i în propria față; nu reușiseră să răzbată decât la \ i pași de ea.

ni nu-și făcu apariția, nimeni care să se recui i i t i autorul vreunui zgomot.

115

I pa, bombăni Chloe. Eu am plecat. În munci se întoarce și-o rupse la fugă.

Opt

— Bună, mamă, zise Chloe, cu o voce sleită, închizând u\, n după ea.

Și nu se prefăcea decât pe jumătate. Își azvârli ghiu/ danul pe masa din bucătărie și se duse la frigider, crtutând ceva ușor, sățios și reconfortant.

Ia ghiozdanul de pe masă, îi răspunse mania ei, fără să-și ridice privirea de pe revista din care citfil stând pe canapea: Utne Reader. Am luat ceva risotiu Io la Lixia, pe care putem să-l încălzim la microunde, și a salată, așa că nu-ți strica pofta de mâncare.

Carbohidrați. Drăguți, plăcuți, energizanti. IA ni ce-și dorea Chloe. Își luă o Diet Coke cu lămâie verde și se trânti pe canapea, lăsându-și capul în poala maniei 9I ridicându-și picioarele pe brațul canapelei.

Anna King își ridică privirea, peste revistă, spf fiica ei.

Ai avut o zi grea? Cum a fost la examen?

A, acolo a fost perfect. Tot restul e nașpa, /I Chloe, începând să enumere pe degete. Paul și Amv

Aleasa tli îMi t. Cred că e posibil ca lui Alek să-i placă de Amy. Inint lui Paul deja a început să umble cu secretara lui. K>i iun doi iubiti, dar amândoi cam sunt... o povară în l llni asta. Domnul Hyde – care nici măcar nu e profeiint meu, atenție – mă vrea în echipa de matematică. ni din câte spune Kim, eu ar trebui să-mi conduc popo-i-i I imin spre o nouă epocă de iluminare spirituală.

Tatăl lui Paul umblă cu secretara? repetă mama Im i hloc, stârniță, aplecându-se în față și lăsându-și jos ȘUvINta. i Mamă...

— Știu, dragă. Doar că...

(ici în mamei se tulburară, semn că ea încerca să vili iill/rze o imagine în minte.

I Ișuratica aia? Arată ca un personaj de anime! Și W'îi unul dintre cele malefice!

Cu toate că-ți apreciez metafora adolescentină, a 111 ml ca, te rog, să ne întoarcem acum la problemele h». În?

I'i ez. ența ta în echipa de matematică ar da grozav – i „irul tău, aprecie Anna, începând să se joace cu o U t i i z. leață de păr de-a fiicei sale, răsucind-o pe deget tiu i i rând să i-o aranjeze în creștetul capului, streceu 1 o pe sub altă

șuviță.

I hi, la fel și faptul că sunt conducătoarea unei rase în I.1 ine războinice de oameni-feline, mormăi Chloe.

117

I în upun... începu mama ei, cu precauție, că dacă (în inula totul în alți termeni, așa cum a procedat fata aceea în discursul din Whale Rider¹⁸... La drept vorbi ml ar fi un eseu grozav: despre cum ți-ai căutat rădăciniibiolgice, ca adolescentă, și ai descoperit cu mult mul multe decât te-ai fi așteptat...

Mamă, o întrerupse Chloe, ridicându-se în șezut 1 privind-și mama drept în ochi. Ei chiar vor ca eu să i conduc. Știi ce-i aia, să-i conduc?

Urmă o tăcere prelungită. Mama ei deschise gurii îi spună ceva, și clipi de câteva ori, nesigură: situație în care Chloe n-o mai văzuse niciodată până acum. Avocs tul Anna King nu rămânea aproape niciodată fără cuvinte. Nu i se întâmplase nici măcar atunci când fusviHI victima unei răpiri.

Atunci, ar fi cazul să te asiguri că intri la Berkeh \ zise, în cele din urmă, cu un zâmbet fragil.

Apoi, însă, își ridică bărbia și expresia feței îi deveni serioasă.

Chloe, îmi dau seama că nu înțeleg chiar tul în se- ntâmplă cu tine și cu ceilalți... Mai, și nici măcar mi-am vreo legătură cu toate astea. E mai mult decât evi dent ce cred unii dintre ceilalți... prieteni ai tăi despm mine, despre mama ta umană. Dar, indiferent ce le *! hotărî să faci, nu neglija educația. Regii străini, f

lui nil ile regale, și-au trimis mereu aici copiii, prinți și («iliiv se, la facultăți. Ai fi o mult mai bună conducătoare

18 Film din anul 2002, a cărui eroină principală, o fată nun n 1 l(vârstă de 12 ani, care-și dorește să devină conducătoarea tnlwlfl său, cu toate că o astfel de funcție le este rezervată numai hm li® ților, ajunge să participe la un concurs interșcolar de discumilfl pe care-1 câștigă.

I» ulm poporul tău, cu o licență universitară.

< liloe stătu să se gândească la cuvintele ei, lăsându-se Hmele pe canapea.

Nu cred că pe Serghei l-ar deranja să rămână el miiiut lbrte, până când o să fiu eu pregătită.

I. **l** era cel cu părul roșu, și cu arma?

Ilm, cu arma a fost numai de data aia. De obicei, **l** «i lulu Nește ghearele.

Am avut impresia că voia să mă împuște pe mine. **h**. În Hrian. Sau pe celălalt băiat, replică mama ei, pe mii hui egal.

1.1 măcar nu te-a răpit, încercă să replice Chloe, cu în, și ilnt contraargument. Și, ai de gând să-i dai în jude - hi a i I e cei din A Zecea Lamă? Muma ei făcu o strâmbătură.

Și pe cine aş putea să iau ca martori? Care dintre M u îi îi dispuși să depună mărturie în favoarea mea la iNlumiil? Iar Brian - care mi s-a părut că ar fi singurul unu i t-jide din toată adunătura - a dispărut.

111 ui **t** resări, simțindu-se vinovată. Lăsând deoparte Inimi. 11 râuirile pisicești, dacă i-ar fi dezvăluit mamei fap11 îi singurul cumsecade din toată adunătura” - și, **h** mii fel, iubitul ei - fusese bătut până aproape de u! de propriii lui prieteni... ei bine, asta ar fi tulbul în îi rău povestea cu relațiile ei amoroase, și în modi Jg< u îi i-ar fi complicat și mai mult viața lui Chloe.

Nu pot să cred că ești dispusă s-o lași așa cum **n** picat.

Dar n-am zis c-o las așa cum a picat, îi răspuns» mama ei, aproape absentă. Doar că am nevoie... să mi dau seama care ar fi strategia potrivită.

Pentru prima oară în ultimele câteva luni, Chloe în întreabă deodată dacă nu cumva mama ei îi ascumlen ceva. Ceva neobișnuit, ilegal, sau îngrozitor. Părinții, ifl aibă secrete... Nu era un gând prea liniștitor. Ceea e «” amintea

de alt subiect.

Hei, tu crezi că tata știa ceva despre ceea ce mim! eu?

Anna King fu smulsă din reveria ei.

Nu, nu cred...

Dar se întrerupse brusc și începu să se foiască, shui jenită, pe canapea.

Toate certurile noastre, pe tema creșterii talc în un moment dat, el chiar voia să te dea înapoi poporului tău! Iar eu am crezut că se referea la ruși, roști ea. Icul Era atât de... neclintit în anumite privințe. Mult, umil prea protector...

Și pe urmă a dispărut. Așa că ar exista o posibilitate, o întrerupse Chloe, cu mai multă înverșunare ut glas decât ar fi vrut.

Poate că tatăl ei fugise din oraș ca să evite asii Mim tele, răpirile și toate celelalte nebunii ale faptului de i îi prins între A Zecea Lamă și Mai. Sau poate că doar în cerca s-o protejeze pe Chloe: omul care știa prea mult h M din scenă, astfel încât ea să poată duce o viață mai în îi ninlă. Poate a crezut că mama e maila adăpost dacă Mii îl ic nimic.

I într-odată, Chloe se simți sleită de puteri. Își lăsă ttin nou capul în poala mamei.

I-am spus cumva că Paul și Amy se despart? I) a, și-au ales un moment un pic cam prea bizar, îi divorțul dintre părinții lui, și tot restul, nu crezi? Mama ei se întinse după cana de cafea din care tot rliisu mai devreme. Spre deosebire de multe alte luai i din casă, era una veche, a cărei toartă se spărsese în". (lipită cu grijă acum aproape zece ani. Era într-o mii iță închisă de acvamarin, oarecum distonantă față

Iilierul și accesoriiile din casă, încă de la începutul llui i iptzeci, total contrastantă cu toate acele piese ba-l «jad și turcoaz potrivite cu stilul New Southwest în l-ai de

doamna King.

I îi. Ionantă, veche și nemărginit de liniștitoare, una ci tot folosea cana aceasta de când se știa Chloe. Iu e ochii, aranjându-și fundul într-o poziție mai iloi labilă pe canapea.

Așadar, nu mai merg împreună la balul bobocilor? îi îi îi ia mama ei, după ce sorbi cu zgomot. Poate că el îi lua pe tine. Sau ați putea să mergeți toți trei, sau i așa ceva. Și eu m-am dus la balul bobocilor, când lui iar la liceu, cu cele mai bune prietene ale mele. Ne i un drept îngerii lui Charlie, sub acoperire. Și în pistoale cu bile din cartofi.

— Oh, acei nebuni ani șaptezeci, comentă Chloe, sirM duindu-se să nu se gândească la Alek.

Ea nu mersese împreună cu Amy și cu Paul la hui ud decât atunci când insistase Amy. Dacă Brian ar scheu e îi viață – când s-ar simți Brian mai bine – chiar va linii bui să se hotărăscă la modul serios ce e de făcut cu o i și ei. Cu noi. Lucrurile deveniseră mult prea serioase. De ni gur, rămânea încă valabilă problema cu nepotrivii dintre Mai și oameni, și cu toxicitatea sărutărilor; iim pentru că Brian nu murise imediat, nu însemna cm îi f putea exista efecte cu manifestare ulterioară.

Chloe oftă.

Era momentul să-i facă o vizită lui Xavier.

Nu mai fu nevoită să-și scotocească prin dezordinea în camera ei, de data aceasta, căutându-i cu dispeinfii adresa; fie că era vorba despre încă un talent de Mai, fie de o calitate pe care o avusese totdeauna, dar n-o fol «> <în niciodată, Chloe nu avu nici cea mai mică problemă n/i A amintească precis unde-și avea el apartamentul. Tolu numai după anumite puncte de reper și coordonai onerale, nu chiar numele străzii și numărul casei.

Se duse a doua zi, imediat după ce termină șenal în după-amiaza aceasta nu avea ore de recuperai I plăcut să se îndepărteze de tot restul. Chiar am în de ceva mai mult

timp pentru mine, medită Chloe, IA pic de ironie, în timp ce urca în salturi treptele vechi e din. Și nu doar noaptea, pentru alergat pe acoperi) u l» V n nevoia unei cărți bune, a unui hobby, sau a unei h 11" bicicleta primită cadou de la mama ei cu ocazia» l de a săisprezecea aniversări a zilei de naștere. l Iilor sună la interfon, în timp ce vântul tăios de oc-MIIH lr îi flutura eșarfa de la gât. Și, fără ca măcar s-o lui" lir tine este, Xavier – sau altcineva – apăsă pe lin care descuia ușa, și Chloe intră. l ni trei etaje de urcat, și-o să aflu dacă Xavier mai i-hi nii a murit. îi uit puști pe scară, urcând din două în două trepte, li i luându-se să ajungă cât mai repede, până n-o în nii. Încă o dată, mirosul de lemn și de soluție i în iităt cu aromă de lămâie din casa aceea veche o „i i dorească dureros de intens să fi putut locui și Îmi o astfel de casă, chiar și numai într-un aparta„i l i detesta casa: arăta la fel ca oricare alt mediocru Hi li ui han cu etaj de pe-acolo. Unul dintre lucrurile h „ni răsesea în primul rând atunci când locuise la Nilul, cu ceilalți Mai, fusese acela că se trezea într-o mi mansardă, cu scândurile strâmbe ale dușumelei hm h a aceea prăfuită pe care numai casele vechi le

IIVI II.

md ajunsse pe palierul căutat, ușa apartamentului Ni" în era deja puțin întredeschisă. Ciocăni totuși, III mi-a între direct. Nu ca ultima dată.

l Irschis... se auzi o voce de dinăuntru, hun voce de bărbat... dar nu putea să-și dea seama i aparținea lui Xavier, sau nu. îi era și greu să mai audă ceva clar în clipa de față, peste bătăile iuți și cu e ale inimii... iar singurele cuvinte pe care le schimbe între ei fuseseră strigate din adâncul plămânilor și vacarmul din club, sau șoptite, afară, în parcare.

Apartamentul arăta aproape la fel ca în seara im dăduse peste el căzut pe podea, muribund. Se mai deau câteva reviste mai noi împrăștiate ici și colo, ț lumânare

nouă, așezată pe pervazul ferestrei. Dar lui interior sumar, scump, neprotocolar și euro-burlai După răcâitul unei spatule într-o tigaie, Chloe trase e cluzia că-l nimerise în timp ce gătea ceva... Dar el «I fost?

Ah! exclamă Xavier, făcându-și apariția din bucătărie, cu un șervet pentru vase legat sub bai tigaia într-o mână și spatula în cealaltă.

Chloe simți că aproape i se întoarce stomacul» de ușurare. Xavier era viu. Și nevătămat.

Mai mult decât nevătămat, la drept vorbind. Cîmn șocată văzându-l cât de bine arată, chiar și la Imn zilei: părul negru ca pana corbului, tenul adorai ui bronzat, și ochii de un incredibil și uluitor căprui chis. Extrem de exotic. Purta blugi și un tricou alb îi bine călcat, de parcă tocmai s-ar fi pregătit peni sedință foto „casual”.

Chloe... nu? zise el, înălțându-și sprâncenele fect conturate. Fata de la club?

Rămase năucită de faptul că-și amintea. Din calt el nu era decât un student străin, înstărit, arnal» v l. i i întâmplare eleve americance de liceu. Bătăile îmi i. (mai potoliseră, în sfârșit; pentru o clipă, șanili ;1 leșina fuseseră jumătate-jumătate.

Hm, mda, răspunse Chloe. I'i net ic, nu-și făcuse niciun plan pentru clipa în care Im i ajunge față-n față cu el, dacă mai era încă viu. îi în i.1 I vedea, tot ce-și mai dorea era s-o rupă la fugă ducă la Brian. Exista o speranță. îi mâncat? o întrebă el.

lin a am mâncat? Era ora două și jumătate. Ce? li / u 1/ Ceaiul? Gustarea de la ora unsprezece?

I. i... da, mersi, răspunse ea, cu stângăcie.
numeau palmele după telefonul mobil.

111 / ;se el, așezându-și cu grijă tigaia pe o măsuță. În un mai văzut la The Bank; dar, dacă stau să mă în nici eu n-am mai trecut prea des pe-acolo, în Im retne, adăugă, referindu-se la clubul în care se ră, în ajunul zilei în care

ea împlinea șaispreilll.

I îi ist bolnav, zise ea, pe cel mai neutru ton de tu leapabilă, având grijă să sune atât ca o întrebare, l i i îi afirmație, în același timp. k I unde știi? o întrebă, ridicându-și scurt privirea «HM.

* rii am trecut pe-aici la vreo două seri după ce nu cunoscut, recunosc Chloe. Aveai ușa deschisă, un r. r it zăcând pe podea... sufocându-te, și plin de i 11 îi alte alea. Am sunat la 911.

Tu ai fost? Muream dacă n-ai fi venit tu. Eram mii gursingurel aici, zise el, cutremurându-se.

Era ciudat, să-l vadă așa pe tipul sexy de la ciuli pe tipul cu care aproape că ajunsese să aibă relnți sexuale.

Mi-au spus că eram sub stare de șoc, tot tacâmul continuă el. Organismul meu începuse să se au lui li" trugă, și ei nu puteau să-și dea seama de ce.

Dar au reușit să te trateze, replică ea, la fel cir ne utru, străduindu-se să nu se observe că dorea să ailr fil mai multe informații.

El scutură din cap, însă frumosul păr negru îi rănin «la fel de bine aranjat.

Ei n-au fost în stare să facă nimic. Am intrai Iii comă... și apoi, într-o zi, pur și simplu, mi-am revenit dintr-odată. M-am trezit, și așa s-a terminat totul l l mi-au zis că a fost de parcă organismul meu ar fi de vi nit subit capabil să se vindece singur, sau cam așa ret* Fără vreo altă explicație. Pur și simplu, am învi. îi ;w data de 19 octombrie.

Atunci, mă bucur că ești bine. De-asta am un n (doar ca să văd ce mai faci, zise Chloe, și se întoarce plece, intuind că era momentul potrivit pentru retraffl

El întinse o mână, oprind-o.

Dar mi s-a spus că nu era nimeni în apartaim 1 când a ajuns ambulanța.

Mi s-a făcut frică și am fugit. Scuze pentru iuți

răspunse Chloe, cu un mic zâmbet.

Aleasa

I ar ci: - i venea mai ușor să spună tot adevărul față de lin, decât față de prietenii și de mama ei?

Dacă afla mama, adăugă ea, că am fost în apartamentul unui bărbat străin, noaptea - chiar dacă Mln i ta i-am salvat viața - cred că s-ar fi zis cu viața mm

Ivier izbucni în hohote: un răs sincer, cu ochii luni i are nu mai avea în el nimic din zâmbetul seducălului din seara aceea, de la club.

I a drept vorbind, acum ar cam trebui, probabil, să w, zise ea.

A deci n-ai murit. Prin urmare, aici se sfârșește m. ntvă dintre Xavier și Chloe. Adio și mult noroc. pHfn rii complicațiile.

V i cum ți-am spus, continuă cu voce tare, am vrut mi i fiu sigură că ești bine.

I iar vorbesc serios, Chloe: îți sunt dator, insistă ne lei, i idicându-se odată cu ea, ștergându-și gura cu ni palmei într-un fel extrem de sexy, masculin. Aș fi Ui II dacă n-ai fi fost tu. Dacă ți-aș putea fi de folos cu i i u orice, doar să-mi spui. Chiar dacă, să zicem, ar va fi i s-a te ajut să te muți undeva, adăugă, zâmbind și mi 4 i se vadă toată dantura, la fel de albă ca zidul ml de pe ilustrata din Santorini, lipită de frigiderul i lilov.

Ali.1... o să țin minte, promise ea.

a luate că ideea ca un tânăr și bogat playboy euro

127

Îi fie dator i se părea tulburătoare - în minte îi răsăriră imagini ale unei vacanțe gratuite în Grecin - Chloe era destul de convinsă că nu avea să-l mai unilț vreodată.

Hei, o strigă el, în timp ce ieșea. Ne-om mai unififi poate, într-o seară pe la The Bank?

Poate! strigă și Chloe, peste umăr.

Însă ajunsese deja cu două etaje mai jos.

Nouă

De data aceasta, nu mai intră prin spate. Doar nu conducătoarea Semeției, pentru numele lui Dumnezeu! Nu mai era nevoită să pătrundă pe furiș în propriul bârlog, stânjenită de prezența iubitului ei uman, și îmi midată de Serghei. Așa că se duse drept spre intru rea principală și pași, cu un aer degajat, pe lăiihl secretară.

O să-l anunț pe Serghei că ai sosit, îi zise femeii, i u chipul colțuros, însoțindu-și cuvintele de o înclinam aproape imperceptibilă.

Spune-i că mă întorc imediat, zise Chloe, Mifl duindu-se să nu se răstească, și nici să n-o privea ni ȳt peste umăr. Am ceva de făcut, adăugă ea.

Oare cum trebuia să vorbească o conducătoare eu - ai pușii ei? Nu că s-ar fi simțit ea astfel, în realitate... (M nici nu mai avea de gând să se lase tratată, de Seiyji"! și de angajații lui, ca o adolescentă neajutorată. I'an4 când găsea o cale de mijloc, avea să fie destul Mii complicat.

Oricât de mult și-ar fi dorit - și ar fi simțit nevoia să-l vadă pe Brian, Chloe trebuia să stea de vorbit mul; întâi cu o altă persoană.

Se duse drept spre sanctuar, ciocănind ușor în nf înaintea de a o întredeschide și de a intra, fără zgomot Surprinzător, Kim nu era înăuntru, deși persistența umil miros de tămâie îi indica prezența recentă. În schime acolo se afla o altă femeie Mai: Valerie, logodnicii I Igor. Stătea aplecată spre podea, în fața statuilm I

Îi. nici și Sekhmet, murmurând ceva care suna a jelanie, 1 în Inimoasă, o perfect credincioasă slujitoare a Zeițel" i < icmene, și ar fi putut părea desprinsă dintr-o piciih i murală egipteană, dacă n-ar fi fost costumul ei Inir îi aprinsă nuanță de levănțică, și pantofii cu toc cui.

I liloe se retrase de-a-ndărătul până când ieși de tot, ffern să închidă ușa de-a binelea, nevrând s-o deranjeze 1 e îi nicie. Oare pentru ce se ruga? Pentru căsătoria ei? I îi i

aibă un copil? Sau era doar o vizită de rutină... așa, Ulm te duci la slujbă, în fiecare duminică? Chloe nu era hmvinsă că ea ar putea să arate atât de multă credință M 11 le zeițele de la care se presupunea că și-ar fi primit l'un i de așa cum, deși budismul i se părea interesant, N avusese parte de o creștere prea occidentală, prea ni. În ață de monoteismul iudeo-creștin, ca să mai poată Irul a alte străvechi zeități cu prea multă credință sau h „ițicet.

Ilerie doborâse o căprioară cu mâinile - și ghean goale, cu ocazia vânătorii la care participase și

Iii " încă un lucru de care Chloe nu era convinsă că arinți «bilă. Pe ea ar fi trebuit s-o aleagă, se gândi, înlu lată. Sau pe Kim. Persoane care chiar meritau să hm ulucă poporul Mai.

I.< tinse sus, în bibliotecă, în celălalt loc evident în la îi îi putut s-o găsească pe Kim, cu toate că mai întâi H III l și prin sufragerie, și prin mica bucătărioară de la h „luni. Gol, peste tot. Cu excepția obișnuiților trân11 arc se umflau cu cafea.

Chloe se muștră în sinea ei. Mulți ar fi fost cei dispuți să moară pentru șansa de a trăi în America și de a fi în general - lăsați în pace, cu obiceiurile lor de Mai, s; i la creze pentru o companie deținută de Mai, și să mai fir ți destul de bine plătiți pentru asta. Chiar era cazul să în ceteze să-i mai judece atât pe alții, dacă într-adevăr jivihl să le fie conducătoare.

Bingo.

Își găsi prietena la capătul unui lung raft cu cărți, inim când tăcută filele unui volum legat în piele, de Dinu nsiuni monstruoase. Ferestrele lungulețe erau umbrii ți acoperite de draperii la fel de lungi, din catifea; firioșom de praf pluteau liniștite prin aer, netulburate de cum rază răzlețită de soare. Asta era pentru protejarea vhlui melor vechi și rare, înțelesese Chloe, însă întuneric făcea, în același timp, ca sala să cam duhnească, im cum, a funest.

Kim își ridică privirea drept spre ea, deși Chloe ut fost în stare să jure că nu făcuse nici cel mai mic zgonu

Bună, îi zise fata cu urechile negre și catifel.it «i pisică, pe un ton normal, ciudat de nepotrivit cu o inc pere care cerea să vorbești în șoaptă.

Bună, Kim... am o întrebare pentru tine.

Urechile lui Kim zvâcniră spre spate, și ochii ve oblici, se concentrară, așteptând.

Există vreo șansă...

Chloe își mușcă buza. Ea tocmai punea sub scut întrebării toată credința celeilalte fete. Încercă să ai I muleze mai repede întrebarea.

Cel de la club... Olga mi-a pomenit despre el, /Iert Kim.

Mda. M-am dus să văd ce e cu el. Acum e pe / / sănătos.

Kim arăta ca și cum, dac-ar fi avut și coadă, ar II biciuit aerul cu ea în toate direcțiile.

Și pe cine altcineva? Pe Paul, cumva?

Chloe tresări.

Ce? Nu știu, poate când eram copii. Nu, mă ivlui]ream la Brian. Chiar înainte ca el să leșine.

Ce, Kim nu-și dăduse până acum seama cât de îi plăcea ei de el? Și ce legătură putea să aibă l\ml t>M toate astea?

Și doctorița Lovsky afirmă că el se reface almiiliM normal, adăugă ea.

Cele două fete se priviră îndelung.

Pare că blestemul nostru a fost ridicat, sau și a n. micșorat puterea, rosti lent Kim, meditănd.

— Și anume și-a „revenit” băiatul din club?

Nu știu. El zice că doar s-a trezit; i s-a spun dintr- odată, „a fost mai bine”.

Și când anume s-a întâmplat asta?

Ăă... pe 19 octombrie.

Kim făcu ochii mari.

Adică în seara în care ai murit... la Presidio, <i toată lumea de față.

Mda, și...?

Chloe încă nu făcuse legătura, și tot nu înțelegea ix ca de-a face moartea ei cu orice altceva.

Tu ești cea care ridică blestemul! strigă, practic, îi lena ei, sperînd-o pe Chloe cu ardoarea manifestn.

Aăă... ce?

Ai murit salvând o ființă umană

Dar e mama mea, Kim...

Da, dar ascultă... noi am fost blestemați din cauză un omorât sate întregi de oameni! rosti, entuziasta. Kim, cu colții sclipindu-i și un licăr un pic cam neiiicmân ochi. Poate, pentru că tu ai murit ca să salvezi i uni, ne-ai ușurat prin asta povara. Și Brian? El cum Se uliii?

Acum mă duc jos să văd, dar doctorița zice că, până ni, n-a arătat niciun fel de simptome. kini strălucea de entuziasm.

Trebuie să cercetez mai mult, anunță ea, dispărînd hal printre rafturile cu cărți. Te anunț mai târziu, A **v**. Asesc vreun răspuns!

În timp ce cobora spre salonul de spital, Chloe 1 - nului, în sinea ei, la gândul că ea ar fi cea care să țin un străvechi blestem. Pe lângă faptul că toată i ar fi bine... cât de super putea să fie totul? în îi una ca un lucru pe care să-l facă o veritabilă conaloure.

Mi um zăcea încă, fără simțire, pe pat, cu tot felul de un i perfuzii înconjurându-i trupul. Nu era aproape nicio schimbare sesizabilă față de alaltăieri, poitif doar aceea că rănile păreau să-i fie mai închise, daniimpresia că ar începe să se vindece pe la margini. Poalw Nici vorbă de semne ale morții, sau ale vreunui toxic.

Bună, îi zise încetișor Chloe, luându-i cu blâmlî U< mâna într-a ei.

Și, fără să-și dea seama, ghearele îi ieșiră la iveală, printr-o mișcare lentă și delicată. Și le folosi ca să-i picfe tene părul pe spate.

Ah, exclamă doctorița Lovsky, oprindu-se brusc când intră și-i văzu pe cei doi împreună. Eu... ăăă". e vă las singuri...

Nu, nu e nicio problemă. A dat vreun semn <lit, J e cumva...? Întrebă Chloe, neștiind cum să se exprimi

N-a existat vreun semn al niciunui dintre sinim tomele asociate cu oamenii care... au avut interacțiuni apropiate cu vreun Mai, răspunse doctorița, clătînd din cap. Ba chiar m-am dus să caut prin cele mai vechi documente ale noastre descrierea a ce se întâmplă în astfel de cazuri. Umflături. Febră. Vântări și zgârieli ciudate, enumeră ea, pe degetele cu gheare. Neputin de a respira. Ochii închiși. Sânge supurând din pui Nimic din toate astea. Zero. loc. Cane. În afară de l nu că a fost bătut zdravăn, Brian n-are nimic.

Balonul de speranță al lui Chloe mai crescuse un pic. Nu înțeleg absolut deloc, continuă doctorița, în timp ce oftând neputincioasă. Sunt total entuziasmată pentru

și ului meu, dar... Am văzut ce se întâmplă când se iiii.1 Mai cu un om. În orice caz, cel mai bun lucru pe care îl ai acum ar fi odihna - și o grămadă de antibiotice să-i permită organismului să-și vadă de minare.

Antibiotice, pentru ce? În. torița Lovsky își mișcă ochii spre Chloe, ca și în n ivea de-a face cu o tîmpită, și-și înalță o sprîncenă parcă vrînd să-și illustreze și mai clar sentimentul.

Îi clădit după ce a fost rănit pe stradă, într-o bălă în care să-ți înșir toate mărunțișurile cu care se învârt în corpul unui organism deja vătămat?

Via... nu, am înțeles, se grăbi Chloe să-i răspundă, în timp ce învârt o mână. E clar. Mersi pentru tot. În lorița Lovsky ieși, iar Chloe se întoarse la loc spre liu

I I i foi în așternut... cu toate că piciorul pe care-l ni
ghips îi rămase înfricoșător de inert, i liloe? șopti, răgușit.

anii aici, îi răspunse ea, tot în șoaptă, sărutându-l
lilna/, e; it putea de ușor.

I în iv dacă era posibil să nu conteze, nu avea motive
muvuave Soarta, i la iile sunt? întrebă el.

I liiți. i vreo câteva încercări, izbuti să-și ridice pleoai
finile. Chloe își înghiți tristețea față de vătămăânmulse
unei alte ființe omenesti, de distrugerea frumoasei lui
înfățișări. Brian avea ochii roșii,.1 vedea o pată de sânge,
sau de altceva, care i-l acopei pe jumătate pe stângul;
dreptul îi era cufundat îmi în masă de carne tumefiată,
purpurie.

Ce prostie, ce prostie uriașă! era tot ce putea nit
treacă prin minte.

— Ești la adăpost, zise, fiind de părere că era r; r.
piie sul cel mai simplu.

Brian pufni. Apoi, tuși: un acces prelungit, scrașu
Nu, hârâi el. Serios, insistă, și ochii apoși reu să-i
sclipească puțin.

— Chloe oftă.

Ești în salonul pentru urgențe al sediului Nu-ți pot
dezvălui locul exact; e secret.

Sunt...

Brian mai tuși de câteva ori. Saliva îi tâșni din gin
«începu să i se scurgă pe bărbie. De data aceasta, (IM
sânge, după cum constată, ușurată, Chloe. Și, până dea
măcar seama ce face, își apucă marginea bluzei fl4< șterse
fața cu ea.

Unde? se miră el.

Păi, unde altundeva ai fi vrut să te duc? se rfiul cu o
iritare prefăcută.

În realitate, doar se bucura fiindcă el era capabil vorbească atât de coerent.

Doctorița aceea... doamna...? întrebă el, aiaia cu un deget moale spre ușă.

E Mai.

Ilirian avu nevoie de atât de mult timp până să mta. îi. pună ceva, încât ea se temu că adormise cu ochii liși.

Mama mă-sii, gemu el, în cele din urmă. Ironia...

Șșșt. Odihnește-te.

Nu sunt... mort... își dădu el seama deodată, și în im
lîi îi pâlpoi o lumină.

Întoarse capul și încercă să-și miște trupul, astfel nu
în o poată privi.

I V am sâruiat! exclamă. Nu-s mort... Cum? i îi loc
scutură din cap.

Nu știu... Kim crede că e posibil ca blestemul să fi eli
Idioat deoarece eu am salvat o viață omenească... if și
mumei, îi răspunse, hotărându-se să nu-l împovă - 1 a mai
mult, cu amănuntele despre Xavier.

11 la a pe mai târziu. Când avea să se simtă mai bine.

Ntrrută-mă, îi ceru el. 1 i -.< conformă.

I I îi trase, parțial, în pat cu el, și în afara unui singur
mu ut neplăcut, când cotul ei se înfipse în ceea ce prolill i
i-a o coastă ruptă, rămaseră așa pentru o vreme...

Iliir la atât de distrasă de faptul că era posibil ca di /a
lui Kim să fie corectă - blestemul chiar părea să în I i ulicat
- încât atunci când, în sfârșit, plecă să se ulm. iscă cu
Serghei, uită să fie neliniștită, sau îngri «14.

Hună, zise ea, intrând.

Olga și Serghei stăteau amândoi aplecați asupra lîi
roului, cu ochii pe un ziar, sau un contract, sau ceva, Părul
femeii, scurt, platinat, contrasta atât de puterii u cu
portocaliul costumului din tweed, încât Chloe aproape că
fu nevoită să privească în altă parte.

Când Olga își ridică privirea și o văzu, zâmbi cu

„autentică afecțiune și-și înclină capul.

Da, Chloe, zise Serghei, zâmbind la rândul lui, însă Chloe mai zări și altceva în ochii lui albaștri-apoșli teamă, neîncredere, nerăbdare, nu putea să-și dea seama exact. A, avem confirmarea pentru marți, 28 octombrie, o anunță el. Prezentarea ta în fața Semeției.

A, e grozav. Trebuie să-mi verific orarul de 1. i școală și să vorbesc cu mama, dar nu văd de ce 11 mi putea.

Dar tot ce-și putea imagina Chloe era Serghei, pe scena unei uriașe săli de spectacole, vorbind de la o tribună drapată cu pânză albastră, în timp ce China stătea lângă el, pe un scaun pliant, așteptând să im prezentată. Toate perechile de ochi pe care putea¹ s.1 1 «vadă, dincolo de reflectoarele de la rampă și de mii, erau oblici, și din când în când se auzeau sâsâituri <llit public.

Ți-a luat Kim măsurile pentru robă? o întrebă Olga, însemnându-și ceva în agenda electronii it Palm Pilot din mână.

Dacă femeia asta și-ar da măcar seama cât de col sună cuvintele astea, ieșind din gura ei... Clitnu parcă și vedea înscris pe cererile ei de înscriere la facul - i. de: echipa de matematică, franceza pentru avansați, și. lui ani de limba și religia unui aproape-dispărut popor înrudit cu egiptenii antici. Ei bine, cel puțin cei de la i universitatea Brown¹ ar fi interesați.

— Robă?

Trebuie să începi să înveți Preceptele poporului M.îi și cel puțin câte ceva din limba noastră, înainte de oficierea ritualului.

Ritualului?

Scena din mintea lui Chloe se schimbă, trecând în la o adunare festivă de liceu la un fel de încruciș¹¹ e dintre un băț mitzvah² și o secvență desprinsă din luiffy.

— Chloe, trebuie să începi să iei lucrurile în serios, îi tnise atenția Serghei, cu severitate. Nu e vorba numai în,

pre distracție și putere.

I) deschise gura, vrând să le spună despre teoria lui I i lui, cu privire la blestem, și la posibilitatea ca ea să-l fi i li Urat... însă ceva anume o determină să se răzgân-I i că Era ceva din ce-i spusese prietena ei cu urechi

Una dintre cele mai vechi instituții de învățământ superior iliu...U.A., cu sediul în localitatea Providence, din statul Rhode I*Und.

Ritual iudaic oficiat atunci când un copil împlinește vârsta I, i un a maturității și devine, astfel, obligat să respecte poruncile, i iilnrm tradiției, această limită de vârstă este de 13 ani, pentru îi urlri (Imr mitzvah), și de 12 ani, pentru fete (bat mitzvah).

de pisică, în urmă cu câteva săptămâni, la început în lin șederii ei la Firebird, despre faptul că era bine să nu du* văluie tot ce știe.

Serghei îi interpretează greșit expresia feței și oftă

Eu doar încerc să... Faptul de a fi conducător nu plică mult mai multe decât, în fine, „conducerea”, Clih» Tu ai nevoie să înțelegi, într-adevăr, spiritul poporului nostru. Și, cu toate că te-ai născut cu o mai bună vi/mne naturală asupra obiceiurilor și a religiilor noimtle încă nu ai o legătură cu cei care duc o astfel de viața 1 de zi.

Mda, știu, ai dreptate, recunosc Chloe.

Chiar și aceia dintre noi cu mulți ani de expei ieri pot încă să comită erori oribile... Mă simt îngro/duf pentru ce s-a întâmplat cu mama ta, Chloe, afirmă el, r din senin, și cu rigiditate, ca și cum n-ar fi fost ohi-amil să-și ceară scuze. Precedenta mea hotărâre, de a nu rinfl viețile unor Mai pentru mama Alesei – sau a orictim Mai – a fost obtuză și nechibzuită și aproape că a din I* o mare catastrofă. Orice s-ar fi putut întâmpla, de îmi ni» ce a fost răpită de membrii Ordinului... iar eu uț îl purtat o parte din vină.

Unde-o vrea să ajungă cu toate astea? se înlirl Chloe.

Știu câtă importanță au, pentru tine, prietenii ifti

umani, și familia ta umană. Cel puțin, acum știu, prerie el, bătând ușor cu degetul într-un dosar din manila <U pe biroul său. Consideră că este o ofertă de pace, nil inliii Am cerut departamentului nostru de resurse iHMnc să-ți găsească tatăl adoptiv.

I» între toate lucrurile pe care s-ar fi așteptat Chloe să iudă din partea lui, acesta, categoric, nu se număra I (uluire ele. Se simțea de parcă ar fi fost lovită cu o h vulă în plină frunte, prea năucită ca să mai poată vorbi.

Pe tata? întrebă în cele din urmă, holbându-se I* ilusar, dorindu-și și nedorindu-și să întindă mâna pilei.

I) cocamdată, n-am aflat nimic, preciză, cu blândețe, () lga. Dar am abordat noi și cazuri mult mai grele: i i-a fani Mai anonimi, aflați de cealaltă parte a lumii. îl foi lui noi, adăugă.

Ah, exclamă Chloe, mutându-și greutatea de pe un i. li a pe celălalt. Mersi, zise apoi, ridicându-se și intontinilu se să plece, neștiind ce altceva ar putea să facă. [fi iniii vedem, bănuiesc...

Chloe! strigă după ea Serghei.

I.1 i. și întoarse privirea. Văzu că el avea o expresie în«ții e rută pe față, ca și cum ar fi încercat într-adevăr să ungu la sufletul ei, însă nu știa cum.

() lga și cu mine îți stăm la dispoziție, zise el, perii n aice ai avea nevoie. Orice.

Mersi, repetă Chloe, însă poate de data aceasta liim gândind-o.

Incluse ușa după ea și rămase pentru moment în

Fii, încercând să conștientizeze ceea ce tocmai se petreli K1 avea s-o ajute să-și găsească tatăl. Pe tatăl ei uman. Era, în mod evident, modalitatea lui Sergliw de a-și cere scuze.

Venerată Conducătoare, o salută Igor, cu răceai*, apropiindu-se de biroul lui Serghei.

Ochii lui nu avuseseră niciodată un aspect mai Iclin

decât acum, când lumina îi cădea direct pe irisuri, Iii cându-le să pară aproape roșii.

Igor, răspunse Chloe, stânjenită.

Nu mai era nici urmă din fosta prietenie pe care I 11 arătase el pe durata scurtei ei șederi la Firebird.

Am auzit despre marea întrunire... cu ocazia cArt Jj vei prelua conducerea, șuieră el. Serghei și-a dedlifij întreaga viață Semeției, să știi.

S-a zis cu acceptarea automată a liderului lor - / (« i tual cu har divin, își zise ea, mâhnită. Și nu păi ini existe vreo cale de ieșire din asta.

Eu nu încerc să i-o răpesc. Este vorba doar d*"". prin cum m-am născut, răspunse Chloe, cu un pic de de r rare în glas.

Da. Dar, ține minte, cât timp tu ai crescut pl mtff oameni, Serghei contribuia la salvarea poporului A/nel

Și plecă - în chip cam laș, se gândi Chloe - far A mai dea vreo șansă de a-i răspunde.

Lucrurile nu fac decât să meargă din ce în < < în bine, bombăni ea.

Situația păru să revină, în sfârșit, la normal în «e aceea. După ce-și făcu toate temele, Chloe se <lr

larind un reality-show penibil și răsfoind ultimul nuni ui lin Vogue. Era cel dintâi răgaz de detașare, agreabil de care avusese parte de săptămâni încoace. Hei!

Mama lui Chloe apăruse dintr-odată lângă ea, îngenunchind lângă canapea, cu o expresie de așteptare pe fii (îl Pentru a doua oară în ziua aceea, Chloe era destul li 11 mvinsă că nu avea să-i placă direcția în care se preyftle ui să se îndrepte lucrurile.

Mda? răspunse ea, bănuitoare.

Tocmai mă gândeam la Paul și Amy, și la tine, și la lui -.1 icsul la care ești supusă, și la hm, ceilalți prieteni «îi i de la Alek, și la cea cu urechile...

I) a? repetă Chloe, la fel de bănuitoare.

Așa, zise mama ei, aranjându-și după ureche o șuii i ubțire de păr blond-cenușiu, încă o dată perfect lun în stil pixie.

I vi ceii ei – care-i înlocuiau pe cei lăsați să cadă în e «< îi nz. itoarea Ordinului, atunci când fusese răpită – se ligluiui, ca două pendule hipnotice, de forma unor selluni argintii.

I) i ice s-ar întâmpla, eu am neapărată nevoie să fiu ni Imie informată cu privire la viața ta, și să ajung să-ți mai bine prietenii.

Îi toate că tonul îi era lejer, în ochii Annei King se leu o expresie care nu permitea vreo contrazicere. Era Hi îi ui are Maternă.

Chloe își adună puterile.

Mă gândeam să dau o mică petrecere cu pl//n, pentru voi toți, o informă mama ei, cu un zâmbet siră lucitor de alb.

Petrecerea-surpriză pe care o dăduse când împlini™ Chloe șaisprezece ani fusese, la drept vorbind, destul ilu elegantă și de distractivă. Însă aceasta...

Auuu, mamă! Zău așa, exclamă Chloe, dispuinut, Ar fi fost frumos când aveam, să zic, zece ani...

Ar fi frumos și-acum, insistă mama ei. Putem >ifl facem un concurs, de-a prepară-ți singur pizza... punirt chiar să luăm hiaturile de la Carlucci. Cu toppinguri «Îl verse... ar fi ceva total retro. Ca o mică petrec*™ pre Halloween.

Asta nu mi se pare o idee bună, se rugă Chloe.

Dar eu chiar aş vrea să-ți cunosc prietenii, rușii mama ei, printre dinții încleștați. Din moment ce ml venit să ne salveze, pe noi două.

Știi cum se făceau, de exemplu, încrucișările inirf Angel și Buffy? Cum ar fi, cu Willow apărând în Am/e/, și Angel având o secvență în ultimul episod din lui JI – tit argumentă Chloe, străduindu-se ca vocea să nu-i miih

plângăcioasă. Ei bine, cu Smallville și The O.C.¹⁹ nu e ni și uite cum stau treburile: Paul și Amy se despart. AuU și Alek... aici se întâmplă ceva ciudat. Iar Kim? Mama, în nici măcar n-o cunoști... e o ciudată. Țin la ea, dar lui f li îi mai genul de petrecăreață, și nici nu-i place de Alek, i» deasupra... Pur și simplu, chiar nu pot să mă împac cu lili im asta, de ciocnire a atâtor lumi diferite.

În vreau. Să-ți cunosc. Prietenii.

Poporul Mai ar cam fi avut ceva de învățat cu privire în intimidare din partea acestei femei cu pupilele norin ilr, rotunde, trase concluzia Chloe.

Se lăsă să cadă, îndurerată, înapoi pe canapea. Nimic imn n avea cum să iasă de-aici.

Zece

— Bună seara, doamnă King.

Mama lui Chloe îi deschisese ușa lui Kim, și stătea să se holbeze la ea. Avea pe cap o pălărie neagră din fetru, trasă foarte jos, astfel încât să-i acopere ume chile, și blugi negri largi, cu un pulover negru, demă ului de parcă ar fi încercat să-și camufleze tot corpul, nit numai capul. Ochelarii de soare rotunzi, în stil. lulum Lennon, cu lentile roșii, groase, îi ascundeau ochii < >1 >1 îi 1 Ridică o mână înmănușată și-i oferi Annei King un Im chet de flori.

Poftiți. Sper că este un cadou acceptabil peulnij gazdă. Vă mulțumesc pentru că m-ați invitat la potM cere. N-am mai fost niciodată la vreuna.

Chloe închise ochii, copleșită de oroare și de epuizme Amy se strădui să-și stăpânească râsul, fiind prima în din toate timpurile când nu era ea cea mai bizară și în puțin adaptată social persoană prezentă la o petrecem.

Poți să-ți scoți toate astea, o îndemnă Chloe, îi cercând să pară veselă și politicoasă. Mama te-a vă /ui la Presidio, și, oricum, știe cine ești.

19 Serial american de televiziune pentru adolescenți.

Florile sunt minunate, Kim, mulțumesc, zise muma lui Chloe, care arbora expresia ei oficială, însă era îi tot mișcată de gest.

Începu să scotocească prin dulapuri după vaza cea tuni potrivită. Kim își trase, în silă, mânușile din mâini, ți - și scoase pălăria.

Uite, asta cred că merge, zise Anna King, întorllimluse spre ea cu florile frumos aranjate într-o vază illu cristal albastru-cobalt, exact la timp cât s-o vadă ic Kim cum își trece ghearele prin păr, scărpinându-se îi l>. i/a urechilor ei impunătoare, negre și catifelate. Ah. exclamă ea, străduindu-se să nu se arate surprinsă i iitându-și cu disperare acea înfățișare politic-coflei. i de nu poți-să-mășochezi pe care le-o rezerva de uim ei transsexualilor, sau celor cu grave deformații IIF ltv.

N-am mai interacționat așa cu oamenii până l mu. dezbrăcată, adică, încercă să explice Kim, un pic lumenită.

I Ici, ia ceva de băut, îi propuse Amy, făcându-i mu. pre un mic platou cu cocteiluri cu frișcă și suc de piuuus, fără alcool, cu „sânge” de rodii scurgându-se pe mgimle paharelor.

I licori, Chloe își dorea să fi avut o soră mai mică, pii i. i mama ei să aibă pe altcineva cu care să se joace II Martha Stewart.

I un își alese, cu un aer bănuitor, un pahar din plaspp, i limba îi țâșni din gură, gustând foarte puțin din vârful. După toate aparențele, i se păru acceptabil l/h t ochii mari și luă o înghițitură.

Mare dobitoc mai e, zise Amy, întorcându-se, țini Chloe și continuând conversația de mai devreme, rit B cum nu s-ar fi întâmplat nimic.

Kim încuviință cu un aer înțelept, ca și cum ar fi i în despre ce era vorba.

Tocmai mi-a dat naibii înapoi CD-urile pe care i l-l făcusem cadou, de parcă doar i le-aș fi împrumutai, cam

așa ceva. „O, Amy, astea cred că sunt ale tale”, l maimuțări Amy, ridicându-se pe vârfurile picioare li a imitându-l. Ce mai e și cu asta?

Paul și Amy se despart, indiscutabil, e în Im unt Chloe pe Kim, simțind nevoia s-o pună la curent eu în - n «tățile.

În plus, îi găsea și o altă ocupație. I-ar fi fost în s-o consoleze pe Amy, dacă băiatul implicat ar fi l-n (cineva pe care de-abia să-l cunoască; în precedent» cazuri, i se alăturase cu un vesel refren de „poate mi ducă naibii”, dorindu-i respectivului felurite bula organele genitale.

Acum, însă, chiar n-ar fi vrut să spună nimic de despre Paul... cu toate că el chiar fusese un dobiu» faza asta, se gândi Chloe. Totuși, avea ea proptiți porcării de care să se ocupe... Și chiar nu știa re spună, sau ce să facă, în clipa de față.

Și e de rău? se interesă Kim, cu toată nevinov unui psihoterapeut vag interesat.

Kl... eu... începu Amy, dar se întrerupse. Chiar a!" l un dobitoc la faza asta! exclamă, până la urmă.

Tu ai vrea să rămâneți împreună? zise Kim, pe un

Ic parcă n-ar fi făcut altceva decât să repete între luiii. i precedentă.

Nu știu. Nu, dacă ar fi să se poarte așa tot timpul.

l hloe se minună de cât de bine dădeau impresia să se înlengă Amy și Kim. Păreau să se fi împrietenit încă și Utili mult după seara de la restaurant; Amy își punea sul lui pe tavă în fața unei fete pe care, în mod normal, ar FI îmi geloasă foc: frumoasă, exotică, și cu mult mai ex-H niilcă decât ea.

Nu știu cum să mă despart, recunosc în cele li" urină Amy, trăgându-și de o șuviță de păr ca să îi îndrepte. Nu știu dac-o să ne putem întoarce... i îi <11 o să mă pot întoarce la vremea când eram doar inotoni.

Ic întrerupse, mușcându-și, nesigură, buza. I ram

intimi, știi? Am...

I crmină, interveni Chloe, ajungând la concluzia că în momentul să revină în conversație. Te rog. i îi ură toate trei pentru moment, sorbind din coctei – II

— Nici nu era prea grozav, nu se putu abține Amy să iiirc.

În rmină, o apostrofară, în același timp, Kim și Ine.

Medalionul tău, începu Kim, încercând să schiul se subiectul, e fascinant: o reprezintă pe una dintre Zei (Ho Gemene ale noastre.

Pe Bastet, mda. Dar ce vrei să spui prin Zeițele de mene? se interesă Amy, jucându-se gânditoare cu mini amuletă în formă de pisică pe care o purta zilnic încă du la bat mitzvah.

Bastet și Sekhmet, zeițele poporului Mai. Al căror sânge divin ne curge prin vene, și pe care noi în cultivăm.

Fugi de-aici! exclamă Amy, entuziasmată. Sunteți cu egiptenii, și politeismul, și așa mai departe?

Chloe scutură din cap, în timp ce prietenele ei se iau sară într-o discuție însuflețită despre religie. Pani), II Amy ar fi o mai bună preoteasă Mai decât mine. Pți lângă că era evreică, prietena ei cea mai bună fusese 11 îl deauna cea interesată de poveștile cu Wicca, și cu Im dismul, și cu panteonurile antice, și cu alte lucruri dw genul acesta.

Dar, tocmai când Chloe începea să se mai deșt indii, sosiră Paul și Alek... împreună. Ceea ce era ciudat dintr-o serie de motive, nu în cele din urmă fiind acela el ultimul i se adresase primului cu destulă grosolănie, nu mai departe de acum vreo două zile.

Bună seara, doamnă King, zise Paul, care adu. se M o salată grecească.

Mă bucur să vă cunosc, mama lui Chloe, rosti Aleii, atât fermecător, cât și nonșalant, politicos și indiferent!

Ăsta eAlek. Ea nu prea vorbise cu mama ei despre el,

în despre Brian, de când fusese prinsă că umblă cu iinândoi... pe când nu i se permitea să umble chiar cu nimeni. Ar fi însemnat să vorbească și despre Brian, iar» cesta continua să reprezinte un subiect care era mai bine să fie lăsat deoparte, până când și-ar fi revenit el pe deplin.

Și Alek îi adusese flori mamei ei, însă i le oferi cu mai multe înfloritură decât Kim. Încă o dată, Chloe se întrebă Im a unele dintre ciudatele obiceiuri ale noii sale familii n an rezultat al apartenenței la poporul Mai, sau la I îi io pa de Est.

Două buchete într-o singură zi, exclamă mama lui 1 liloe, instantaneu doborâtă de Alek, ca oricare altă îi mele de pe planetă. N-am mai primit atâtea nici măcar li Valentine's Day!

Chloe, zise Alek, apropiindu-se de ea și sărutând-o h obraz, pentru mai multă siguranță.

Paul și mama ei făcură schimb de amabilități, după i în e Paul se pomeni brusc interesat profund de un casii" îi cu mazăre în glazură de wasabi.

Hună, îl salută Chloe, cu o oarecare nesiguranță.

imi pare rău... începu Alek. Și ea, cumva, bănuia că și în cuvinte pe care el nu prea obișnuia să le pronunțe.

Nu, ai avut totală dreptate, îl întrerupse Chloe. I a nu m-am purtat corect cu tine.

Amy se retrăsese, cu discreție, la vreo câțiva pași mai Itimlo, examinându-le colecția de CD-uri și, până la urmă, aventurându-se spre Paul. Mama lui Chloe izliti tise s-o încolțească pe Kim și o interoga, cu toată polili țeă posibilă, fără să treacă la stilul avocațesc.

Așadar, ai locuit toată viața împreună cu... i. hi Semeția ta? o întreba, plină de interes, mama ei, pe Kim ronțăind din cartofii prăjiți. Nu te-ai dus niciodată în școală?

Ar fi trebuit să sune neutru, ca o întrebare oarmird ca și cum Anna King ar fi discutat cu o altă persunn»

adultă. Însă Chloe îi sesiza tonul vocii, îi vedea expresie feței: începea să se manifeste îngrijorarea Matei n» Chloe se gândi la sora ei biologică, la cea despre r\i»tența căreia aflate abia recent, la cea care fusese itsirulnată – probabil, de Coțcar – înainte să aibă măieil u șansă de a se cunoaște. îi povestise mamei sale despitl cealaltă fată Mai, dar se întreba ce s-ar întâmpla dai fi în aduce-o acasă. Ce-ar face Anna King?

Ar da o petrecere, sosise evidentul răspuns.

Așa, zise Amy, întorcându-se din nou spre Ale Cum se prezintă muzica pentru bal, domnule organ/n tor al balului?

Își înclină capul într-o parte și se așează. Cel mai în look al lui Amy consta în pantaloni scurți până di /m prea genunchiului, colanți, jambiere, iar în partea deși tricou, cu un cardigan pe deasupra. Obişnuită de inul vreme să-i examineze ținutele înainte de a-și lua pn\ 1 de la prietena ei, Chloe își dădu seama că era o toni care chiar ar fi putut să facă onoare unui podium lfi. Amy, cu toate că era drăguță, în felul ei, nu reu

— i-ii niciodată cu adevărat să fie și un bun model pentru limletele proiectate de ea. Aspectul ei părea complicat, 1 «îi mnusețe sesizabilă abia la a doua privire; ar fi treimii să poarte toalete mai simple.

Și, dacă n-ar fi cunoscut-o atât de bine, Chloe ar fi i hi ml crede că Amy interacționa aproape omenește cu Ah l măcar de această dată.

Nu e un bal oarecare, îi răspunse Alek, arogant. E un hui al bobocilor. Și eu am reușit să-l agăț pe Xtian Mll. ca să mixeze pentru o oră.

I l-ai, tacil exclamă Paul, care tocmai venise să se iniurc conversației, rămânând cu gura căscată.

Mhî, confirmă Alek, cu un aer infatuat.

Amy și Chloe își dădură ochii peste cap, neavând li, li.ir despre ce DJ era vorba.

Dar nu mai e la modă acum să se aducă formalii întrebă mama lui Chloe, cu jale. Nici măcar de (MM?

I a balul dumneavoastră cine a cântat? se interesă, (tulii icos, Paul.

I, a balul bobocilor, îl corectă Alek. Alina King oftă, amintindu-și cu plăcere.

The Creepy Sheep. i îi loc nu fu singura care se holbă la ea. Până și Kim u ochii mari.

I. rău anii șaptezeci. Era punk, protestă Anna. Și, se și dansează? întrebă Kim.

Își băuse cocteilul până la ultima picătură, vârandn ți inuman de lungă și de îngusta limbă până la fund, ce ș lângă toate fărâmelele. Caninii ei colțoși scoaseră mlH clinchete în contact cu paharul. Mama lui Chloe se nlr dui să nu se holbeze prea tare.

Tema este „Ceva periculos se apropie”, de. mi ni King, zise Alek, fără să-i mai răspundă propriu / vi lui Kim. Am pus pe cineva împătimit de teatru să pe Inul luminile: tot decorul să pară că ar fi copaci, și așa mai departe. Iar globul de discotecă, adăugă, cu un ari de mare înțelept, este luna.

Și, toate posturile de DJ sunt ocupate? se intru că Paul, aparent într-o doară, urmărind cu degetul muie rurile buzei paharului.

Încă plin, observă Chloe, de savurosul cocteil lui alcool.

Mai avem încă liber de la nouă la zece, peni în - 11 care vin mai devreme. Vrei să-l iei tu?

Sigur, răspunse Paul, străduindu-se să-și siflnească zâmbetul de triumf.

Eu n-am mai fost niciodată la vreun bal, zise Ki către nimeni în mod special.

Comentariul ei rămase să plutească prin aer. I. mă mama lui Chloe părea o adolescentă stângace, nrșlll ce să spună.

E distractiv? vru să știe Kim.

Nu...

Nu tocmai...

La drept vorbind, e cam plictiseală... Total anost...

I) a, dar vă duceți cu toții, remarcă Kim. Încă o dată, se lăasă tăcere. Tu, zise Paul, tușind. Tu... ăăă... ai vrea să i w rgi?

Cu mare plăcere. Mersi, răspunse Kim, cu promptitudine.

Încercă să abordeze un ton la fel de inexpressiv ca toți i wllul V, dar tot nu reuși să-și ascundă încântarea de pe

Wp.

I Im, scuzați, mă duc să-mi caut eufemismele, zise ilih \ străduindu-se să-și mascheze chicotelile.

Alek îi întinse mâna, cu o mică înfloritură, ca s-o Hull i se ridice de pe canapea. Ea i-o acceptă și se trase în... cu o mișcare la fel de lipsită de efort și de gral în> i ca a unei ființe din afara regnului uman. Ca a unei l'Alek, la rândul lui, nu arată nici urmă de încordare, a i le efort: abia își mișcă vârfurile degetelor. Dintr-un lecurc motiv, acest mic gest, acest moment de intimită i are ținut mai puțin de cinci secunde cu totul, se inițiat și cu o trăinicie și-o limpezime de cristal în mintea i 1 îi loc. Ea nu e o ființă umană. El nu e o ființă în mu. Conform vechilor mituri, ei nu puteau avea re11 '1 \ uale cu oamenii: doar între ei. Ceilalți membri ai ni V-i deja încuviințaseră unirea dintre Aleasa și Alek, nu cuplu pe viață.

I a riini începură să-i curgă pe obraji.

Nu vreau așa ceva, șopti, după care porni spin baie, deja plângând.

Mă duc eu să văd ce face, se oferi Alek, luântiti l n înainte lui Amy.

Vocile li se auzeau înfundat prin ușa pe care o I ra 111 tei în urma ei. Gresia rece și porțelanul din baie i se păren coplesitor de atrăgătoare; Chloe se așeză pe o maiy.

inu căzii și-și cuprinse capul între palme.

Chloe? zise Alek, ciocănind ușor în ușă. Iv. n bine?

Ea începu să hohotească, legănându-se înaidij și-napoi.

Chloe, repetă Alek, cu blândețe, deschizând nijit și venind să se așeze lângă ea.

Nu vreau... adică, vreau - încercă ea să pinii printre lacrimi - vreau să-mi recapăt vechea vinfl Vreau ca prietenii mei să se comporte normal. Vreitis mama să se comporte normal... petrecerea asta e con ttfl mare nebunie din câte a făcut până acum. Și nu vreau fiu conducătoarea Semeției, strigă, cu violența Ați vreau. Nu e corect. Ei se așteaptă de la mine să ție pl și, pur și simplu, să-mi schimb viața cu o sută optzci I grade: să nu mai fiu o liceană obișnuită, și să încep conduc spre glorie.

Nimeni nu crede... începu Alek.

Ba da, cred to-o-oșil hohoti Chloe. Toată lumea mh! repetă întruna că pot să am o viață normală și să mă de la Berkeley sau unde vreau, dar trebuie să mai Im

Iniile celelalte lucruri: ritualuri și alte chestii în care nu hei - I Ku nu pot să conduc pe nimeni. Nu pot să mă coniiie nici pe mine. Sunt nașpa la condus!

l utul ieși la suprafață, cu violență. Tot ce i se acuiiim: în adâncul minții, cinisme șoptite și îndoieli tai-Hli e, luate erupseră, în sfârșit.

Am fost rea cu tine, nu te merit, tu n-ar trebui să fii. «lei...

Tu nu ești rea cu mine, zise încetișor Alek, cu un Ulii ainbet. Poate că ești derutată în multe privințe în i-i" asta, Chloe King, dar un lucru tot pot să-ți spun:» îi luă ești. Poate doar față de tine însăți, i liloe continuă să plângă. Vreau să iau anul de la început, se văicări ea. Vreau luate astea... să înceteze. Șșșt!

Alek o cuprinse, în sfârșit, cu brațele, și începu s-o Ifiv ne ușor.

Paul a invitat-o pe Kim la bal... la balul bobocilor, e»”
i mă. Amy e clar că vrea să meargă cu tine. Catego

I vrea. Brian nu poate să meargă, fiindcă e aproape
îi” 11 Iar eu oricum n-aș putea să merg, din cauză c-o să li
Hirte ocupată cu învățatul limbilor moarte și con

< ren Semeției și participarea în echipa de matemași
și nici măcar nu mai am impresia că aș face parte n linul
ăsta...

I> >t șterse fața cu dosul palmei, cu usturimi în ochi
n miza lacrimilor și cu nasul evident umflat. Probabil că
arăt ca naiba. Totuși, în cea mai mare imiel «plânsul părea
să-i fi trecut: acum, Chloe mai cm i furioasă.

Trebuie să fie de-a dreptul derutant pentru line clipa
asta, remarcă Alek, strângând-o de umcii Mi dori să te pot
ajuta.

Relațiile dintre Mai sunt mult mai puțin cm» cate
decât cele dintre oameni, nu-i așa? se iniciee oftând.

Cred că sunt mult mai spontane, răspuiwn \ zâmbind.
În loc să te superi, sau s-o iei la fugă, ilmă fost educată
printre Mai și nu ți-ar fi plăcut să nu vie Amy, probabil că
ți-ai fi scos ghearele.

Chloe zâmbi ușor auzind comentariul lui.

Îmi place că ții la mine îndeajuns cât să fii y. eli îi zise
el, cu blândețe, strângându-i ușor brațul

Rămaseră timp de câteva minute în tăcere, C
lăsându-și capul să se odihnească pe umărul lui

Era plăcut, dar dacă era să conducă pe cineva, i utu
trebuia să înceapă cu adevărul. Și iată un bun le și / «un
început.

Alek, eu cred... începu ea.

Trase aer adânc în piept, apoi continuă:

Nu cred că e tocmai ceea ce mi-aș dori eu, în asta.

El păru un pic necăjit, dar încuviință.

Și pe mine m-a cam băgat în sperieți, catul u
povestea aia, despre căsătorie, din bibliotecă...

luptă să-și găsească exprimarea potrivită.» Asia înseamnă o presiune foarte mare, și, dintr-odată le trezești că ești cuplat cu Aleasa... \ în c. i îi șovăi pentru o clipă.

Nu că n-aș crede posibil ca, într-o zi... și n-a fost în II de distracție, sau mai știu eu ce... dar n-am cre

11 început, că ar putea s-o considere cineva ca fiind iMiiinvntă. Doar ieșim împreună, pentru numele lui num /eu! Dar, la Mai există o particularitate: până și știuuln noastre în privința ieșitului împreună ne sunt il. ilr adăugă el, cu o oarecare tristețe. Npît stânjeneala ei, Chloe fu nevoită să recunoască iluim ci că nu se mai gândise până acum la nimic din ui i stea dintr-o astfel de perspectivă; dintr-odată, i mai făcea de cap cu o nouă membră a comunii li îi el ieșea cu Aleasa. În mințile multora dintre cei 11111 u i i, ei probabil că erau deja logodiți, urmând să i npii și să-i conducă împreună pe Mai spre o în K i nouă eră a păcii și a prosperității. Suspina adânc mînire și se abținu să-i dezvăluie faptul că era posii în I ileslemul să fi fost ridicat, și că, până la urmă, ei în îi putea să umble și cu alți oameni; pur și simplu, 111 u u că ar fi momentul potrivit. Îl vâri în minte o replică din episodul preferat al i uiil din Star Trek: „Am descoperit că nu-mi doresc în cu o legendă...”

Mi 1 în calitate de prinț consort al ei. Pur și simplu, («intrivea.

Mai e vreo greutate pe care-ai vrea să ți-o ici de suflet? o întrebă Alek, blând.

Păi, să vedem, zise Chloe, ștergându-și ullnml» lacrimi. Tocmai am fost numită conducătoarea mim popor despre care nu știu aproape nimic. Și hnm < >111 se prea înghesuie să mă încurajeze, să știi. La școala nul sunt în urmă, iar relația dintre mine și mama s-a ml „li cu fundul în sus de când am, hm, devenit Mai cil iltituri depline. Nu-mi mai găsesc locul nicăieri, iar /u în 10 nii mei - arată cu degetul mare în direcția bucătu U 1 își au propriile

probleme. A, și mai sunt și ut mai «de cineva.

Ce tot spui? se miră Alek, referindu-se la ultim» afirmație. Coțcarul e mort; tu ai cam obținut cu fol tu» armistițiu fragil, atât pentru noi, cât și pentru A /. «jun Lamă. Și, indiferent de ce-ar crede Igor, sau oi ltfM altcineva dintre sprijinitorii lui Serghei, niciun Mal 11 și în stare vreodată să se atingă de tine.

Nu știi, dar pur și simplu am senzația că 111A mărește cineva; o știu. Dar tipul care-l urăște pe Hi 1 „if Rick, sau Dick, sau cum i-o zice, care a fost cu Whilu-i Rezza în seara aia, la Presidio...

Nu prea cred că ar fi el în stare să se furișe/e ilu tine: e doar un om obișnuit, și nici pe departe hi lei bun precum Coțcarul.

Felinarul din stradă își răspândea lumina prin 8 mul jivrat, făcând ca totul din camera de baie sit i» t în același timp atât palid, cât și delicat, bine definit, (

Iiiv, în Plăcile de faianță ieșeau în evidență pe funda-Mi încuielii vechi; obiectele de dimensiuni mai mari, ca liiula, sau chiuveta, păreau să se estompeze în decorul Wl i îl al încăperii. Trecu un automobil, spărgând tăceh» filtru câteva clipe.

Ai aflat cine a încercat să-l omoare pe Brian? se itiii-i ești, cu blândețe, Alek.

Nu, n-am întrebat, răspunse ea. le upse puțină hârtie igienică din sul, o împături și-și de „11 h mă nasul cu ea.

Cred c-ar fi trebuit, zise apoi.

Hu nu mi-aș face atâtea griji, zise el, cuprinzându-i IHmi ni cu brațul și strângându-o ușor. Tu poți să înfrunți piie f le-ar trece lor prin cap să-ți servească, adăugă, înrăindu-i obrazul și împingându-i spre spate o și-și i i azlețită de păr. Ce-ar fi să ne întoarcem la petre-Mama ei se postase lângă masa din bucătărie, țimui du-se cu mâinile de marginea ei, ca de timona unei ni grăbii. Articulațiile degetelor i se albiseră, de cât de Iau* 11

strângea.

Sunt, hm, un pic cam prea stresată în momentul de față, adăugă ea, cu un zâmbet șters. Pur și simplu, m-a cam copleșit totul.

Se simțea de parcă ar fi fost din nou de unsprezece ani, când fugise, plângând, în camera ei, în timpul petrecerii aniversare. Toți băieții se hotărâseră să joci fotbal pe stradă, iar Jason Pellerin îi spusese că eu înșeu pot să particip, din cauză că era în rochie. Clitfij stătuse o bună bucată de timp în camera ei și plan cum Când, în sfârșit, ieșise de-acolo, petrecerea se cam ulmi false și era pe terminate.

Știi ce ți-ar trebui? o întrebă Paul, rupând tarei un, O cerere în căsătorie.

Paul, îl apostrofă doamna King.

Ce-ai zice de un maraton Matrix? propuse Auu scotocindu-se prin voluminoasa ei geantă roz, ale eflie cusături i se asortau cu tivul jambierelor. Tocmai vultisă i le împrumut cuiva...

Sună... excelent, zise Chloe, răsuflând. uliim ușurată.

Dintr-odată, întreaga tensiune a petrecerii se risipi Televizorul: soluția supremă pentru petreceri. Paul Alek erau clar interesați, iar Kim deja luase DVD ml și le sucea pe toate fețele, curioasă, în mâini. Mamn reîncepu să toace pepperoni.

Sinceră să fiu, eu nici n-am văzut partea a treia, miurturiși ea, fără să-și ridice privirea de la planșetați. ntru tocat și cuțitul de bucătărie.

A fost nașpa, ziseră, concomitent, Alek, Paul, Amy gH liloe.

La fel ca și balul, comentă, cu șiretenie, Kim. Și, la tul ca și în cazul balului, o să stăm oricum s-o vedem.

Acum te-ai prins, exclamă Paul, bătând-o pe p «te.

Clitoe își șterse ochii, însă de data aceasta nu se în simți jenată. Băieții luară în sarcina lor aparent Mirila

sarcină de a pune DVD-urile și de a pregăti li le vizorul, iar Amy se ocupă să prepare pop-corn la microunde.

Te simți mai bine? o întrebă, încetișor, Kim. Clitoe făcu un semn de încuviințare și zâmbi.

Pur și simplu, aveam nevoie de asta... aveam nevoie să plâng.

Încă se simțea inundată de valuri de endorfine și de îi iirare. De parcă, de-acum, totul avea să fie bine. Și, voi ce-ați făcut, cât timp am lipsit eu? Nu mare lucru, mărturisi Kim. Mi s-a părut că aud ții cineva apropiindu-se de casă; asta, pe moment, m-a llbrnit puțin. Dar nu era nimeni.

< liloe simți cum se opresc brusc valurile plăcute. Dar, s-o poată întreba mai multe, Kim se întoarce

Iun v spre Paul.

Ai de gând să-ți bei asta? îl întrebă, arătând spre îniliarul din mâna lui.

Ha? bâigui Paul, smulgându-și atenția, fără tmflUI de inimă, de la opțiunile pentru ecran lat și sunet De ilh digital.

Iar Alek îi înhăță telecomanda cât timp el își pl l «distrat, paharul cu cocteilul încă neatins.

Hm, păi... Privi spre mama lui Chloe, îneci i A ml să-și dea seama ce e de făcut. Nu, răspunse, pfin. i U urmă.

Kim se întinse și i-l luă cu ambele mâini, după dH începu să leorpăie cu lăcomie.

Asta, rosti apoi, lingându-și o mică urmă de Iuți de pe buze, chiar e o petrecere grozavă.

Unsprezece

Și iat-o acum, o școlăriță normală de liceu, ducai du-se la ore. Aproape că ajunsese să fie absorbiții de temele și de examenele ei, pusesese lucrurile la punct u Alek, iar Brian se restabilea. Ba chiar se părea că ea ai putea cupla cu Brian, fără a se produce consecințe lat al. Cât despre Amy și Paul... ei bine, chiar nu era problem* ei. După seara trecută, cei doi buni prieteni ai ei dădu seră impresia că

înțeleg la cât stres era ea supusă, și me coborâseră un picuț ștacheta bizareriei. Gata cu intimitatea tui mantrei Eu o să le fiu cea mai tare prietenă, î. și zimu în sinea ei, adoptând un alt slogan: N-au decât în) ți spele singuri rufele murdare.

După ultimul ei test recuperat la franceză, Chloe nr. simțea nespuns de bucuroasă că scăpase și atât de ineinzătoare în calificativul pe care avea să-l obțină, im al își semnă lucrarea cu o înfloritură și o floare de CHA O predă cu o mică reverență și un merçi beaucoilh Madame Sassoon era deja cu cheile automobilului în mână. Mulțumită lui Kim, Chloe era ferm convinsă ca v obține un foarte bine.

Își verifică mesageria vocală: două mesaje. Unul, li la Alek, care o întreba cum se simte, iar celălalt, de le Serghei.

„Chloe, am descoperit ceva despre tatăl tău. 7> e/ud să cercetez proprietatea asta, din apropierea veiiM tale”. Și Serghei îi descrisese exact locul și cum să ai u 11 acolo. „E un fost cinematograf. Dacă vii să ne întâlnim acolo la patru, putem să stăm de vorbă”.

Sacre bleu²⁰, bombăni Chloe, închizându-și telefonul eu un gest violent.

Serghei se ținuse de cuvânt: încerca, într-adevăr, să-i H'V.rască tatăl adoptiv. Normal că avea să se ducă la înllllmrea cu el.

Apropo de franceză: unde oare învățase Kim s-o vurl icască atât de bine? Ea nu fusese niciodată în Franța, i el puțin din câte știa Chloe. Mulți dintre Mai nu văzui-i. i ca lumea nici măcar San Francisco, darămite Caii i ta, și cu atât mai puțin Franța. Oare ei visează măcar îi încă și altceva? câțiva Mai reușiseră să evadeze, cum fu cazul cu Simone, dansatoarea, însă reprezentau unități. Acolo era

un ghetou autoimpus. Și nu-și dădea una precis în ce măsură se străduia, în realitate, Ni i ghei să-i țină acolo.

Dar cum rămânea cu visurile ei, dacă tot venea ui ba? De a conduce un imperiu al comerțului vestim un tar? Oare avea să înlocuiască sclavia lui Serghei cu h 11 personală? Oare vor insista toți ceilalți Mai să luții e pentru ea?

și, hm, dacă veni vorba despre imperii ale comerțului vestimentar, ți-aduci aminte că ai promis s-o viziipsi pe Marisol...?

chloe tot amânase această vizită cam de multă Vieuc, prea sufocată de vinovăție ca să se gândească u la asta. Dar acum, în sfârșit, se simțea într-o dis

nielție îndeajuns de bună ca să-și poată aduna forțele pentru așa ceva și a îndura orice s-ar abate asupiiit orice ar merita. Deja își bifase relația cu propriei*» e magazinului pe lista celor încheiate, așa că, în cel în rău caz, nu s-ar fi putut schimba nimic.

Nici măcar nu mai fusese la Pateena, încă de mml

Întorsese de la Firebird. Odinioară, acolo fusese I w

ei sigur, casa ei, departe de propria casă și de șei mlR t

cu totul altă categorie de oameni și de probii, a prima ei muncă într-adevăr solicitantă din câte n\ mnK parte vreodată. Nimic nu te putea face să apreciezi nil mult weekendurile, decât un teanc de blugi cât un firtfl nu, cărora trebuia să le sfâșii, artistic, tivurile Mie perioadă de practică de la Firebird fusese, pentru (M><e, plictisitoare și extenuantă.

Se opri în fața vitrinelor și stătu, pentru câteva în (îi mente, să privească înăuntru. Le amenajaseră ca penie Halloween: probabil, opera lui Marisol. Avea unui Mg artistic cu mult superior față de posibilitatea de a fi<ș exprima. Un manechin era atârnat cu capul în ;oh, Im brăcat cu o geacă din piele, arătând ca un liliac, ulii fusese înveșmântat complet în portocaliu, ca un de ix Im» Un al

treilea avea o pereche de apărătoare pentru urm remodelate astfel încât să arate ca două urechi, și utt false Lee Press-On Nails, în chip de gheare.

Un motan, își dădu seama Chloe.

Minunându-se de ironia situației, inspiră aduni întră.

— Ei, ia uite cine s-a întors, exclamă imediat l unii

I vident că trebuia să fie ea acolo. Cum să nu. Altfel, Mpediția lui Chloe în căutarea ispășirii – și a umilinței de i i îi te n-ar mai fi fost întreagă. Cu toate că însemna im pericol pentru comerțul cu amănuntul, că era cu lui ml pe sus față de clienți, și că încă nu era capabilă să înțeleagă cum se poate anula o tranzacție efectuată cu i. mini de credit, fetei acesteia i se permisesse să lucreze la de marcat doar pentru că avea cu vreo doi ani mai iuiii decât Chloe. Și iat-o acum, ajunsă asistent-manager.

Ai venit să-ți iei lucrurile? insistă Lania, cu mâinile în solduri și un rânjel de superioritate pe chip.

Arăta ca un personaj dintr-un desen animat difuzat itiipă amiaza: de genul celor care le îmboldeau pe fete și i stârneau pe adolescenți să facă gesturi aiurea unii feții de alții prin mall-uri. Chloe nu-și putu invoca nici u disprețul: ar fi fost ca și cum ar fi strâmbat din îmi Înță de un clown.

Mă scuzi, îi zise Chloe, în loc de orice altceva, ocolim! o cu grijă și pornind spre partea din spate a magazinului.

lia nu vrea să stea de vorbă cu tine! țipă strident iinn, cu prefăcutul ei accent de fată de cartier pe care-l lliudn uneori.

I nuia era din La Jolla1; părinții ei erau proprietarii Hm i terme de cai.

[I „calitate din sudul Californiei, aproape de granița cu Mexi-Hil illuiită la aproximativ 20 de kilometri spre nord față de pun Dlego.

Chloe mai trase o dată aer adânc în piept, oprindu w pentru o clipă în fața ușilor duble, metalice, rămase, îi»

vremea pe când acolo se afla un restaurant. Apoi, «» strecură înăuntru și se așază pe scaunul pliant din lui (m biroului lui Marisol.

Marisol vorbea la telefon. Își ridică privirea spre Clitnw și apoi chiar se holbă la ea, ca și cum i-ar fi fost fin a» < nu-i fure ceva.

Iubire, te mai sun eu. A intervenit ceva. Așten) H puțin.

Femeia aceasta mărunță era mai în vârstă față de al părea: părul des și frumos, lung până în talie, contiilni din plin la impresia pe care ți-o dădea, că ar fi o studein la arte plastice. În schimb, în ochi avea o anume ditate, iar în jurul buzelor i se formau mici crețuri când fi le strângea pungă.

Chloe își dresе glasul, dintr-odată neștiind sigili t nin să înceapă.

De ce te-ai mai întors? o luă la rost femeia. Ca m/I ț ceri scuze? Doar ți-am spus că, dacă nu apari în niicrefl rea aia, plecată rămâi pentru totdeauna. Ce s-a ini unt - plat, ai rupt-o cu vreunul dintre cei doi iubiți ai l. u W rămas însărcinată? Dragă, în afară de cazul în care ui o murit cineva, nici măcar nu vreau să aud

Ei bine, rosti lent Chloe, la drept vorbind, cinai d murit mai multe persoane.

Marisol făcu ochii mari.

Chloe se gândi la Coțcar, și la încăierarea de la Pi I dio: unul dintre membrii Ordinului A Zecea Ia-mi idicase, când se sfârșise totul. Și, desigur, dac-o pună îi și pe ea la socoteală, asta însemna doi morți numai unde.

Mama a fost răpită de sectanții ăia ciudați. Și ei... l mi I rimis pe dementul ăla de asasin în serie după mine. Își în urmă am fost oarecum ținută prizonieră de oamenii.1 ia care cam sunt rude cu mine... E o poveste cam liniat. Totuși, dacă vrei, poți s-o suni pe mama și s-o între hi pe ea.

11 rână o tăcere prelungită, timp în care Marisol o

privi fh în ochi.

Nu, zise, într-un târziu. Te... cred.

l otuși, nu părea prea bucuroasă, ca și cum n-ar fi i
uio creadă. Și simți nevoia unei ultime verificări.

Și nu ți s-a simțit lipsa la școală?

I, i s-a spus că am mononucleoză. Iar cei de la firma
în avocatură a mamei au fost anunțați că a plecat în con -
IM 1111.

Și tu ești... bine?

Trăiesc, răspuse Chloe, ridicând din umeri.

I >în nou se așternu tăcerea, Marisol străduindu-se
în unul evident să-și dea seama despre ce ar fi politicos să

I i o) o și ce ar însemna să-și vâre nasul unde nu-i
fierbe l i unde se termina preocuparea și unde începea cu
în/itatea.

Acesta era momentul în care Chloe ar fi putut să-i
mai iurisească. Acum putea să se scoată basma curată, l1
i-a rație ghearele. Să-i demonstreze lui Marisol cât de mult
i se îndepărtase în ultima vreme viața de cea mu mală:
cum nici că se putea mai departe de munca de ea și de
veșmintele ei originale, de chitanțe și tivii și chiar de
Lania. Altă dată îi destăinuia patroanei wtl1 lucruri pe care
niciodată nu i le-ar fi spus mamei: ei.11.1 și cum ar fi avut
o soră mult mai mare, sau o mătușa < i vederi obiective,
ceva mai puțin „materne” legiile de viața ei.

Ce-ți mai fac cei doi iubiți? se interesă, pan A l1i
urmă, Marisol.

Momentul se dusesese.

Acum mai e unul singur. Zace într-un pat de șpilul, în
convalescență, după ce a fost snopit în bătaie penint că a
încercat să mă salveze, îi răspuse Chloe.

Se hotărî să evite o nouă tăcere stânjenitoare, 1 ni!
cându-se în picioare.

Ei bine, cam asta a fost, zise, ridicând din unicii Am
venit doar ca să-mi cer scuze și să-ți spun că absenți mea

nemotivată n-a fost, în realitate, chiar fără motiv

Trăsăturile feței lui Marisol se îmblânziră, ale. Iteliul acum expresia ei obișnuită din situațiile în care CIII1 le mai plângea, uneori, de mama ei, sau de școală.

Dar de ce nu m-ai sunat, măcar?

Păi... m-am simțit foarte vinovată, recurim Chloe.

Însă acum, că se gândea mai bine, acum, că se alin l fața femeii de care îi fusese groază s-o mai vadă în n i se părea oarecum ridicol.

— Tu mi-ai spus să nu mă mai întorc, și așa mai i h parte, așa că mi-am închipuit c-o să fii supărată pe miile și că n-o să mai vrei să vorbești cu mine niciodată. Mi-ai zis că asta e o afacere, nu un centru medical pen-mi adolescenți nebuni.

Of, Chloe, tare imbecile mai ești, exclamă Marisol, îmbind întristată. N-am știut că mama ta a fost răpită, i lot restul. Am crezut doar că ai probleme cu iubii. Tuleai să... trebuia să mă fi sunat. Mereu ar trebui să știi i fi poți să mă suni, orice-ar fi. Mersi, răspunse Chloe. Să nu uiți asta, își zise în sinea ei. Nu că Marisol fui e atât de drăguță, încât s-o ierte, ci că anumite lucruri lu' ce-au peste vinovăția personală. Trebuia să înțeleagă unde era ceea ce conta cu adevărat, și unde era vorba

Im. h despre sentimentele ei date peste cap, și unde up. u ea diferența dintre una și cealaltă.

Am... tocmai am angajat-o pe fata cealaltă, îi zise NI i i i sol, pe un ton șovăielnic. Nu mai pot să-ți dau postul înapoi.

I liloe ridică o mână.

Nu-ți face probleme pentru asta. Crede-mă, am ni h i ea în cârcă, în clipa asta, încât aș ajunge să-ți dau iar țeiipă, și n-aș vrea să se-ntâmples una ca asta. Plus că, ilup. i familia mea biologică, sunt un soi de prințesă, sau și în coteasă, sau cam așa ceva.

Marisol făcu o figură sceptică. I iji ți se dă vreo

coroană?

Chloe izbucni în râs. Măcar de-ar fi fost așa.

Nu, doar o grămadă de porcării de învățat (icupif
poporul din care provin.

Asta nu sună prea bine. Ar trebui măcar ceva luu
terii. În fine, acum, dac-o să vrei să lucrezi vreo cilli H ore,
sună-mă. Andy nu e muncitoare ca tine. În schimb se
împacă bine cu Lania.

Chloe își dădu ochii peste cap. Marisol izbucni în
hohote zgomotoase.

În drum spre ieșire, se strădui să le evite atai i»
Lania, cât și pe fata cea nouă, aceasta din urmă tot urni
spovăind voioasă la telefonul ei mobil în ti ti11> în
rearanja umerășele deranjate de clienți. Avea părul un p sit
negru, în stil goth, însă atitudinea îi era total noi un
cordantă, oarecum ca o versiune mai superficial. În lui
Amy. Chloe oftă și plecă, dar neputând să reziste i. pilii de
a expedia un zâmbet superior, calm, m (lin. Ție Laniei: era
evident că fata încercase să asculte convtffț sația dintre ea
și Marisol.

Se îndreptă spre locul în care rămăsese vorbii el
întâlnească pe Serghei, așteptându-se, în mod corci i el să
întârzie cu câteva minute. La Firebird, tot i cni mergea
ceas, numai unii dintre mai vârstnicii angiji est-europeni,
inclusiv Serghei însuși, păreau să itl dificultăți când venea
vorba să ajungă undeva la Inn p

Cinematograful reprezintă o dezamăgire: nu i uisese
afară nici măcar o copertină atrăgătoare, sau ol altceva, ci
doar panourile goale, pe care odinlil lusc. seră expuse
afișele. Cu casa de bilete făcută zob și în i r ții din
cărămidă plini de graffiti, clădirea părea un ic mai mult
decât părăsită și înaintată bine pe drumul liie ruină.

Ihic-aș conduce eu Firebird, aș face o chestie tare cu
i hulirea asta, se gândi Chloe. Posibilitățile erau nelimiliir:
apartamente cu adevărat mari, un bar formidabil, luate

chiar un nou cinematograf. Pentru spectacolele min i trupe locale și proiecția unor filme de cinematecă, hi poate o versiune proprie a cafenelei din Smalluille. lin. Lana1 avea doar vreo șaisprezece ani, și ținea cafeiii, uia; Chloe tot șaisprezece avea, plus că era conducătneea poporului său, și om-pisică, pe deasupra. N-ar fi în Imit să aibă nicio problemă când venea vorba despre timpla administrare a unei cafenele.

Chloe!

tresări; chiar și fără să fie atentă în mod special, cu un z îi] ci superior, de Mai, Chloe ar fi trebuit să-l audă nnpniindu-se. Serghei era destul de masiv și de... greoi, Mi ura o predilecție spre pantofii care tăcăneau când lungea. Dar, iată-l acolo, la numai doi pași, cu un zâmlirl vreel pe chip și mâinile împreunate la spate.

I i-a îmbrăcat mai neprotocolar ca de obicei, și Chloe în nevoie să recunoască faptul că asta îl făcea să pară îi mai agreabil. Doar bluza polo și pantalonii kaki

I ana Lang, personaj din seria de benzi desenate cu Superliniiei, locuind în Smallville în casa învecinată cu cea a familiei hhl i prietenă din copilărie cu Clark Kent, eroul principal.

erau de-ajuns ca să-i dea o înfățișare mai puțin imni zantă, mai umană.

Nu-mi vine să cred că te-am speriat, zise el, i Imn tind. Stai cam de mult timp printre oameni.

Mda, foarte nostim, ripostă Chloe, revenind inu diat la postura defensivă.

Ah, îmi cer scuze, zise bărbatul mai vârstnid oftând și ducându-și mâna la gură. N-ar fi trebuit *8 spun așa ceva. N-a fost deloc amuzant. Am vrut de să fac o glumă, ca să mai destind atmosfera.

Chloe se relaxă un pic.

Sunt cam sensibilă când vine vorba despre 1111111144 în ultima vreme.

Total de înțeles. Haide, nu vrei să intrăm, cal lntfk stăm de vorbă? propuse Serghei, făcându-i semn să mliwi ea prima, în timp ce scotea un inel mare cu chei dliț buzunar. Neghiobul de proprietar n-a putut să vină a\ nu un alt client, pentru un restaurant de lux, așa că an i 11* un fleac, prin comparație.

Cam nepoliticos, zise Chloe.

Murea de nerăbdare să afle ce descoperise SeijtM despre tatăl ei, sau ce anume urmărea el, însă se imiitl să aibă răbdare.

Serghei ridică din umeri.

Aici e vorba despre afaceri. Trebuie să înveți Chloe, că deseori nu e nimic personal. Nu trebuie să pul la suflet. Te alegi cu un ulcer. Ah, uite!

Alese o cheie veche și o introduse în lacătul di ugM lui metalic care trecea prin toate acele toarte din inț< \» ui, cu o cheie mai mică, din bronz, descuie ultima ușă illii. prestânga.

Îi ca într-un joc video, se hazardă Chloe.

Știi ce, eu n-am jucat niciodată așa ceva... uite, lumi mă să intru eu primul, ca nu cumva să fie cineva «i „Io, la pândă, sau mai știu eu ce, zise, pe un ton de (turcă cei care s-ar fi ocupat cu așa ceva ar fi fost șobolani.

I și făcu loc înăuntru și strigă: Aaalloo, apoi asnlA orice posibil zgomot de mișcare, sau de mișunat. Amii făcu un semn de încuviințare.

Doar o mulțime de gândaci. Locul e sigur. (liloe își dădu seama, cu dezgust, că și ea putea să fiu<Iu insectele, cu zecile, măruntele lor picioare scoțând lii li-i zgomote în timp ce fugeau de lumină. Remarcă, mnuzată, că Serghei nu proceda, în viața reală, precum „îi din filmele de la cinematograf, sau de la televizor, wlîi A nu-și agita fasciculul luminos al lanternei, de un O! illien pal, peste tot pe pereți, și pe podea, și pe uși. El linul înainta, așteptând câte o clipă ca să-și adapteze priv 11 nu I a bezna aproape

deplină. Dacă ar fi fost cu fața spre fi Chloe știa că i-ar fi văzut ochii micșorându-se ca ilim. i fante înguste, apoi mărindu-se, precum ochii unei (tiua i prin întuneric, abia zărindu-se vreo urmă din iris. l i taierul nu arăta chiar atât de dărăpănat; de îndată și ochii ei se adaptară, Chloe observă că, în realitate, i „lui roșu era doar prăfuit și ros, nu rupt și nici i /iit. Tejgheaua bufetului avea sticla spartă în vreo două locuri, și aparatele de preparat pop-corn disput n seră. Păcat: totdeauna își dorise să aibă și ea unul Ar II fost drăguț să-și poată lua un astfel de aparat acasă. M exista o cutie cu șervețele, având și șervețele în ea, și UI candelabru din imitație de cristal, cu o parte din lămpi și brațe lipsă.

Ce ai de gând să faci cu clădirea asta? se intui «! Chloe, care deja începuse s-o redecoreze în minte.

Încă nu m-am hotărât, îi răspunse Seiy.lu l, ridicând din umeri. Știu că e posibil să te dezarnăg «j dar în afară de cazul în care structura de rezistență ut fi într-adevăr intactă, și am putea să-i găsim o întreitului țarc, există varianta ca toată clădirea să fie deimilnll Terenul pe care e situată ar fi mai valoros pl mut apartamente. Sau pentru o parcare: din astea ies Inutil adevărați.

Chloe oftă. Ce, rușii – bine, el era abhaz n în fi trebuit să fie mai bine educați și mai intelectuali și eu simț artistic mai bine dezvoltat decât americanii? < niH era posibil ca el să nu ia în seamă toată aceasta doare a decadenței, frumusețea ruinată a acestui l>m

Și, cum te descurci cu Kim, la învățatul limbii M'Îl o întrebă el, ca într-o doară, lungindu-și gâtul peste în dintre tejghele, ca să examineze ce mai rămăsese i mașinăriile slinoase.

Hm, încă nici n-am început de-a binelui, ieinoscu Chloe. Dar eu tocmai mi-am terminat de reeuf rat restanțele de la școală, și învăț destul de repet le liine, e drept că nu era la fel de adevărat și în privința limbilor

străine... dar ea era destul de convinsă că nu va fi nevoie decât să memoreze. Nu avea timp să învețe luate conjugările, sau cine știe ce alte noțiuni de egipteună veche va trebui să deprindă până mâine.

Doar să nu uiți de public, îi atrase atenția Serghei, luni mult ca o sugestie, decât ca o mustrare.

și Chloe își dori ca și mama ei să fi avut o conduită îi va mai asemănătoare cu a lui, măcar uneori.

Tu, pentru ei, ești ca o a doua venire a Mântuitorului... așa că ai grijă să nu-i dezamăgești.

(liloe suspină din nou. Uite că a venit și asta. Cea iii.1 două conversație inevitabilă a zilei. Sări până în I " în în care stătea cândva cel care rupea biletele și răliiir. r acolo, pe scândura aceea lată de zece centimetri, lltr o poziție imposibilă pentru orice ființă omenească, i - rptie făcând, poate, doar Jackie Chan sau Jet Li.

Serghei, eu nu mi-am dorit asta niciodată, mărtuii" i ca, punându-și tot sufletul în cuvinte. Cred că mi-aș fi Imit să-mi termin mai întâi liceul, să merg la facultă, și, eventual, să-mi pun bazele propriului imperiu liincrcial, cu magazine de îmbrăcăminte. Nimic din ce» uni dorit vreodată nu implica gheare, urechi de piP< n, ui conducerea poporului Mai.

Da, dar ești cine ești, preciză Serghei, întreru-M lu' și inspecția ca s-o fixeze pe fată cu ochii lui oblici. 111 i capul într-o parte, exact ca un motan. Nu poți să în ml îi nimic, adăugă el.

Ce-am vrut eu să spun - Chloe inspiră afluam este că nu vreau să preiau Semeția de la tine.

Afară, firește, de cazul în care s-ar dovedi <V) tu trimis într-adevăr pe cineva ca să-mi omoare mumii Dar, și în acest caz, Chloe și-ar fi ales pe cineva cum conducă, alături de ea. Pe Igor, sau pe Olga, sau M altcineva.

Chloe, e foarte drăguț ce spui, replică Serj*Iu i - sinceritate. Dar, în realitate, tu nu mi-o iei. Și, oricum ești

Aleasa: e dreptul tău.

Nu-i așa, zise Chloe, un pic ezitantă, nu-i așa i «un pic ciudat, în zilele noastre, în epoca noastră, să u conducători ereditari? Adică, doar pentru faptul m-am născut cu anumite calități, asta chiar să iiiA I potrivită pentru conducere?

Da, e ceva arhaic, eu sunt de acord... chiui îi sunt și singurul. Nu e tocmai o postură bazată pe m³ Eu am clădit compania Firebird din temelii și adm conduc, dar asta n-are nici cea mai mică impuri» Precedenta noastră conducătoare a Semeției, la n deoparte orice altceva, chiar a încercat să reali/, ele i Ea a avut ca scop unirea tuturor acelor Mai împriiți prin Europa de Est, și a trudit din greu ca să reuni

Lăsând deoparte orice altceva? Ce-o fi vrut să tp prin asta?

Numai că Europa de Est a fost - și încă e: i< loc foarte primejdios în care să trăiești, iar vin noastră acolo trecuse. Prea multe războaie, pre» în i>M judecați, prea multe violențe inutile. Scopul meu a lui I totdeauna să plecăm cu toții de-acolo. Să mergem în r vest. Să fugim de noi înșine și s-o luăm de la capăt, lui i o lume nouă. Poate chiar să scăpăm și de vechiul lili. tem, adăugă, un pic întristat. Am trudit din greu ca - l i aduc aici pe toți, să clădesc Firebird, să creez aici un l". sigur în care să putem trăi cu toții. Nu crezi că asta AIA îndreptățește să fiu conducător?

Sigur, răspunse Chloe, neștiind ce altceva ar fi llul să spună. Nerghei oftă.

Mare păcat că nimeni altcineva nu mai e de (iAii i ca ta. Mă întreb dac-o mai fi rămas ceva în sala lncipală a cinematografului... de obicei, se scot nuiele și se vând la licitație. După tine, o invită, deși Nindu-i ușa și făcându-i o mică plecăciune în timp ce intra.

Întunericul de dinăuntru era de nepătruns, însă hi"

resimțea vastitatea spațiului din jurul ei. Era un Imn în care să ți se tragă o sperietură. Se simțea de mi-ar fi fost gata să plutească prin aer.

I lei, unde sunt întrerupătoare? întrebă ea. lini pare rău după micile noastre conversații, zise i i. liei, și vocea i se auzi deodată de la vreo zece pași liinlA de ea, total imposibil de localizat. Și după parii noastre de șah, adăugă el.

I mie, mărturisi, la rândul ei, Chloe. E oprit ului, sau ce?

Întinse brațele în față, bâjbâind după peretele ivi apropiat, dintr-odată neliniștită.

Îmi vor lipsi și mesele noastre împreună.

Dar nu trebuie să renunțăm la ele doar perii n i» eu nu mai locuiesc în prezent acolo, zise ea.

Să fi fost doar frica ei de întuneric, sau chiar eximlh -, ceva rău-prevestitor în tonul lui?

Mă tem că nu va mai fi posibil, răspunse bflilntlul mai vârstnic, cu regret în glas. Nu din cauză ca lui «Aleasa, sau de altceva...

Deodată, toate luminile se aprinseră, la minând capacitate. Sala cinematografului fu inundată de o la mină galbenă, strălucitoare, și Chloe se simți oritllfl acoperindu-și fața cu palmele cu o secundă prea l-ai /îți

...ci pentru că tu vei fi moartă.

Chloe se forță să-și deschidă ochii, clipind durei «pe măsură ce mușchii acestora îi contractau pupilele mrepede și mai mult decât fuseseră vreodată.

În fața ei se afla Coțcarul.

Doisprezece

Chloe King, zise Coțcarul, cu o urmă de zâmbi i

Arăți bine, îi zise Chloe, fără să se poată abțin

Acum nu era momentul să aibă umor. Și Coțcail ut fi prea puțin probabil să aibă simțul umorului.

Ce se-ntâmplă aici? ceru ea socoteală, întore Aili du-

se cu fața spre Serghei.

Mă... tem... că timpul petrecut printre noi V i 4 sfârșit, Venerată Conducătoare, îi replică Serghei, 11 >1 mică plecăciune batjocoritoare. Îmi pare rău nu lipsești la întâlnirea de mâine.

De ce faci asta? îl întrebă Chloe, deși știa 01 n nu răspunsul.

N-ai fost atentă la nimic din ce ți-am zis? nu" în

Serghei, exasperat. Acum, că ai apărut tu, St în o să mă azvârle deoparte. Treizeci de ani de mutigij trudnică - din viața mea - aruncați, pur și simplu în prea cred c-o să las o adolescentă parvenită, criciifi printre oameni, să-mi ia totul, indiferent care 1 ni II descendența.

Descendența...? întrebă Chloe, nedumeriții

Mama ta a fost precedenta conducătoare a Ni n-ției noastre, o lămuri Serghei.

Și, în timp ce el vorbea, Coțcarul stătea nviniș-l ca o statuie, zâmbind din când în când, în anuul momente.

Sora ta ar fi fost următoarea conducătoare: era ine mare decât tine, știi, și-a fost nevoie de toate cele itiH lame pentru ea. Dacă ar fi supraviețuit, acum aut lintg ilotră, Alese", adăugă el, chicotind. Ceea ce nu s-a mai întâmplat de multă vreme.

Clitoe simți o greutate în adâncul stomacului. Închiiuiv-ți doar... o soră, care și ea putea să moară și să le «toarcă la viață, care ar fi putut să-i preia o parte din puvară, care chiar fusese crescută în spiritul Mai și-ar fi pul ut să-i arate calea... Ia stai... două, ¿Alese"? Dar cum i» mânea cu al treilea, cu fratele despre a cărui existență i „i iiliilăâi pomenise Kim? Serghei părea să nu știe nimic.Îi pre el... Chloe își ascunse gândul acesta undeva, în i<I incurile minții.

Domnul aici prezent - Serghei făcu un gest cu înțlui duri spre Coțcar - s-a ocupat de ea. Biata fată: n-ar tilnbuit să hoinărească pe străzile orașului, noaptea, de iniii

singură...

Prin mintea lui Chloe trecură, fulgerător, imagini ale «i ului ei repetitiv: cel despre moartea surorii sale. Să i ui uimiră, dar își concentră din nou atenția asupra prei ut ului. Tot nu înțelegea. Își plimbă privirea de la unul l. i i înlalt. Coțcarul își dedicase existența nimicirii poMai... era viața lui. Și el cu Serghei, căpetenia Seni «(ici, lucrau împreună?

Am tot încercat să-ți dăm de urmă, o vreme, poteli Serghei, întorcându-se din nou spre Chloe. Într-un nul un presupus că ai murit în timpul confruntărilor I nic dintre georgieni și abhazi. Imaginează-ți miralui n, când ai apărut aici, chiar sub nasul meu!

Voi doi colaborați ca să omorâți pe oricine ar pul cât deveni adevăratul conducător al Semeției?

Fraza asta chiar nu-mi place, replică Serghei, ni u strâmbătură.

Coțcarul doar zâmbi.

Dar, da. În această unică privință, drumurilt t tre' se intersectează: A Zecea Lamă nu dorește să exinlu conducători puternici, misterioși, ai poporului Mai, e» i: pabili să-l unifice și să-l conducă spre victorie – sau Nu ce altceva și-or închipui ei că i-ai putea conduce – M timp ce mie îmi cam place actuala mea postură.

Lucrezi împreună cu un om care vrea săneșleu «de pe fața pământului, insistă Chloe, senzația a< r<i de greutate din adâncul stomacului transformam la if în furie, pe măsură ce deruta i se risipea. Cu cum te care a omorât mai mulți Mai! Dacă, într-adevăr, a mâl de mult la ei, cum de ești în stare să-i asasinezi, sit ÎN asasinezi? Doar mi-ai tot spus că am rămas alai le puțini! argumentă ea cu disperare, străduindu-mi a înțeală.

Da, e o asociere cam bizară, recunosc, zise Sei nin clătinând aprobator din cap. E mare păcat, din pul de vedere genetic, pierderea a două fete ca voi, Im reprezintă

un sacrificiu mărunț, când vine vorba a îi piedici apariția haosului în cadrul Semeției... en* ducea chiar perfect înainte să apară dumneata, Inutil șoară King.

Chloe deschise gura să mai spună ceva, dar nu găsi i e Coțcarul era în continuare nemișcat, însă cine putea» 4 știe cât avea să mai dureze până când el va ataca? I Impui trecea.

Tu ai trimis s-o asasineze pe mama? întrebă, în i ele din urmă, încet.

Pe care dintre ele? Chloe miji ochii spre el.

Pe cea adoptivă, răspunse, însă acum, dacă se gândea mai bine...

Da, îi răspunse, prompt, Serghei. Dar asta a fost ui. linte să aflăm cu toții că tu ești. Aleasa". Atunci, nu i i ni decât o altă Mai pe care o primeam cu brațele deschise în haita noastră, numai că tu nu păraai încă prefilitil să-ți lași trecutul în urmă. Așa că nu făceam decât Ut Hrăbim puțin procesul.

Ați fi avut nevoie să-i omorâți pe mai mulți, nu mimai pe mama, ca să mă prindeți cu totul în haita voasi replică, înfierbântată, Chloe. Ar fi trebuit să-i omoi îți pe Paul, pe Amy, pe Brian...

nu fac ceea ce trebuie făcut, replică Serghei, ridicând îmi din umeri. Nu te măguli singură, considerându-te ții imn dintre Mai care să fi fost crescută de oameni. Ei Huit șase miliarde, iar noi, numai o mie, Chloe. Ei nu au în \ niide tine. Noi, da. Mă rog, adăugă el, pe un ton de îi i, nu de tine, evident, dar așa, la modul general, i i otcarul păru să se încordeze puțin, în fine, plictisit îi i universație.

Dar măcar mi-ai căutat, câtuși de puțin, tatiil îl întrebă Chloe pe Serghei, deși știa deja răspunsul.

Serghei își vârî inelul mare cu chei înapoi în buz. unui, pregătindu-se să plece.

Nu știu. E posibil să-l fi căutat Olga, din moniul) ce am pomenit despre asta de față cu ea. Și chini un lipsesc

momentele noastre petrecute împreună, adăugit, oftând. În oricare alte condiții, aș fi fost mândru i. **n** îl fiu eu tată.

Eu m-am săturat să ascult toate astea, mârâi pun4 la urmă Coțcarul. Pregătește-te să mori, târfă Mai.

Începu să-și încrucișeze brațele peste piept, viufihi du-și mâinile în mânecile opuse, în căutarea câte uilM lame.

Nu vorbi așa cu ea, se răsti Serghei, iritat. Tu di tal fă-ți treaba, și-atât.

M-am săturat și de tine, Demone, ripostă Culi it rul, pe un ton inexpresiv, și imediat azvârli cu preci/lu' u shuriken spre el.

Înainte să poată reacționa cumva Chloe, steluța ini în cheie zborul îngropându-se în gâtulejul lui Serghei (înfipse chiar sub barba lui îngrijită, tunsă scurt, și dlit locul acela începură să șiroiască panglici lungi, tic un roșu întunecat.

Tu... gălgâi Serghei, smulgându-și steluța din **r** II

Scoțându-și ghearele, se năpusti asupra Coțcarului

Alexander sări cu ușurință deoparte din calc» Ititi dar nu îndeajuns de departe încât să evite ca una (lintie

Inlivle dolofane, pătrătoase, ale lui Serghei, să-i grebleze la itul cu cincii șanțuri însângerate. Se răsuci ca un titi-UI/ și înfipse un cuțit lung în spinarea lui Serghei, făi undu-l să scoată un sunet situat undeva între geamăt și Vi. II, complet neomenesc.

Și tu ești Mai, Serghei Shaddar, șopti Coțcarul, în lliiip ce-l ținea cu o mână pe Serghei, ca să-și afunde mai „lui! lama în trupul lui. Tu nu însemni nimic pentru mine.

r

Serghei mai scoase un ultim geamăt bolborosit și se «linie.

Treisprezece

Chloe privea cu gura căscată scena din fața ei. Se nlii» țe cumva desprinsă de ea, ca și cum ar fi văzut e **l**. i **h** levizor. Era, pur și simplu, prea mult pentru putere «de

înțelegere.

Serghei și Coțcarul lucraseră împreună. Iar ueum relația dintre ei părea să se fi, hm, sfârșit. Serghei i uth trebuise la asasinarea surorii ei, iar acum o ademeni «pe Chloe în cinematograful acesta, astfel încât COV Hle s-o poată omorî și pe ea.

Cine era mai bun dintre ei doi? Asasinul... în I care-și trăda poporul?

Hei, Chloe. FUGI!

Se scutură din gândurile ei tocmai când Alexniu lăsa trupul lui Serghei să se prăbușească pe podea i u dizgrațios buf. Și, spre deosebire de Chloe, Serghei dădu nici cel mai mic semn cum că s-ar întoarce vi dată la viață.

— Ei, ca să vezi, comentă Coțcarul, dar fără prea în mirare, el chiar nu era adevăratul conducător al Semeț

Asasinul din fața ei probabil că știa mult mai multe despre Mai decât ea, își dădu seama Chloe.

— Chiar și pentru un Mai, era un trădător mizerabil, continuă Coțcarul, scoțându-și cuțitul din trupul lui Și l ghei și ștergându-i lama. Apoi se întoarse cu fața spre.11 Tu, pe de altă parte...

Ar fi trebuit să rămână și să se lupte cu el, sau să fugă? Acea parte din Chloe care o smulsese din gândurile. i adineauri o zorea încă să fugă, însă, fără să-și dea» rama precis de ce, nu i se părea că ar fi o mișcare înțeleaptă. Nu e bine să-ți lași spatele expus... mai ales în l, i (i cuiva dotat cu arme care pot să ajungă departe.

Eu, pe de altă parte...? îl îmboldi ea, încordându-se și pregătindu-se să intre în dispoziția pentru luptă, tiv and câțiva pași la stânga.

Tu ai fi o conducătoare cu adevărat măreață; falșii. îi zei au ales bine. Mare păcat că nu ești om. Acesta linul motivul, adăugă el, pe un ton de scuză și făcându-i îi mică plecăciune, pentru care trebuie neapărat să fac I Mu.

Tu nu trebuie să faci nimic neapărat, îi atrase Lientia

Chloe, deplasându-se astfel încât să fie cu spal, i pre ieșirea din sala cinematografului, capul lui Ser -, I... i liind îndreptat spre picioarele ei. Eu n-am făcut l «ti «îndată vreun rău cuiva... pentru numele lui Dumnel îi chiar am încercat să te salvez și pe tine, când ai căzut, știu, răspunse Coțcarul.

Și, pentru doar o clipă, expresia lui imperturbabil. i < destrămă, lăsând locul nedumeririi. Însă momentul trecu repede, și el îi aruncă un zâmbet încrâncenat, neiițând la iveală două pumnale. Unul dintre ele pătat de sângele lui Serghei.

Probabil că asta se datorează faptului că ni Iml crescută de oameni. Ar fi fost un experiment între șanț - dacă n-ai fi fost Aleasa, adică - să vedem ce ui fi devenit. Să vedem pe care dintre tabere ai fi ales < i

Nu. Există. Nicio. Tabără.

Chloe sări exact când el își aruncă unul dintre mmnalele lungi spre ea; sări drept în sus, și arma trecu Hf sub ea, înfigându-se în peretele tapetat cu catifea dliț spatele ei.

Există bine și rău, noi și voi, zise Coțcarul, da' tu în târcoale și țintuind-o cu privirea.

Nu, există oameni sănătoși și demenți afuri ați, Îl corectă Chloe. Sau, în cazul tău, demenți afurisiți. a.de menți afurisiți rău.

La un moment dat, el scosese un al doilea cuțit, «să-l înlocuiască pe cel aruncat; Chloe constată, miail, că nu observase când anume. În același timp, el reiiif s-o îndepărteze de ieșire, astfel încât să se situeze nil ea și ușă: Chloe se afla, acum, în poziția cea mai neț trivită cu puțință pentru salvare.

Și cu Brian cum e? insistă ea, continuând să ilească trupul lui Serghei, în sensul acelor de cca. un

(apul lui parcă arăta spre ieșire. A fost „bine” ce i-a făcut lui Ordinul?

Coțcarul se încruntă.

— Pentru fapta lui, Richard nu are nicio scuză, să i rateze așa un om, și încă pe unul de-al nostru. Puteau să le găsească și alte modalități de a se ocupa de fiul lui Whitney.

Mâinile i se mișcă atât de repede, încât le mai văzu iloar ca prin ceață, și deodată două pumnale zburau, în kiindu-se prin aer, spre ea.

Chloe scoase un sâsâit și se azvârli în sus și înapoi.

Își scoase ghearele și se prinse de spătarul unui **n** a un, știind că-l va găsi acolo. Picioarele i se lăsară în jos, cu ghearele scoase, apucându-se de un scaun de pe i nulul următor. Dintr-odată, se simțea îngrozită, dar puternică, hăituită, dar stăpână pe sine.

Se lăsa în genunchi pe îngustul spătar al scaunului, nlua având nevoie să-și mențină echilibrul cu vârfurile ghearelor.

A, uite cum apare animalul. Asta-mi ușurează miumea, comentă Alexander, zâmbind.

Și azvârli un pumnal din argint, care vâjâi spre ea. Și fi. la rândul lui, era cine trebuia să fie: vânătorul.

(liloe se răsuci și sări de pe spătarul unui scaun pe vilul, și așa mai departe, tocmai până în partea din față Mitlii.

I'îi strează-ți controlul, se povățui singură. Însă se iuțea atât de bine în mișcare!

Sora ta a fost greu de ucis, rosti Coțcarul, vrând i11 necăjească, în timp ce alerga pe intervalul dintre seninii, încercând să țină pasul cu ea.

Sora mea.

Până ca măcar să afle Chloe că avea o soră, fatn di 11 murise. Grație lui Serghei. Și Coțcarului.

Furia îi explodează în suflet, arzându-i membrele **l**nu un ultim salt sălbatic, de pe primul rând de scaune mint în avanscenă, răsucindu-se prin aer astfel încât să aleiizeze

cu fața spre Coțcar. Acum, se afla undeva mai un avantaj vizibil.

O ultimă întrebare, rosti ea, printre dinți. Tu ai lui cel care m-a urmărit tot timpul?

În afară de cazul în care ar mai fi fost și altcineva, da, răspunse el, sărind de pe podea până pe scaunele im primul rând.

Începu să alerge pe spătarele acestora la fel de nui ten de parcă ar fi fost Mai.

Numai că tu ești aproape totdeauna înconim aia le oameni. Trebuia să te prindem singură.

Și Coțcarul se avântă înainte, zburând spre securt și aterizând cu precizie, într-o poziție ghemuită.

Dar Chloe se azvârli asupra lui, mârâind, înainte i el să ajungă jos. Avu nevoie să-și adune toate puleilli ca să se împotrivească instinctului care o îndemna «A I lovească în piept, sau în burtă, scoțându-i mațele «ți cum ar face o pisică veritabilă. Însă își dădea seama în pe sub neopren, el avea o platoșă Kevlar care-i ținil» H brațele și pieptul.

Așa că-și întinse rapid ghearele, țintindu-i gâtul, îi iar deasupra armurii de un negru mat, unicul loc spus și vulnerabil.

Coțcarul își apropie brațele unul de celălalt și le ridică, ținând un pumnal îndreptat oblic în jos, de-a

111 mezișul încheieturii, ca să-și apere beregata. Ghearele mâinii ei stângi zăngăniră în contact cu metalul, trimițându-i vibrații în sus pe braț, ca un cui îndoit înapoi. În schimb, ghearele mâinii drepte nimeriră ceva; uid se retrase de lângă el, văzu sânge, însă nu putu... i și dea seama dacă-i rănise mâna, sau urechea. Coțcaml nici nu uriașe: doar icnise, umplându-și plămânii milocați cu aer.

Ka făcu două salturi mortale înapoi și ateriză la nivisprezece pași distanță de el. Își ridică mâinile, apă - îndu-și la rândul ei gâtul, și-i așteptă riposta. Dacă i-ar întors spatele și-ar fi fugit, Chloe știa că s-ar fi ales cu 111

pumnal înfipt între vertebre.

Iar cinematograful ar fi putut să se transforme, lesne, în mausoleul ei.

Ș’î s-ar fi trezit cu el aplecat deasupra ei, așteptând, i I ar fi văzut scoțându-și micul pumnal din argint și îi le/.îndui beregata cu el. De șapte ori. Până când nu în i (i șase mai trezească.

(liloe fu cuprinsă de panică pentru o clipă, inundată

I amintiri care nu-i aparțineau. O fată, alergând prin întuneric. Un oraș, noaptea. O alee. Visul avut de ea... un tatuaj, pe un braț. Socialitas Gladii Decimi. Sora ei.

Coțcarul se ridică, tremurând puțin, însă deja aven u shuriken în mâna din care dispăruse pumnalul.

Chloe își pierduse concentrarea.

— NU MIȘCĂ NIMENI!

Se întoarseră amândoi.

Ușile cinematografului se izbiseră de pereți și un polițist își făcuse apariția acolo, cu pistolul calibrul 45 are în din teacă și țintind spre ei. Era greu să-și dea seama spin care dintre ei țintea. Dar nu mai avea importanță: 1111 altul apăru lângă el, trăgându-și de asemenea piedie armei. Un al treilea trecu în fața lor, observă cadavrul 1 fugi să îngenuncheze lângă el.

Cu amândoi vorbesc. LĂSAȚI-VĂ ARMELE JON, strigă primul polițist.

Pentru o fracțiune de secundă, Chloe și Coțcarul (fi avură momentul lor, privindu-se unul pe celălalt. Apoi, concomitent - fără vreun semnal - amândoi porni 1.1111 fugă în direcții opuse. Chloe se îndreptă spre ieșirea ilt incendiu din dreapta scenei.

AM ZIS: NU MIȘCĂ NIMENI! zbieră din polițistul.

Ea sări jos de pe scenă, drept înainte, concentri au du-și întreaga forță în brațe și ghemuindu-se, ca o ghiu le-a. Se izbi de ușă, făcând-o să se deschidă tocmai 111 timp ce detuna cea dintâi împușcătură. Tare. Mai ian* decât ar fi

crezut, din ce văzuse la televizor.

Chloe țâșni afară pe ușă și se rostogoli pe pavajul. I afară, ferindu-se într-o parte și trăgându-și piciorul sub ea înainte ca ușă să se trântască la loc cu putere în urma ei. Își văzu articulațiile degetelor, cu care-și protejase creștetul capului, însângerate și jupuite.

Porni, alergând și sărind și săltându-se de pe un hidrant pe o copertină, apoi pe scara de incendiu și, în sfârșit, pe acoperiș, apucându-se și avântându-se, până când ajunse din nou foarte sus, unde putea să înainteze repede și în siguranță, unde-i era cu adevărat locul.

Paisprezece

Și acum?

Chloe alerga mai departe, dar se silea să gândească lucruri pe care instinctele ei pisicești nu-l agreau.

Își petrecuse ultimele câteva săptămâni acasă, reîncercându-se după un precedent atentat asupra vieții ei, integrând relativ subitele manifestări ale noilor sul «capacități, două învieri din morți, Ordinul A Zeenă Lamă, poporul Mai, precum și relația dintre acestea din urmă, din ultimele milenii, în normalitatea vieții ei de adolescentă.

Dar ce nu făcuse?

— Nu m-am pregătit, nu mi-am găsit o cameră sigilată, n-am descoperit Grota Pisicii, răspunse Chloe, eAlficerul nopții, în timp ce sărea de pe o clădire pe alta, imnorând faptul că se afla la vreo treizeci de metri înălțimii. Nu m-am antrenat cum trebuie pentru luptă. Nu im am alcătuit un fel de strategie defensivă. N-am inițiat mi exercițiu de urgență pe care să-l urmăresc, eu, Amy. și I ml și Kim. Și Alek. NU MI-AM FĂCUT UN PLAN.

Se certă singură pentru faptul că nu făcuse toate lucrurile astea la timp. Negarea totală nu salvează viețile, se gândea.

— Un pic cam târziu, Chlo, bombăni.

Iiine măcar că, probabil, Coțcarul n-o mai urmărea în

um. Oricât de puternic și de îndemânatic ar fi fost, Mrxander tot om rămânea, și nu-i erau la îndemână Imite salturile și mișcările ei, cu atât mai puțin în ritmul în i sta. Pentru o clipă, Chloe își permise să și-l imagineze ml r un Coțcaro-mobil, stând la volan cu un rânjel mă-Inlic pe față, ca un Joker1 blond. Oricum, chiar și să fi nul mașină, el probabil că în clipa de față era preocupat «îi accelereze și să se îndepărteze pe cât posibil mai mult ilr polițiști, fără să se mai sinchisească de ea.

Slavă Domnului că există poliția, bombăni Chloe, în icar o dată în viață fără ironie. Dar de unde-or fi știut.1 se petrecea acolo? Oare cum de-au știut că e cineva hifluntru?

Se îndreptă spre cel mai înalt punct al orizontului apropiat din fața ei, o antenă mare pentru satelit, de tip i u lurie, fixată solid, dar fără pricepere, de vârful unui Im îi n. Dacă o urmărea cineva – poliția, sau Coțcarul, sau u lei ne altcineva – ar vedea sigur.

De îndată ce se văzu stând în echilibru deasupra far-
lii iei, strângând cu o mână de marginea acesteia, își fi ni se singura armă pe care o avea la dispoziție.

1 Aluzie la personaje din seria Batman și la vehiculul botezat Unt mobil.

Telefonul ei mobil.

Mai întâi, sună la Firebird.

Alo, aici Firebird L.L.C., se auzi vocea secretarei.

Cineva chiar ar trebui să-i atragă atenția să renunț la accentul rusesc pentru convorbirile cu exteriorul, N gândi Chloe. Știa că Alexandra era capabilă să vorbe im îi engleza aproape perfect; așa, tot restul însemna fandi seală.

Sunt Chloe. Dă-mi-o pe Olga.

Este ieșită pentru moment... pot să-i transmit ceva?

Nu. Dă-mi-l pe Igor.

Venerată Conducătoare, este într-o ședință, vrui

răspunsul, respectuos, dar prompt.

Scoate-l de-acolo, ceru Chloe, dându-și ochii pitu cap la auzul straniei neconcordanțe a cuvintelor celeilalte femei. E foarte important.

Da, Venerată Conducătoare, răspunse Alexandrii trecând-o în așteptare.

Chloe era încă uluită: îi fusese evident că lui» cealaltă n-o plăcuse de la început, însă acum fiu m» orice-i cerea, fără ezitare și doar cu o mică noi îi de sarcasm.

După o surprinzător de scurtă așteptare, Igor rit* i punse.

— Alo?

Tonul îi era puțin iritat și răstit. Nu se prea dă în n ml după toată povestea asta, cu conducătoarea spiritualul (cea ce avea să facă să sune cu mult mai neplăcut ce urma să-i spună.

Igor, Serghei e mort.

Urmă o tăcere, ca și cum el s-ar fi întrebat dacă a nuzit bine. Engleza lui Igor nu era perfectă, așa că putea l i de înțeles.

Ce tot spui? o întrebă, în cele din urmă.

Coțcarul tocmai l-a omorât pe Serghei. Eram cu el l, i cinematograful de care vă interesați voi.

Avea să-l împovăreze mai târziu cu amănuntele ilespre faptul că ea se afla acolo fiindcă Serghei voia să fie asasinată; deocamdată, nu voia decât să transmită vestea.

Stai, stai. Coțcarul mai trăiește? Am crezut că l-ai omorât.

Nu, în realitate, am încercat să-l salvez... ah, las-o haltă, oftă Chloe.

Într-o bună zi, avea să lămurească ea și toată povestea asta.

Se pare că el n-a murit când a căzut de pe podul l iolden Gate. Cumva, a reușit să scape cu viață. Și uilineauri l-a omorât pe Serghei, în clădirea

cinematografului.

Care cinematograf? vru să știe Igor, ridicând tonul.

— Cinematograful pe care voi vă gândeați să-l cum-lurați și să-l demolați, ca să construiți apartamente, sau altceva, zise Chloe, exasperată de faptul că el alesese să ne fixeze tocmai asupra acestui punct anume.

Dar noi nu ne gândeam să cumpărăm niciun cinematograf... Nu știu despre ce tot vorbești tu acolo.

Chloe se lăsă în spate pe marginea farfuriei, năucii! Și-așa era destul de grav faptul că Serghei încerciiM s-omoare, dar uite până unde mersese el cu planul Făcuse rost de cheile unei proprietăți despre care nu și ui nimeni de la Firebird, doar ca să aibă la dispoziție un h» convenabil în care să fie omorâtă Chloe. O pusese pl Olga să-i caute tatăl lui Chloe, ca să aibă pretextul unei întâlniri cu ea acolo. Oare mai era și ceva în legătura eu care să nu fi mințit Serghei... sau cineva din cadiul semeției față de care să nu fi mințit?

Unde e cinematograful acela? o iscodi Igor. Ajuntt imediat acolo...

Nu, îl întrerupse Chloe. Mișună poliția. Au apai ni imediat după ce am început să ne luptăm, eu și Coțcarul Ține-te la distanță... spune-le tuturor să se țină la dltanță, și e valabil și pentru kizekh. Nu putem risca să im expunem.

Nu-i venea să creadă că putea să vorbească astfel

Ești sigură că e mort? o întrebă Igor, aproape ui șoaptă.

Sunt foarte sigură, Igor, răspunse ea, cu toată blau dețea de care era capabilă. Dacă ar mai fi existat vreo șansă ca el să supraviețuiască, atunci ei l-ar fi dus să se tal. Dar părea mort de-a binelea. Îmi pare rău.

Urmă o tăcere prelungită.

L-ai omorât pe Coțcar? întrebă până la urmă Iguf, cu un ton de un calm ucigător.

Ce? Nu, răspunse Chloe, dându-și seama că face o greșală de îndată ce-i ieșiră cuvintele de pe buze. De față cu toți polițiștii ăia?

Dar l-ai urmărit măcar?

Nu, Igor, am fugit de la locul faptei. Ți-am pomenit cumva că veniseră polițiștii? Înarmați?

Se străduia să aibă un ton la fel de calm și de neșovăitor, nu unul laș, așa cum probabil că o socotea el.

Ascultă, o să vă explic totul mai târziu, bine? Sunt multe de explicat. Trec diseară pe-acolo. Dar acum trebuie să închid.

Și închise. Nu putea să fi fost Olga? Era îngrozită, atârțată de adrenalină, iar acum se simțea ca un rahat laș, doar din cauza ultratestosteronizatăului Padawan1 al domnului Serghei.

Exista și cineva care să manifeste înțelegere față de «a? Fără s-o acuze, sau să-i pună întrebări?

În timp ce apela următorul număr, o mașină de poliție trecu în goană la treizeci de metri sub ea, cu sirena urlând. Chloe întoarse capul să privească, dar mașina nu e opri.

Chloe! se auzi ciripitul vesel al lui Amy. Care-i treaba?

Ți-aduci aminte de Serghei? Tipul mai în vârstă, are schimba insulte cu celălalt bătrân, la Presidio...

Conducătorul Semeției voastre, mda, o întrei lipse prietena ei. Pe un ton infatuat, mândră că știa luate acestea.

Kievul unui cavaler Jedi, în seria Războiul Stelelor.

Ai nevoie de mine? Eu sunt prins într-o repetiție cu orchestra... dar las totul și vin, dacă vrei...

Nu, răspunse Chloe, zâmbind și scuturând din cap, uitând că el n-avea cum s-o vadă. N-am nevoie. Sună-mă când ieși.

OK. Ai grijă de tine, Chloe.

O să am.

Chloe își închise telefonul și și-l îndesă la loc în buzunar. Mai demult, când începuse să fie hăituită de Cotear și să-și dezvolte puterile, mereu mergea spre i ușă pe căi ocolite, ca să deruteze pe oricine ar fi putut – o urmărească. De când îi fusese răpită mama, devenise evident faptul că toată lumea știa unde locuiește: neam, important era doar să ajungă ea prima acolo. Mai privi o dată, prelung, în jur, savurând priveliștea și răgazul de moment față de ororile a ceea ce avea să urmeze.

Pe urmă, sări jos de pe acoperiș și se zori spre casă, pe ilci și străzi lăturalnice, invizibilă pentru toată lumea... inclusiv pentru polițiști.

Cîind își auzi mama zornăindu-și cheile la ușă, îi desliise, dar uită să-și retragă ghearele, și Anna rămase uimită văzând-o. Chloe își petrecuse toată ora în care aș-Ic itase ca mama ei să se întoarcă de la muncă patrulând prin casă, asigurându-se că toate ferestrele și ușile sunt în ecate și ascultând orice eventuale zgomote ale intruilor. Amy stătea în fața televizorului, comutând mereu între știrile zilei de pe CNN și canalele locale (inclusiv la reluările din Invader Zim²¹). Paul încă nu ajunsese.

Doar n-o să-ți scoți ghearele la mine, nu-i așa? ti întrebă Anna King, un pic neliniștită, intrând și a: „e zându-și servieta diplomat pe masă.

Nu tocmai, îi răspunse Chloe, cu un zânilirl crispat.

Hei... o dau iar! strigă Amy, de pe canapea.

Mama și fiica intrară în living. Un tânăr prezentului de știri, cu o expresie de îndârjire pe chip, vorbea, în timp ce cuvintele Om de afaceri din localitate asasinai luminau un colț al ecranului în roșu, galben și alba st i n

„Magnatul local din domeniul imobiliar Serghei Shaddar a fost găsit astăzi mort în clădirea unui cine

21 Serial american animat de televiziune produs de Nickelnilviirt și având ca personaj principal un extraterestru pe nume Zim, i li< pil planeta lrk, care are ca misiune cucerirea și distrugerea Pământului

matograf părăsit. Connie Brammeier, aflată în liniei Sunset²², relatează”.

Imaginea se mută pe chipul unei reporterițe, tânăr/t și cu înfățișarea serioasă, urcată pe scena cinematogi n fului. În spatele ei se petreceau tot felul de lucruri, uihfl era greu de spus ce anume. Se vedeau mai mulți poli i și 11, plus un detectiv cu oboseala întipărită pe chip, carfl se încrunta spre mapa din mâna ei, și mai multe blim I clipind.

Astăzi, ceva mai devreme, poliția a fost alertată de o persoană din partea locului, cu privire la desfășuri a rea unor anumite activități suspecte în această clădire părăsită. Înăuntru, a fost descoperit trupul neînsuflețit al lui Serghei Shaddar, deținător al Firebird l roperties L.L.C., victima unui asasinat oribil – și, posibil, ritualic – și plin de plăgi înjunghiate...”

Plin? Dar n-a fost decât una, exclamă Chloe, înainte de a se putea stăpâni.

„... și, de asemenea, cu beregata tăiată. Dacă a fost victima crimei organizate, sau a unui atac întâmplător, i amâne deocamdată o necunoscută. Shaddar era un om de afaceri retras, dar popular, care dona de fiecare (Irăciun câte zece mii de dolari unor diverse societăți caritabile”.

Uite ceva nou pentru mine, își zise Chloe, în sinea ei. I la fel ca variabilele inverse și persoanele cărora le place Avril Lavigne, îi venea greu să înțeleagă cum de era posibil să fie cineva atât de absolut malefic... dar și să facă donații în favoarea săracilor.

„Investigatorii afirmă că nu dețin vreo urmă a i clor doi suspecți care au fugit de la locul crimei, însă poliția continuă să cerceteze. Oricine are vreo informație privitoare la această crimă este îndemnat să sune la

22 Partea interioară a Sunset District, important cartier din /unit central-vestică a metropolei San Francisco.

numărul afișat în partea de jos a ecranului. Toate în formațiile vor beneficia de protecția anonimatului. Bob?"

Oare de ce am eu senzația că unul dintre susmm și ai fi tu, Chloe? o întrebă mama ei, pe un ton care se nprin pia în chip primejdios de un mârâit.

Amy dădu sonorul mai încet.

Chloe inspiră adânc.

Serghei m-a chemat să ne întâlnim la cinematil graf, fiindcă spunea că ar avea informații despre în începutu ea să povestească, și mama ei făcu ochii mari IM fapt, era o înscenare, ca eu să fiu omorâtă de Coțcar, ram era și el acolo, așteptându-mă.

Eu crezusem că persoana aceea - Coțcării i căzut de pe pod, rosti, lent, mama ei.

Doi la sută dintre sinucigași supraviețuiesc în IU care an căderii, declară Amy, fără să-și ia ochii de p* ecranul televizorului.

Oricum ar fi, el e încă viu, continuă Chloe, sub u i virea în cruntată a mamei sale. El și Serghei colaborwy pentru asasinarea oricăror potențiali „Aleși”... din motive diferite, evident. Ei sunt cei care mi-au asasinul; sora biologică, în urmă cu câteva luni. Însă ai un Coțcarul s-a supărat pe Serghei și l-a omorât, înainte.1. a mă ataca pe mine: era doar un alt Mai pe care I vuia mort.

Anna King își privi prelung fiica, fără să clipeam A, exact în stilul lui Kim. Dar privirea ei era mult inul dură și mai oțelită decât cea a fetei-pisică, și paiul blond nu-i stătea la fel de strâns pe cât și-l ține «ilr i și îi cei. Iar când vorbi, într-un târziu, avea un ton la fel de i ulm ca al lui Igor.

Asta a fost. Ne mutăm.

Chloe fu nevoită să-și reia în minte cuvintele ei de in îi multe ori până să le înțeleagă.

— Ce?

Ne mutăm. Orașul San Francisco e mult prea

periculos. E ridicol, exclamă Anna King, scoțându-și ochelarii și întorcându-se cu spatele, în timp ce lua un u nețel. N-ar trebui să am probleme în găsirea unui ci viciu în Seattle, sau în New York...

Mamă, ce tot vorbești? strigă Chloe, urmărind-o prin casă.

Amy se făcu mică pe canapea, aruncând doar din i. fiul în când câte o privire peste spătarul acesteia.

În ultimele câteva luni, au fost două tentative de i V lua viața, începu mama ei, enumerând pe degete. Eu hin fost ținută ostatică, tu ai fost, practic, ținută ostatică, i n-am fost, personal, martoră la un război între bande, Indiferent de cum ai vrea să-l numești.

Dar nu putem să fugim, pur și simplu... poporul M.îi m-a căutat atât de mult timp... ei n-or să renunțe, cu mia, cu două. Și nici Coțcarul! protestă Chloe.

Atunci, ne vom găsi o ascunzătoare. Eu le voi «pune autorităților ce mi s-a întâmplat și vom intra ml i un program federal de protecție, sau cam așa ceva. 11 luăm de la început. Nu mă interesează.

Dar nu pot să părăsesc așa pe toată lumea! cu văicări Chloe, dorindu-și ca izbucnirea ei să fi sunat mul puțin adolescentin.

Iar eu nu pot să te las așa, să fii omorâtă! ripont mama ei.

Ochii îi aruncau văpăi, iar maxilarul îi stătea im h tat de iritare.

Dintr-odată, Chloe înțelese. Mama ei se simț» «neputincioasă în a-și proteja fiica. Se simțea neștiuți un și lăsată pe dinafară; viața fiicei sale devenise, dinii u dată, potopită de culte străvechi și de rase mitologice, și Anna era supărată din cauză că nu mai avea nici pir dil control asupra ei. Iar acesta era unul dintre lucrurile pă care le prețuia mai mult decât aproape orice.

Desigur, întreaga situație era, cu adevărat, scăpul A

de sub control: Serghei murise, Coțcarul era înrît lîi libertate, Brian probabil că se regăsea și acum pe lî Mu celor mai căutați dușmani ai Ordinului, poporul M; tîntl avea conducător și se simțea pierdut, și, din cîte mîr prea să-și dea seama Chloe, încetul cu încetul, nu exi Mit decât o singură persoană în măsură să rezolve lînlii aceste probleme.

Își îndreaptă umerii și se strădui să adopte un toni Al mai calm.

Mamă, știu că totul e tulburător, dar fuga < lî n n-ar rezolva nimic. Orice Mai poate să-mi dea de iîrniA, la fel ca un copoi. Și... eu nu pot să-i părăsesc. Acum \u ut singura lor conducătoare.

Când mama ei încercă să deschidă gura, Chloe îi tăie v urba, cu toată blîndețea posibilă.

Tu m-ai văzut murînd și întorcându-mă din morți. Mi-ai văzut ghearele. Aici nu mai e vorba doar despre reun cerc artistic de la liceu, sau altceva asemănător: erva serios. Și eu sunt singura capabilă să oprească tot arest ciclul al violențelor, se trezi spunînd Chloe.

Uau, oare chiar cred eu una ca asta? Și, cînd se gîndea mai bine, își dădea seama că nu era o „credință”: era un adevăr. Ea trebuia să fie cea care să-l oprească. \lt fel, avea să tot continue. La nesfârșit.

Sau pînă cînd mureau toți cei implicați.

Iar eu nu pot să te las să te implicî în continuare, zise mama ei, cu glasul tremurat.

Însă Chloe îi simțea hotărîrea destrămându-se.

Nu avem de ales, nici tu, nici eu, zise Chloe. Dacă nu mă duc eu la ei, vin ei la noi. Și-ți jur că ție n-o să-ți mai facă nimeni rău vreodată.

Și eu, de ce nu pot să jur același lucru, pentru fiica mea? șopti Anna, ducîndu-și degetele la tâmplă.

Nu plîngea, nu tocmai, însă era evident că se hiniduia să se abțină.

Atunci, bătu cineva la ușă, făcându-i pe toți să trenară.

Hei, urlă voios Paul, prin geamul ușii de la intrare, i indicând la vedere o pungă cu Krispy Kremes. Abia apoi v. i/u expresiile de pe fețele tuturor. Am nimerit într-un moment nepotrivit?

* * *

Mama lui Chloe insistă să conducă ea, dacă tot nu put eu să interzică deplasarea, nici să indice ea direcția. Paul vii Amy se așezară pe bancheta din spate, îndopându-se cu gogoși, ca să mai scape de tensiune.

Aproape cape vremuri, se gândi Chloe, cu melanmlie. Ceva din faptul că stătea pe locul din dreapta o fium să se simtă ca și cum ar fi avut iar zece ani. Mama ci c. i ținea și acum maxilarele încleștate, scrâșnind din dinții până și cerceii i se legănau cu hotărâre în urechi.

Chloe oftă, urmărind cu degetul miciei stropi de ploaie care se adunau pe geam, înainte de a-și croi drum îmi parte, sau în jos, lipiți de sticlă prin puterea vântului (I ne va spusese odinioară despre un conducător că e l. i în l de bun ca prietenii și sfetnicii de care se înconjura. PuuM că ar trebui să le acord un pic mai multă încrederr Im Paul și lui Amy.

Când ajunseră la Masa - restaurantul era un loc «lu întâlnire cât mai neutru cu puțință - cineva îi condu „cu discreție în spate, unde erau deja așteptați de Olgit, Igor și Kim. Mama lui Chloe făcu ochii cât cepele Cuiul toți o întâmpinară pe fiica ei cu „Bun venit acasă, Vriu rată Conducătoare” și se înclinară. Chloe îi adrcNA mamei sale un zâmbet firav și ridică din umeri.

Masa era dreptunghiulară, și Chloe se orientă imediat spre un loc de pe una dintre laturile mari, chiar lângă Olgti, însă mama ei o înghionti ușor și clătină aproape imput ceptibil din cap, arătându-i din ochi spre capul mesei.

Dacă vrei într-adevăr să pui capăt violențelor și să-ți conduci poporul, atunci trebuie să-l conduci, murmură ea. Preia controlul, Chloe. Nimeni nu poate să-l preia în locul tău.

Chloe încuviință, zărind în ochii Annei King ceva anume, la care nu fusese cu adevărat atentă până acum. Ceva care implica o slujbă de mare răspundere și calități politice. Ceva legat de faptul de a fi femeie și asociată la o firmă importantă. Trebuie s-o întreb despre asta într-o zi, se gândi Chloe, strecurându-se pe scaun și cufundându-se în pielea moale a tapițeriei. Încercă să se concentreze asupra urmelor imprimate de fesele precedentului ocupant în tapițeria scaunului, ca să ignore senzația de nervi la stomac.

Igor și Olga erau, în mod evident, surprinși și stânjeniți de prezența neprogramată a oamenilor.

Igor, Olga, v-o prezint pe mama mea, Anna King, zise Chloe, arătând cu brațul spre cei numiți.

Olga trecu peste orice șoc ar fi resimțit și-i strânse mâna cu căldură doamnei King.

Mă bucur foarte mult să vă cunosc, zise, cu accentul ei pronunțat... care devenea sesizabil mai pronunțat ori de câte ori era stresată.

Bună seara, zise scurt Igor.

Prietenii mei, Paul și Amy.

Cei doi Mai își înclină capetele în semn de salut spre cei doi adolescenți umani; nici Olga, nici Igor nu fuseseră prezenți la lupta de la Presidio. Erau ocupați cu munca propriu-zisă, își dădu seama Chloe, pufnind mental. Nu se jucau de-a puterea precum cei doi bări uti vârstnici care conduceau cele două tabere.

Ei sunt Olga și Igor, cei mai importanți doi... au reprezentanți Mai.

Mă bucur să vă cunosc, zise mama ei, cu o oai care răceală.

Paul, Amy, zise Olga, înclinându-și capul spre tilj Doamnă King.

Kim doar le făcu un semn cu mâna: cumva, total adorabilă, cu ghearele ei pisicești.

Îi cunoști pe oamenii aceștia? o întrebă Igoi, uluit.

Sunt prietenii mei, răspunse Kim, cu nonșalanții îmi cer scuze dacă am compromis siguranța, /. Un Chloe, făcându-le semn celorlalți Mai să se așeze, cât mamei sale.

Toți trei se conformară, dar privindu-se cu oarecum neîncredere.

Eu... nu știam precis ce avea să se mai întâmple>1 «continuă ea, și am vrut să-i mențin în siguranță.

Sigur că da, replică prompt Olga. Ei au contribuit la salvarea ta, da? Sigur că sunt bine-veniți printre nuli

Igor, în schimb, nu spuse nimic.

Înainte de a merge mai departe cu orice altceva Chloe trase aer adânc în piept. Trebuie să aflați eu Serghei încerca să-mi provoace moartea când n întâmplat totul.

Kim făcu ochii mari, până într-atât, încât păreau gata i-i explodeze din orbite. Olga clătină încetișor din cap.

E ridicol, zise Igor.

Din nefericire, nu e, îl contrazise Chloe.

Le istorisi întreaga întâmplare, cu toată acuratețea și toate amănuntele pe care putea să și le mai amintească. În mod special, exact cuvintele lui Serghei.

Așa că, practic, concluzionă ea, Serghei și Coțcarul colaborau pentru descoperirea și asasinarea tuturor. iilor posibili Aleși, inclusiv a surorii mele.

Nu avea niciun motiv, pufni Igor, cu dispreț.

El voia să-și păstreze puterea, și se temea să nu-i lic luată.

Dar tu ești Aleasa, rosti Olga, neputincioasă. De i r ar fi făcut el așa ceva?

Tocmai am spus, răspunse Chloe, străduindu-se i nu-și piardă răbdarea.

Mama ei scutură aproape imperceptibil din cap. 1
ulmează-te, Chloe.

Eu nu cred, repetă Igor, luând o înghițitură din i ifea.

OK, poți să crezi, sau nu; realitatea este că el e mi
ori, iar poliția derulează o investigație. Noi ce facem
acum?

Toți cei din jurul mesei rămaseră tăcuți. Olga sorbi
delicat din ceaiul pe care i-l adusese chelnerul.

Vom discuta despre asta la întâlnirea la care vei pini
icipa și tu, și toată Semeția, mâine-seară, zise ea.

Eu o să te învăț principala rugăciune pentru «îi
chidere; cred că va fi de ajuns, deocamdată, se oferi Kim

Rugăciune...?

Mama lui Chloe își întoarse căutătura furioasă i-o
fata-pisică. Urechile lui Kim se pleoștiră, și ea se iA «ti
mică sub privirea femeii mai vârstnice.

Mai degrabă, o... o invocație, bolborosi ea, inenvm tul
tradițional al unui discurs.

Chloe se strădui să-și stăpânească zâmbetul.

Dați-mi voie să clarific în totalitate un aspect: nu sunt
în totalitate de acord cu toate acestea, rosti cu hotărâre
Anna King, cu toate că respect necesități în ți credințele
poporului nativ al lui Chloe. Dar, dacă i ml întâmplă ceva
lui Chloe, țineți minte: spre deosebii e de voi, și de
membrii Ordinului, eu nu am nimic împotriva armelor de
foc.

Igor se pregătea să-și dea ochii peste cap, însă Olg
îl făcu să se răzgândească, trăgându-i o lovitură cu piclu
rul pe sub masă. Chloe și-o imaginează pe mama sa, starul cu
o armă automată în mâini, țipând și agitându-și mai într-o
parte și-n cealaltă, trăgând rafală după rafala un inamicii
nevăzuți. În viziunea lui Chloe, încă avea pe na ochelarii
pentru citit și în urechi i se legănau cerceii de argint.

Și acum, ce-o să le spunem tuturor? Despre mnil vul
pentru care nu ești acolo, cu ei? ceru să știe Igor

Le spuneți adevărul. Boule, fu cât pe ce să adiuinn Chloe. Că e cu adevărat periculos în momentul arc.in că-l am pe urmele mele pe Coțcar... și c-o să ne vedem cu toții mâine, acolo, în Grota Pisicii.

Unde? o întrebă Olga, nedumerită.

Ups. E amuzant numai pentru mine, își dădu seama Chloe.

Ăăă... la Firebird, se corectă ea.

Însă văzu că Paul și Amy zâmbeau.

Să le mai spuneți și că nu va fi nicio răzbunare. Nici din partea vreunei persoane individuale, nici din partea vreunui kizekh.

Dar toți cei loiali dintre Mai vor insista, se stropși Igor. Eu însumi, dac-aș fi avut iscusința...

Tu - le vei spune - că - nu - va fi - nicio răzbunare, repetă Chloe, cu glas tărăgănat. Nimeni mi va face nimic, până după marea seară a discursurilor de mâine. Toți sunt avizi de sânge... și cei din A Zecea I a mă vor fi pregătiți și în așteptare, de îndată ce vor afla veștile. Se vor aștepta la un atac, preciză ea, sperând că fusese suficient de convingătoare.

Are dreptate, o susținu Olga.

Chloe încă era năucită de credința absolută a acestei li ;mei mai vârstnice în ea, ca Aleasă. Și ea îi fusese la fel tic loială lui Serghei ca și Igor, însă nu avea nici cea mai mică problemă în acceptarea a ceea ce spunea nouă și adolescența lideră spirituală a poporului Mai, oricât de deplasat ar fi părut.

Și e foarte bine, dacă mă gândesc la pumnalele din t'chii cu care mă privește Igor...

Cred că mai avem câteva ore de acalmie înalnti de începerea furtunii, adăugă Kim. Ar fi un moment pl lui nic ca să evaluăm situația și să ne facem planurile

Dar investigarea asasinării lui Serghei n-o mA I conducă pe polițiști spre voi? interveni Paul. Adieii ><is

cerceteze la Firebird, și printre toți partenerii lui I* afaceri, și angajații nemulțumiți...

Are dreptate, îl aprobă mama lui Chloe. Voi UIW măcar vreun plan pentru genul acesta de investigați «f

Igor și Olga se priviră unul pe celălalt, apoi își ui toarseră ochii spre Chloe.

După toate aparențele, nu aveau.

Cincisprezece

În dimineața următoare, Chloe își dădu seama că era o /i de marți. Numai că, în loc să se ducă la școală, mai rămase pentru un timp în pat și hotărî că, la câte se lui ainplau în jurul ei, încă o zi n-ar însemna sfârșitul lumii. În clipa aceasta, nu se simțea în stare să îndure nimic. Nici recuperare după programul de școală, nici întâlniri i îi oricine, nici nimic. Nimic, până la șapte seara, când 11 cbuia să se adreseze minusculului trib de Mai, fără i așa și fără conducător, unor peste o sută de persoane necunoscute, cu fețele ridicate și ochii mijiți spre ea, lui Uitatea speranței.

Chloe încercă să trateze această ocazie ca pe un examen oral și să nu-și facă griji pentru ea decât ceva mai l-ai/. În Se întinse și se ridică în capul oaselor, lăsându-și ili >ar pentru câteva clipe ghearele să-i iasă din vârfurile degetelor de la mâini și de la picioare. Pijamaua ei con-.1.1 într-o veche pereche de boxeri și un uriaș tricou Tide pe care-l primise cadou mama ei la Target, sau altundeva. Mare. Portocaliu. Urât.

Alek o plăcea în urâtele și supradimensionai-l> ei veșminte pentru noapte, își aminti ea, cu o ușoail-l întristare.

Chloe clătină din cap. Făcuse pace cu el săptămânii trecută, concomitent cu temele ei pentru școală. Făcu «1 pace și cu Marisol. Și Serghei, hm, odihnească-sr în pace. Acum avea nevoie de o zi de pace și de lini-jh pentru ea însăși, înainte ca rahatul să înceapă iar să w reverse, în

seara aceea.

Am nevoie să plec la o plimbare cu bicicleta.

Își îndepărtă sub duș lenea somnului și-și trase pi1 ea veșminte curate: blugi, un tricou și o geacă pufniiirt Patagonia, pe care o purta rareori la școală, de tea uni ca Amy să n-o acuze că ar fi stridentă. Mama ei era **m**, la masă, sorbind din cafea și parcurgând cu privire* facturile.

Mă duc să fac o plimbare cu bicicleta, o aniinpi Chloe, smucindu-și degetul mare în direcția mini-garm jului care conținea mult prea multe porcării depozitate încât să mai încapă și mașina în el.

Să-ți iei casca, rosti mașinal doamna King.

Abia apoi își ridică privirea spre fiica ei.

Ia stai! Ești sigură că e bine? Dar cum rămân poliția... și cu Coțcarul?

Dă-i în mă-sa, răspunse Chloe, cu un zâmin i fioros.

Apoi își îndulci expresia văzând groaza întipărită pn fața mamei.

Mă îndoiesc că polițiștii ar putea să mă recunoască, dacă am casca pe cap. Cât despre Coțcar... îți promit c-o să stau numai în locuri publice. El n-o să facă nimic, dacă sunt acolo persoane nevinovate - oameni - în preajmă. Am mare nevoie să-mi limpezesc mintea, o vreme.

Și eu, zise Anna King, pe un ton vag. Este... cu adevărat... ceva neobișnuit pentru mine, știi?

Tu chiar n-aveai habar în ce te-ai băgat când m-ai adoptat, hm? zise Chloe, zâmbind, cu toate că, pe dinăuntru, se simțea într-adevăr vinovată pentru asta.

Mi-am dat seama în ce m-am băgat când aveai doi uni și ți-ai dăruit bibliotecă peste tine. Și pe urmă ai început să-mi ronțai toate romanele mele preferate de lony Hillerman²³, replică mama ei, cu șiretenie. Am mai i atât

23 Scriitor american de romane cu detectivi (1925-2008), multe Imul adaptate pentru marele ecran sau pentru televiziune. Cele mai cunoscute dintre ele aveau ca personaje membri ai tribului de Indieni

despre alți părinți cu copii care vor să-și restabilească legăturile cu... etnicitatea lor originară. Dar niii în nuli dintre cazurile relatate acolo nu se ocupa de supranatural.

Era un termen neobișnuit. Chloe niciodată nu se gândise la el, cu referire la propria persoană. În fine, ea încerca să nu se gândească deloc la toată povestea ni muritul și întorsul din morți, în general. Era prea bizară. Acum, de exemplu, Serghei o fi în lumea aceea a umbrelor? Exista el alături de celelalte umbre de lei mm bântuiau prin întunericul acelei veșnicii? Sau exista mm iad pentru Mai, rezervat celor ca el?

Vestea bună e că, dacă pățesc vreun accident, inimi mai rămas încă șapte vieți, declară Chloe, zâmbind.

Nici măcar în glumă să n-o mai spui, replică mania ei, printre dinți.

În unele privințe, mama ar fi o mai bună întruchipai «< a Zeițelor Gemene, decât Kim, se gândi Chloe, în timp < e pedala prin parc. Ca atunci când își formulase discursul despre apărarea sau răzbunarea fiicei sale, penliu eventualitatea în care i s-ar fi întâmplat ceva: prolcitoare ca Bastet, războinică precum Sekhmet. Kim rm profund spiritualizată, însă nu etala cu adevărat calități ale niciuneia dintre ele. Dacă exista ceva asemănător în muzele din panteonul Mai, atunci cu siguranță că ai fi fost vorba despre Kim.

Aerul era răcoros, perfect pentru o expediție id bicicletă, și soarele îi încălzea spinarea. Amy obișnuia mi se distreze pe seama căștii lui Chloe, când erau încă lili creștere: ea mereu și-o lepăda pe-a ei, de îndată ce ml îndepărtau de casă la o distanță la care să nu mai pe mi-A fi văzute. Însă Chloe considera că o făcea să arate «a o veritabilă biciclistă, ca o participantă la curse, sau, pe mie, o fată-curier.

Oamenii îi zâmbiră când intră pe alea din parcul Golden Gate; alți bicicliști o întâmpinară cu „Huna dimineața”, sau „Ce zi grozavă pentru plimbare”. Chloe era, în același timp, anonimă și recunoscută, salutată și. tpoi uitată, la fel ca toți ceilalți oameni care se bucurau de vremea frumoasă de-afară. O fetiță pe o bicicletă roz cu roți laterale de sprijin încercă să se ia la întrecere cu ea cale de câțiva metri, și Chloe se prefăcu că pedalează cu îndârjire, până când mama își chemă odrasla înapoi.

Era o senzație plăcută să-și simtă picioarele pedalând, și acea stranie poziție cocoșată, când se apleca deasupra ghidonului. Însă nu exista nimic din acea familiară usturime în gambe cu care fusese obișnuită, în mod normal, ceea ce i se părea, într-adevăr, caraghios. Principalul motiv pentru care-și dorise o bicicletă Mérida era acela că avea un motor electric asistat de pedale și solicita un efort mai mic din partea ei când trebuia să urce o pantă. Acum, însă, cu forța și rezistența ei de Mai, aceasta nu mai constituia o problemă. Pun pariu că aş putea acum chiar să particip la triatlon. 1 poate, doar, în afară de partea cu înotul: nu era convinsă dacă pisicile se descurcau prea bine cu înotul, și nici în ce măsură aversiunea lor naturală față de apă i-ar putea nfecta performanțele.

Trecu pe bicicletă pe lângă oamenii care se jucau prin parc în fiecare dimineață devreme, și privi cum un tip înalt, șaten, sărea după un frisbee aruncat foarte sus. Ceva mai departe, se petrecea o chestie politică tipică pentru San Francisco: un tip blond, mai scund, care nu părea să fie mai mare ca vârstă decât ea, stătea în u masă și împărțea fluturași despre beneficiile libert; immului²⁴. Chloe nu știa prea bine despre ce era voi Im însă judecând

24 Curent asemănător anarhismului, promovând lihi iin|| absolută a individului.

după glumele sarcastice ale unor lipi mai zdrențăroși din preajmă, probabil că nu era eevw stângist.

Își întoarse cu o mișcare energică bicicleta spic nord, ieșind din parc la câteva minute după aceea. I «tinația care o tot tulbura din adâncul minții ieși în sfârșit la suprafață și deveni cunoscută: podul Golii n Gate.

Locul în care se luptase pentru prima oară cu Cap n rul, și-l crezuse mort. Prăpastia simbolică dintre vevimil ei viață și traiul printre Mai, ascuns în micul lor cona-Iv peste fluviu, în Sausalito. Ea, cu Amy și Paul – pe vreun îi când erau doar cu un pic mai tineri, pe vremea elinii toți erau, încă, „doar prieteni” – obișnuiau să se plinii de-a lungul lui, și să viseze la lumile noi aflate de pui li «cealaltă. După atentatele din data de 11 septemlu n, brigăzi ale Gărzii Naționale începuseră să fie poștali în jurul lui, menținându-i siguranța și incomodându-I ti localnici.

Ceea ce, odinioară, fusese unul dintre locurile! preferate din întreaga lume, devenise o sursă de tulim rare, de frământări și de serioase deranjamente nliu macale.

A venit vremea să mi-l iau înapoi. Să-l revendic.

Chloe comută bicicleta pe viteza superioară și pedală cât putu de tare, picioarele ei surclasând motorul. Străduindu-se să nu gândească, se avântă înainte și închise ochii.

Când îi deschise iar, era pe pod.

Era o zi superbă: traversele portocalii străluceau sfidătoare pe fundalul albastru delicat al cerului și albul de vată de zahăr al norilor, o culoare complet nepotrivită în natură. Apa golfului scânteia orbitor dedesubt, mi albastru-închis pe care ambarcațiunile de un alb prăfos pluteau nepăsătoare. Dealurile din fața ei aveau diverse nuanțe sclipitoare de verde și verde-închis, ca un afiș în acuarelă dintr-un magazin cu suveniruri pentru turiști.

Chloe simți că-i vine să strige, sau să cânte. Din

moment ce nu prea putea să se descurce la acest din urmă capitol, lăsă să-i scape un „IIUUUPIII!” care-i sperie pe câțiva pietoni.

Era năpădită de o bucurie a mișcării de care nu mai avusese parte de multă vreme. Nu vâna, nici nu era vânată, nu avea pe nimeni prin preajmă care să i-o tulbure: doar viteza, șuierul vântului în urechi, picioarele mișciindu-se și priveliștea superbă.

Rugăciunea este mișcarea.

Chloe își aminti ceva nedeslușit despre dansatorii-serpi I topi, care se rugau pentru ploaie ținând în guri serpi cu clopoței. Rugăciunea lor era dansul, nu o recitare separată, sau un cântec, sau versuri rostite. Exact nulii simțea ea acum: numai splendoarea și bucuria de 1 II, pur și simplu, în viață.

Îți mulțumesc, Cine-oifi.

Podul i se păru prea scurt, până la urmă; în timp n trecea de celălalt capăt al lui, Chloe se miră cum (le 1 < păruse interminabil în acele situații în care-l travei sau, într-o parte și-n cealaltă, cu mașina, o dată chiar 11 Brian aproape mort pe bancheta din spate.

Nu avea niciun chef să se întoarcă deocamdaia acasă, așa că trecu mai departe și porni spre promonii râul Marin, așteptând să resimtă oboseala, pe măsm. i 1 dealurile aveau să-și ceară tributul.

Dar nu se întâmplă așa ceva.

Ca și cum ar fi urcat în spirală spre vârful umil gigantic cornet cu înghețată, Chloe înconjură dealul pe I* marginile lui și se pomeni în fața ochilor cu o nouă pl 1 veliște superbă: podul, văzut de sus, și San Francisco, îi depărtare, iar între ele, numai apă și stropi. Nu era în al o mică suprafață pentru parcare și un strat subțin du iarbă învelind promontoriul stâncos; cei mai mulți dintre oameni urcau până acolo, făceau câte o fotoj'i alin și plecau. Cei care rămâneau erau respectuoși și taeuți Orice zgomot din

partea copiilor extaziați care țop. mai în vârful lumii era măturat de vântul dinspre ocean.

Chloe își rezemă cu grijă bicicleta de un bolovan 1 tu sui în vârful lui, îmbrățișându-și genunchii la piepl sorbind priveliștea.

Ce-aș vrea să mă simt așa mereu! Chloe își dori să fi existat vreo cale de a-și înmagazina întregul moment prezent, nu doar imaginea, doar partea vizuală, ci totul, cu mirosuri, și senzații, și restul. Ca într-o piatră, sau altceva care să poată fi păstrat în cutia cu bijuterii, și scos ori de câte ori simțea nevoia să re trăiască momentul.

Se lăsă pe spate și se întinse, ridicându-și privirea spre cer. În bătaia soarelui și a vântului, și în tăcerea din jur, roțile din mintea ei începură să se așeze, încetul cu încetul, la locurile lor; cheile universale și toate celelalte unelte care o sabotaseră mental pe durata ultimelor câteva luni dispărură treptat. Vacarmul de fond din creierul ei se stinse. Acum, doar exista.

Și iată, acolo, ascunse de mângăliturile mentale, văzu răspunsurile care fuseseră totdeauna acolo. Nu era o uriașă revelație, un mesaj trimis de Zeițele Gemene, sau de mama ei de dincolo: era doar mintea lui Chloe. Care vorbea acum deslușit cu ea însăși.

Se ridică în șezut și-și scoase telefonul, plină de regret pentru faptul că momentul se sfârșise, dar și de hotărâre.

Făcu o comandă telefonică, astfel încât să nu i se afișeze numărul ca apelant, și-l ceru pe Whitney Rezza când i se făcu legătura, spunându-i secretarei că e Chloe King.

— Ei, iată un apel la care nu m-aș fi așteptat niciodată, răspunse Whitney, cu obișnuitul lui rânjet ușor, ca i cum ar fi fost la clubul de iahting.

Domnule Rezza, Alexander Smith l-a omora 1 nu pe Serghei.

Zău? Ei, asta chiar este o veste cam neașteptat A Bine i-a făcut.

Chloe își păstră calmul interior, refuzând să izhutnească, sau să devină sarcastică.

În realitate, ei doi lucrau împreună. Pentru asii Ntnarea tuturor descendenților precedentei adevărul» conducătoare a Semeției. Ca, de exemplu, a surorii nu-le Sau a mea.

Nu cred așa ceva nici în ruptul capului, replli pe vârstnicul ei interlocutor.

Chloe se întrebă, pentru o clipă, dacă exista cinev Nj din oricare dintre cele două tabere, care să fi văzut vim dată un film cu spioni. De oricare fel. De parcă ideea Q doi dușmani să lucreze împreună pentru atingerea umil scop comun ar fi fost, pentru ei, absurdă.

Ei bine, totuși așa a fost. O știu: am fost acolo cuiul l-a omorât Coțcarul. Amândoi au vorbit despre asta. 1».m. stați, nu în legătură cu asta v-am sunat.

— Da?

În calitate de nouă conducătoare a Semeției «Iu Aleasă - vă propun un armistițiu, zise ea.

Inspiră adânc. Nu-și depășea propria autoritate: de>ai era noua conducătoare. Iar cei ca Igor n-aveau altceva de făcut decât să accepte.

Păi, nu?

Vom lăsa ca moartea lui Serghei să fie ultimul act de violență dintre noi. Pe cuvântul meu, rosti Chloe, cu hotărâre.

Hmmm... fascinantă idee...

Chloe își ținu respirația.

...dar nu, îmi pare rău, nu e chiar atât de interesantă. Este pentru prima oară, după atâția ani, când Ordinul nostru are o cauză demnă de luat în seamă: de ce ne-am opri la un armistițiu, când am putea să mergem mai departe și să vă nimicim de tot? Chiar ar fi cazul să-ți

mulțumesc, să știi... Mica înfruntare de la Presidio, pe care ai pus-o la cale, chiar a făcut minuni pentru moralul și scopurile noastre.

Ce voia să spună prin asta? Există putere în războaie, asta a vrut să spună, își dădu seama Chloe, întunecată. I lltima lor manevră strategică importantă împotriva poporului Mai fusese atunci când Whitney își pierduse propria soție, omorâtă de un oarecare membru al unei bande, fără legătură cu niciuna dintre părți De atunci, Ordinul nu însemnase mai mult decât o adunătură de masoni violenți și puțin cam supraestimați, cu reguli și ritualuri secrete, dar nu prea dibaci în privința unor atacuri cu adevărat orientate.

Altfel spus, îți doresc succes în calitate de nouă conducătoare, și așa mai departe... dar, sincer vorbind, îți tăi nu vor semăna un pic cu puii cu capetele tăiate, pentru o vreme, cumva?

Părea extrem de sigur pe sine. Chloe mai avea nevul «de un singur lucru, să joace o carte cu care să-l huui tulburat. Să-i dea o temă de gândire.

Mulțumesc. Apropo, Whitney, ce-ți mai face îmi.

Și, cu aceasta, închise.

Secretul. Aceasta era problema, de ambele părți Secretul și ritualurile. Dacă ar fi fost după ea, dacă ca 1 fi fost conducătoarea poporului Mai, cu ani în uium când ajunseseră în America, la primul semn al atu ui i lor din partea Ordinului, ea le-ar fi înfipt în coaste pu cel mai tare avocat specializat în crime și delikte rasiule, Le-ar fi aruncat în aer secta, în public. Paul îi arul. eu odată lista cu „Topul 10 al lucrurilor pe care să lui Io faci în calitate de Suzeran al Răului”, pe web, iar în areal top zece se afla și sfatul potrivit căruia, atunci când nit apropie gașca eroilor, nu asmuți asupra lor dulăii indii lui: doar suni la poliția locală și faci astfel încât să țin arestați pentru violarea proprietății.

O să spun, se hotărî Chloe, cu cea mai plângăcinnnfl și copilăroasă voce mentală de care era capabilă. Suni din nou la numărul pentru comenzi telefonice. și cerii să i se facă legătura cu numărul aflat de la știri, pentru informații.

Alo? Bună, am, ceva... ăăă... informații despre lipul care a fost asasinat ieri în cinematograful, da?

Poți să vii până la secție, ca să-ți luăm o declarație completă? o întrebă interlocutoarea, într-o mună ut bruscă și profesională.

Păi, ăăă, aș prefera să nu. Eu tocmai, ăăă, cumpăram ceva... marfă de la un... prieten, înăuntru... am văzut toată faza, dar n-aș vrea să fiu implicată.

Foarte bine, atunci, mormăi femeia, spune-mi ce-ai văzut.

Chloe îi istorisi întreaga întâmplare, ocolind faptul că fusese prezentă în calitate de protagonistă și concentrând relatarea asupra Coțcarului și a lui Serghei. îi descrie la perfecție pe amândoi... ceea ce, în sfârșit, reuși să-i capteze interlocutoarei întreaga atenție: era evident că nu repeta doar ceea ce se spusese la știri, fiindcă descrisese acea shuriken care se înfipsea în gâtul lui Serghei. Le spuse tot ce-și putu aminti despre Coțcar, de la coada lui tâmpită și până la tăieturile de pe braț, și adăugă ceva zvonuri vagi „de pe stradă” referitoare la un tip dement cu tot felul de cuțite și o predilecție spre stilul de luptă specific pentru Hong Kong. Polițista îi mulțumi și închise.

Așa, zise Chloe, luându-și bicicleta.

Am spus. Acum, descurcă-te și cu asta, Whitney Rezza.

același lucru probabil că se aplică și în cazul Ordinului A Zecea Lamă. Toți prietenii lui Whitney sigur știau r/t el este membru al unui anume club privat; nu era nevoie să fii un geniu ca să-l urmărești până acolo, într-o zi.

Ciudat lucru, mama ei nu avu absolut nimic împotriva să-i împrumute mașina. Teoretic vorbind, dvți Chloe nu

avea decât permis de începător, Anna Kiii (ajunsesse la concluzia că fiica ei era mai în siguranță având acces la volan, decât dacă și-ar fi făcut apariția într-un taxi.

Să mă suni la fiecare jumătate de oră, insistând mama ei. Dacă sari peste un singur apel telefonic, 1 spun un singur apel telefonic, sun la poliție. Ai înțeles /

Da, mamă.

Și răspunsul ei nu avusese nici măcar o undă du sarcasm. Sinceră să fie, Chloe se minuna că mama ei lăsa atât de ușor să plece.

Și hai să stabilim o parolă... am găsit: „David Bowie”. Dacă-mi spui asta, atunci sun la poliție... Imn ²⁵Asta va fi parola noastră de siguranță.

OK, fu de acord Chloe, întrebându-se cam cum ni putea strecura numele starului rock într-o conversație care, în timp ce ar fi ascultată de răpitorii / toi (în nani ei. Dar cred că e posibil să fiu nevoită să acolo peste noapte...

Atunci, mă suni la fiecare trei ore, după iint noaptea, și vorbesc serios, Chloe King. Poți să fii tu cu ducătoarea lor, dar tot fiica mea rămâi, și tot mai optsprezece ani ai.

Da, mamă, încuviință Chloe, îndatoritoare.

Deja stabilise c-o să-și lase deschis tot timpul telefonul dotat cu GPS. Până în prezent, nimeni dintre Mai, în afara lui Kim și-a lui Alek, nu știa despre el.

Când ajunse Chloe la Firebird, soarele apusese... și știrile de la televizor se schimbaseră.

Cred că ai face bine să vezi asta, Chloe!

Kim o așteptase pe alee, cocoțată în vârful fântânii ornamentale din marmură care constituia centrul sensului

25 idelă noii sale politici de eliminare a secretelor, Chloe e hotărât să se ducă spre conacul Firebird, cu mașina, în ■■rara aceea fără să se mai sinchisească de încercările de a-și ascunde urmele. Oricum, era ridicol: Whitney șt ia cine fusese Serghei, și toată lumea știa că Serghei condusese compania Firebird. Și, fiindcă veni vorba,

giratoriu din fața intrării. Arăta îngrijorată, ceea ce-i provocă lui Chloe o reacție de panică: de obicei, prietena ei nu reacționa la nimic.

Nu mai era nimeni în foaier; nici în vreunul dintre birouri. Multe dintre persoanele cele mai importante se aflau în biroul lui Serghei, cu ochii lor oblici acum mari și plini de consternare în semiobscuritate, scăldați în razele emise de uriașul televizor ascuns după o draperie.

Acum, era un alt reporter în fața cinematografului, vorbind, însă fotografiile care apăreau într-un colț, în timp ce el relata întreaga poveste, nu-l mai înfățișau pe Serghei: erau ale celor asasinați de el.

Chloe își concentrează atenția asupra televizorului și a reporterului cu înfățișarea solemnă de pe ecran.

„... acum, că este implicat și FBI-ul. Investigatorii declară că Serghei Shaddar era un creier al criminalității, implicat în unele organizații teroriste din blocul răsăritean. Informații din partea unor oficialități ale statului Georgia dau de înțeles că numeroase dintre crimele pe care le-a săvârșit în țara sa natală au fost camuflate în spatele confruntărilor civile violente dintre georgieni și statul separatist Abhazia”.

Chloe își întoarce privirea spre Kim.

Ascultă mai departe, îi șopti fata cealaltă. Nebunia abia începe.

„Shaddar a mai fost implicat și într-un număr de alte asasinate comise pe teritoriul Statelor Unite, printre acestea fiind posibil să se numere și asasinarea unei fele în cazul căreia rănilor și modul de operare se potrivesc perfect cu cele ale domnului Shaddar”.

În colț apărură fotografia fetei care-i fusese soră lui Chloe.

Acum mă crezi, jigodie? ar fi vrut Chloe să-i streci>ale printre dinți lui Igor, însă ar fi fost un gest total nedeimi de o conducătoare.

Așa că, în loc de asta, oftă, clătină din cap, după râie ridică glasul, în timp ce aprindea luminile.

V-aș ruga ca toată lumea să iasă din cameră, în afară de Olga, Igor, și Kim.

Toți își întoarseră fețele spre ea, clipind, orbiți du lumina strălucitoare. O duzină de perechi de ochi reveni la forma aproape omenesc de rotundă a pupilelor.

Și vă rog să pregătiți, hm, sala de spectacole, pentru întrunirea programată la ora șapte. Ar putea cinex a dintre dumneavoastră să aranjeze ca în sală să fie un televizor, cu acces la programele de știri, sau un ecran mare pentru proiecții, sau ceva asemănător?

Mai multe capete se înclinară în semn de încuviințare.

Da, Venerată Conducătoare.

Chloe încercă să nu ia în seamă cât de ușurate și de recunoscătoare și de pline de speranță erau fețele celor care treceau pe lângă ea, privind-o. Până și secretara, care se strecurase în urma lor, ca să vadă știrile, își înclină capul.

După ce ieșiră toți, Kim închise ușa.

Are cineva ceva de spus? întrebă Chloe, plimbându-și privirea peste cei trei.

Olga profită de ocazie și izbucni în plâns.

Habar n-am avut! exclamă, tușind. Nu pot să cred...

Ochii îi redeveniră mijiți și ghearele îi țâșniră afară, pe măsură ce emoțiile o copleșeau; Chloe își dădu seama că, dintre toți membrii comunității Mai pe care-i cunoștea, oricât de puțin, pe femeia aceasta n-o văzuse nici măcar o dată transformându-se cât de cât.

Nici mie nu-mi vine să cred, rosti Igor, moale, însă privirea lui absentă afirma altceva. Pentru mine a fost ca un tată...

Aș putea să vă propun să privim dintr-o altă perspectivă? interveni Kim, pe unul dintre cele mai

glaciale tonuri din câte-o auzise Chloe folosind vreodată. În alte cazuri de orfani, ca al lui Chloe, când părinții umani au dispărut „accidental” sau au fost găsiți morți, cum a fi >.st cu Chase... Doar n-o să-mi spuneți că n-ați bănuțit ceva

Niciunul dintre cei doi nu suflă o vorbă. Cu tonii acestea, Olga părea vag cuprinsă de rușine.

Nu întrebi, nu spui, hm? Foarte bine, trecutul **r** trecut, zise Chloe, luptându-se cu un val de dezgust și unul de furie când se gândi la propria mamă și la urnirii prezenței unor Mai descoperite de Kim în jurul casei sale. Declar în mod oficial un moratoriu și o amnistir. chiar în clipa asta. Pe viitor, nu vor mai fi alte asasinule și, dacă se întâmplă să aibă cineva vreo bănuială, să și o rezolve în mod normal, prin intermediul poliției... lui s-o acopere, bine? Ascultați, mai zise ea, consultându și ceasul. Trebuie să-mi sun mama peste, să zicem, cinci minute, dar înainte de asta, vreau să vă dezvălui câteva dintre planurile mele secrete.

Planuri pentru care-și tot făcuse griji și le tot depil nase în minte, negăsind nimic în neregulă la ele... **d. n** încă având îndoieli în privința lor.

Igor, până... mă rog, până la noi ordine, tu ești acum președinte interimar al companiei Firebird. Olga, consideră-te numită director executiv.

Tânărul Mai clipi de vreo două ori într-un fel care nu era total omenesc, șocat până-n măduva oaselor de brusca povară a responsabilității. Chloe continuă.

Indiferent ce s-ar întâmpla, domeniul imobiliar nu face parte din viitorul meu, iar resursele umane nu intri în preocupările mele imediate, oricât de plăcut ar pute «fi gândul descoperirii altor Mai răzlețiți. Eu chiar am de gând să mă duc la facultate. Ah, și dați-mi voie să vă repet pentru ultima oară...

Chloe îl fixă cu privirea pe Igor.

Serghei. Și Coțcarul. Lucrau. împreună. Dezvăluire

care, fără îndoială, va apărea, de asemenea, la știri, undeva pe parcursul următoarelor câteva ore, după ce poliția va da publicității informația.

De unde știi asta? o întrebă Igor, total derutat.

Pentru că eu le-am spus, răspunse Chloe, cu un aer de superioritate.

Și era adevărat: nici într-un milion de ani, niciuna dintre părți nu s-ar fi așteptat ca poliția să primească informații de la cealaltă parte.

Convorbirea telefonică a lui Chloe cu mama ei fu rapidă, iar drumul spre sala de spectacole, și mai rapid. În sfârșit, evenimentele începeau să-și pună amprenta asupra ei, iar liniștea după-amiezii să lase locul nervozității privitoare la ceea ce avea de făcut în următoarea oră. Vorbitul în public nu se număra printre principalele talente ale lui Chloe. N-o ajuta nici faptul că prietena ei Kim purta o robă alburie din pânză de olandă și un machiaj oarecum de tip egiptean, cu fard negru în jurul ochilor și sub bărbie. Încercase s-o convingă și pe Chloe să poarte robă.

Nu e genul meu, o refuzase Chloe, categoric. Poporul nostru trebuie să vadă ce fel de persoană sunt eu în realitate... nu cine mă prefac că aș fi.

Kim n-o contrazisese.

Încăperea era mai mică față de cât s-ar fi așteptat într-adevăr, nu erau decât vreo sută de oameni-pisicrt, asemănători publicului dintr-o sală studio, stând zece câte zece, și înghesuiți. Chiar dacă însemna o ușurai o și întrista oarecum: nu existau decât trei semetii în America, iar aceasta era una dintre ele, și membrii ei erau atât de puțini... Chloe era conducătoarea linul popor muribund, al unei specii pe cale de dispariție.

Cineva instalase ecranul pentru proiecția imaginii Im de la televizor, așa cum ceruse ea, și urmăreau cu toții, îngroziți, cum se succedau pe ecran știrile despre foslul lor conducător, prin vocile reporterilor și a coloratului banner

din partea de jos. Când fu de părere că văzuse 11 \ destul, Chloe îi făcu un semn tipului din spate - un Mm pasionat de aparatură audio/video? - și urcă pe ȕm a estradă, în urma lui Kim.

Prietena ei, acum intrată pe deplin în rolul de preoteasă, își înălță brațele, închise ochii și începu să ea un la fel ca în noaptea vânătorii, când Chloe auzise peni i u prima oară un cântec tradiȕional Mai, i se păru exact la fel de straniu și de tânguios. Era imposibil de prevA/ul spre ce se va îndrepta linia melodică: schimbările du tonalitate și de octavă ale lui Kim se produceau lani vreun avertisment prealabil. Și suna la fel de trist și du dezrădăcinat precum simȕea Chloe că arăta poporul 11 în clipa de față.

Dintr-odată, îi simȕi chiar atunci.

Pe măsură ce imnul continua, și ea le privea chipurile, Chloe simȕi emoȕiile colective. Teamă. Tristeȕe. Așteptări. Suntem atât de puȕini! Am pierdut atât de mulȕi! Iar acum, această...

Speranȕă, când o priveau pe ea.

Igor încerca să fie atent, însă sentimentul trădării și cel al durerii erau atât de puternice, încât el nu era cu adevărat conectat la realitatea înconjurătoare.

Chloe simȕi o căldură stranie, ca și cum toată lumea s-ar fi aflat acolo unde trebuia să fie: Semeȕia ei, reunită, așteptând-o.

Mai era, totuși, o notă discordantă, un mic amănunt care lipsea, ca și cum cineva n-ar fi fost acolo.

După ce termină Kim, Chloe ieși în față, acum lipsită de orice temeri sau neliniști. Aici era poporul ei. Ea le era conducătoarea. Își drese glasul.

Pentru cei care nu m-au cunoscut încă, eu sunt Chloe King, conducătoarea Semeȕiei și Aleasa voastră.

Suna atât de bombastic și de ciudat, însă toată lumea o asculta, captivată.

Serghei Shaddar nu a fost adevăratul vostru

conducător. Cu toate că a avut intenții bune, și le-a pus în aplicare prin mijloacele răului. Omul pe care ați crezut că-l urmați spre un deznodământ fericit v-a adus numai violență și moarte. Până și cei care-i erau mai apropiați n-au cunoscut până unde i se întindeau activitățile.

Desigur, poate că unii dintre kizekh aveau cunoștințe destul de temeinice, din moment ce sigur s-a folosit de ei ca să-ipună în aplicare anumite ordine. Dar nu avea să se abată de la linia pe care și-o propusese, aceea a amnistierii și a iertării.

Când m-am întâlnit cu el, în fața cinematografului în care a fost omorât, Coțcarul era deja acolo, așteptându-mă.

Nu se auzi niciun zgomot printre atât de rezervații Mai, însă Chloe simți șocul colectiv căruia îi căzusem pradă o sută de persoane.

Cei doi lucraseră împreună, pentru omorâre; i tuturor posibililor Aleși, inclusiv a surorii mele. Nu și în dacă Serghei o fi omorât în realitate personal pe cineva, însă el îl informa pe Coțcar cine era persoana și unde avea s-o găsească, iar Alexander se ocupa de restul. Dar, de îndată ce m-a avut în fața ochilor, nici Serghei nu i.1 mai fost de vreun folos, motiv pentru care Coțcarul's 11 hotărât să-l omoare și pe el.

Nu-mi vine să cred că un Mai ar fi în stare să omoare alți Mai! Suntem atât de puțini, se văicări o femeie Mai.

Există persoane rele chiar și printre noi, la fel cum există persoane bune și printre oameni, așa cum este mama mea. Și Brian. Și Paul, și Amy.

Scrutând cu privirea mica mulțime, îl zări pe AM Privirile li se înlănțuiră pentru o clipă, și el îi zâmbi: un zâmbet sincer, fără ca tot ce se petrecuse între ei înul tima vreme să reprezinte un obstacol. El îi oferea spri 11 nul. Ea îi răspunse la zâmbet, fără să se mai gândească.

Mama mea, precedența voastră Aleasă... visul ei a

fost să unească tot poporul Mai din Europa de Est, pe toți cei risipiți de războaie, de exil, de violențe, și de blestemul abătut asupra noastră. În calitate de noua voastră conducătoare a Semeției, consider că a venit acum vremea, dacă tot suntem împreună, să ne îmbrățișăm pe deplin noua noastră țară.

Aici, avu o mică ezitare: încă nu erau toți acolo, și unde avea să ajungă cu asta?

Serghei a mai avut dreptate într-o privință: voi nu sunteți obligați să trăiți aici, ca șobolanii în vizuină. Voi trebuie să fiți liberi să vă urmați propriile destine și să vă întâlniți fiindcă așa vreți, nu fiindcă ați fi forțați. Sunteți acum în America, și din unele puncte de vedere nu vă deosebiți de oricare alți imigranți. De acum încolo, vom respecta legile Americii. Asta înseamnă că s-a terminat cu răzbunările și războaiele cu A Zecea Lamă. Dacă ei încalcă legea, vor fi pedepsiți în conformitate. După cum poate ați văzut la știri, Coțcarul este dat în urmărire. Și știți de ce? Pentru că eu le-am spus că e asasinul lui Serghei.

De data aceasta, icnetul mulțimii se auzi clar.

Kim se retrăsese într-o parte, după cum remarcă deodată Chloe, și stătea să discute cu cel care se ocupa de televizor.

Poliția îi va da de urmă și-l va aresta. Iar el își va primi pedeapsa pentru crima asta, și pentru celelalte...

Chloe, murmură Kim, apărând alături de eu, iartă-mă că te întrerup, dar Ivan mi-a zis că s-a **d**; îl în televizor o informație pe care ar trebui s-o vedem **n** înregistrat ultimele câteva minute...

Pune-o, zise Chloe, iar Kim făcu un semn afirm. i tiv cu capul spre cel din spate, și proiecția imaginilor ilu la televiziune reîncepu.

Fără să-și dea seama de ce, Chloe nu fu mirată na vadă o fotografie care-i înfățișa mama biologică apăr. iml lângă chipul reporterului de la CNN, ca una dintre pn

soanele asasinate din ordinul lui Serghei.

„... Anastasia Leon, membră și conducătoare a unui obscur trib de nomazi din Europa de Est, originară din Turcia, s-a întors în țara natală a poporului său. Investigatorii au descoperit acum dovezi asupra faptului că ott a fost una dintre primele victime ale asasinatelor politice comise de Serghei Shaddar; sursele noastre nu cunosc cu certitudine motivul...”

Anastasia Leon. Acesta era numele mamei ei. Și iat-o. O fotografie asemănătoare celei ținute de Chloe în mână, acum nu mai departe de vreo două săptămâni, înfățișând o femeie cu părul negru, lung până la mi și, și un zâmbet larg, neîmblânzit, fruntea brăzdată de cule și privirea hotărâtă.

Făcu un semn să se taie sonorul.

Ceilalți Mai arătau năuciți; unii plângeau, alții eu mentau cu glas scăzut. Chloe simți un amestec de mila și de uluire la gândul că niciunul dintre ei nu se așteptase la așa ceva.

— Vedeți? Exact despre asta vorbeam. Secretele și nevoia de a supraviețui v-au forțat să urmați pe cineva care v-a asasinat conducătoarea Semetiei. Aceste violențe nejustificate dintre noi și A Zecea Lamă încetează acum. Tot ceea ce fac ele este să nască noi și noi violențe, și lupte pentru putere în rândurile noastre... priviți ce i-a făcut Serghei surorii mele, și priviți ce-a pățit Brian din cauza oamenilor lui. Eu sunt noua voastră Aleasă, și vă voi conduce către siguranță și prosperitate... dar numai prin mijloace pașnice.

Urmă tăcerea. Oare aveau să aplaude? S-o dea afară? Ce-o să se-ntâmple? Chloe se strădui cu disperare să simtă acea stranie empatie de mai devreme, însă aceasta se estompase acum, până la o bătaie surdă a inimii.

Deodată, Alek sări în picioare și scoase un răget. Singura dată când mai auzise Chloe așa ceva fusese atunci

când își pierduse ea cumpătul, cu Keira... și-o băgase în răcori pe fată. Era un sunet profund, înfricoșător, care părea mult prea răsunător și prea adânc ca să poată izvorî din statura lui umană. Ochii îi erau mijiți, înspăimântători; ghearele, scoase.

Valerie fu următoarea care se ridică și-i urmă exemplul.

În scurt timp, toată lumea era în picioare, urlând, răgând, într-un vacarm asurzitor care ar fi trebuit s-o înfricoșeze pe Chloe, dar nu reușea. Pentru doar o clipă, legătura se refăcu, și ea le putu simți întreaga energie, și putere, și dragoste: sprijinul pe care i-l oferea Semeția.

Kim nu apelă la răgete, preferând să-i ofere un straniu de omenesc semn aprobator, cu degetul mare ridicat.

Când se retrase să-și sune la rezezeală mama, și s-o înștiințeze despre cum decurseseră treburile, Chloe se simțea istovită. Tot nu sunt bună de vorbitoare în public, înțelese ea. Doar capabilă să se descurce, atunci când era cazul. Igor o așteptă, răbdător, alături, până când termină de vorbit la telefon.

Venerată Conducătoare...? i se adresă el, polii ici **m**.

Da, Igor? îi răspunse Chloe, în timp ce-și lăsa jun telefonul.

Curând, avea să-și reia munca de convingere prin care să-i determine să-i spună din nou „Chloe”. De < camdată, însă, i se părea că ar fi prea mult.

Am vrut să spun... cred că ai dreptate, zise el.

Și nu părea că s-ar forța să afirme așa ceva; dălilea impresia că e plin de liniștea și împăcarea pe care ea în să-și le resimțise în acea după-amiază.

Poate e din cauză că am de-a face - am avut de M face - cu oamenii mai mult decât Serghei, dar suni ilu părere că ar trebui să le respectăm legile. Cu atât mul mult dacă rămânem aici. Și chiar dacă nu rămânem

nomazii nu trebuie să se facă de râs peste tot pe unde merg. Altfel, n-am mai fi primiți înapoi, zise, și pe buzele lui se zărea un zâmbet aproape imperceptibil.

Mulțumesc, Igor. Asta chiar înseamnă foarte mult pentru mine, îi zise.

Și, asta era: se terminase. Toată tensiunea dintre ei, din ultimele câteva zile, toată iritarea lui la adresa ei. În schimb, tristețea era încă prezentă, și Chloe știa că el avea să se tot gândească destul de mult la Serghei, pe parcursul următoarelor câteva săptămâni, amintindu-și de toate lucrurile bune și cernându-le, căutând îndărătul lor semne ale nemilosului asasin.

Eu nu mi-am cunoscut niciodată tatăl biologic, adăugă ea, încet. Iar tatăl adoptiv m-a părăsit când eram mică. Serghei a fost al treilea tată pe care l-am pierdut... și, în anumite privințe, cel de care am fost mai apropiată.

Igor făcu un semn de încuviințare, nefiind sigur că ar fi în stare să vorbească.

Hei, exclamă Chloe, schimbând subiectul și amintindu-și de absența pe care o remarcase când își începuse discursul. Unde e Dmitri, apropo?

Era vorba despre bodyguardul pe care i-l repartizase Serghei, atunci când ea se răzvrătise împotriva traiului printre Mai, cel care mersese cu ea, ca s-o apere, când plecaseră să vadă Războiul Stelelor. Împreună cu Ellen, o altă kizekh... și, după cum era destul de convinsă, iubita lui.

Se aștepta să primească un răspuns rapid, de genul A, patrulează la etaj și păzește Semeția pe timpul în trunirii.

Însă chipul lui Igor, nedumerit și dezorientat, îi spuse cu totul altceva.

Un altfir desprins, își dădu ea seama, epuizată. Unul dintre acele lucruri inexplicabile care se vor întoarce și mă vor ciupi de fund mai târziu. Devenea cu mult în u

înțeleaptă, atât de repede... și, totuși, asta n-o făcea să se simtă mai fericită.

Șaisprezece

Până la urmă, Chloe reuși să se desprindă în liniște din mulțime și să se strecoare spre salonul de spital. Brian tocmai citea ceva, sub o singură lumină care plutea prin întuneric.

Bună, îi zise ea, zâmbindu-i.

Bună.

Își lăsă jos cartea și-și ridică privirea nerăbdătoare spre ea. Acum, nu mai avea decât un pansament subțire în jurul capului, în cea mai mare parte alb, nepătat.

Părul îi stătea ceva mai bine, ca și cum ar fi fost spălat, și ochii îi erau mai strălucitori, cu toate că aveau încă în jur vânătăi și tăieturi.

Însă în mod categoric avea mai multă viață în el, prinsese culoare și arăta mai sănătos, și Chloe simți un mic val de mândrie la gândul că poate, doar poate, ea ar fi cea care să ridice străvechiul blestem dintre oameni și Mai.

Cartea, după cum observă Chloe când se mai apa pie, era intitulată Meridianul sângelui²⁶. Arăta ca un roman western.

Nu sunt prea multe posibilități de alegere în privința lecturilor, pe-aici, zise el, ridicând din umeri Totuși, asta e destul de bună.

Ești tratat cum trebuie? se interesă ea, trăgând u \. i un taburet metalic.

Ce, glumești? pufni Brian. Indiferent ce păreri în

26 într-adevăr, este vorba despre un western istoric aparțin. n. l. scriitorului american Cormac McCarthy, apărut în anul 198;, \>i subintitulat Amurgul purpuriu al Vestului. Personajul principal este un adolescent fugar, numit „puștiul”, și cea mai marc purtl a textului îi descrie întâlnirile cu membrii unui grup istoric <| vânători de scalpuri, care au masacrat întregi triburi de indieni nord-americani din zona granițelor dintre Statele Unite și Mfxlffl în anii 1849-1950.

avea despre mine, și le păstrează doar pentru ei. Totul e numai „Venerata Conducătoare” în sus, și „Aleasa” în jos, și „după cum dorește...” Cu toate că doctorița, după părerea mea, chiar este foarte bună. Și oarecum nouă timă, pentru o Mai.

Asta ce-ar vrea să însemne? vru să știe Chior, luându-l de mână.

Ca o persoană care a fost silită, în cea mai mare parte a vieții, să-i studieze, trebuie să-ți mărturisesc! majoritatea compatrioților tăi nu prea au cine știe eu simț al umorului.

Chloe deschise gura, vrând să-l contrazică, dar se gândi mai bine. Avea dreptate. Ridică din umeri.

Am avut o mare întrunire sus.

Am auzit. Mă rog, n-am auzit propriu-zis, dar toată lumea vorbea despre asta. A ieșit totul bine?

Chloe oftă și-i povesti despre Serghei, și despre Coțcar, și despre faptul că ea le dăduse informațiile polițiștilor, ceea ce condusese la investigațiile ulterioare, și la concluzia că el părea să-i fi asasinat întreaga familie biologică, în afara tatălui, pe care nimeni nu-l cunoștea, sau nu părea să trezească nimănui interesul. Fu nevoită să se întrerupă la un moment dat, ca să-și sune mama, fapt în legătură cu care Brian o tachină ulterior; în schimb, cât timp vorbi ea, el rămase tăcut, dar cu sclipiri în ochi.

Bun, zise ea, întinzându-se și căscând. Cam asta e.

Și-acum?

Acum?

Își întinse ghearele fără să-și dea seama și-și scărpină un anumit loc din creștetul capului, în care simțea o mâncărime persistentă. Spera să nu fie cumva mătreață. Sau ce-o mai fi, la pisici.

Acum, cred c-o să-mi caut vechea cameră, să mă târăsc până în pat și să dorm până la paștele cailor... sau va trebui s-o sun iar pe mama, peste vreo trei ore.

Dar de ce nu rămâi aici? îi propuse Brian, cu o voce scăzută.

Chloe își ridică privirea spre el. Nu glumea. De fapt. niciodată nu-l văzuse privind-o cu atâta seriozitate întinse o mână spre ea, atingându-i buzele: o mână prinsă de un braț de-a dreptul înzdrăvenit, cu o culoare normală și musculos. Își plimbă degetele pe obrazul și pe maxilarul ei, după care i le strecură prin păr.

Atunci, ea se ridică de pe taburet și coborî balustrada metalică a patului de spital.

O să fie numai o noapte dormită împreună, ca între prieteni, zise el, zâmbind.

Da, dar n-o să ai parte de bătaii cu perne, murmu r; i ea, trăgând cearșaful în jos și sărutându-l pe gât.

De dimineață, Chloe se trezise înțepenită și somnoroasă.

Nu ratase decât un apel telefonic către mama ei - cel de la ora patru - și Anna King o sunase la fix cinei minute după aceea. Chiar dacă nu-i prea convenea să răspundă, consecințele ar fi fost cu mult mai neplăcute, așa că se forțase să pună mâna pe telefon.

Brian scoase mici murmure de protest când ea se desprinse cu grijă și se strecură jos, peste marginea patului.

Să te-ntorci repede, mormăi el, încercând să deschidă ochii și nereușind. O să-mi lipsești.

Chloe se aplecă peste el și-l sărută. Brian zâmbi, dar în scurt timp reîncepu să sforăie.

Cum mă simt? se întreabă singură Chloe, culegându-și blugii de pe podea și trăgându-i pe ea. îi îmbracă ușor și i se potrivea numai bine, așa cum se-ntâmplă mereu cu blugii purtați mai multe zile.

Mă simt altfel?

Își croi drum printre dulapurile cu recuzită spitalicească, luând-o prin surprindere pe doctorița Lovsky,

care venea ducând tava cu micul dejun pentru Brian.

O, ăăă, bună dimineața, Venerată Conducătoare, zise femeia, puțin șocată când își dădu seama de faptul că ei doi fuseseră împreună toată noaptea.

Dar fie că șocul ei se datora faptului că el era un om obișnuit, fie că șmecheria asta se petrecuse în micul ei regat steril, Chloe nu putu să-și dea seama.

'neața, răspunse ea, voioasă, după care-și reluă meditația și drumul spre etaj.

Poate că avea să se organizeze un mic dejun ceremonial, sărbătoresc, de a-doua-zi-după-discursul-noii-conducătoare-a-Semeției. Ar fi fost teribil de jenant, dar poate că i-ar fi dat și salată de fructe.

Adulmecând aerul și întrebându-și auzul de Mai, Chloe fu oarecum dezamăgită când nu auzi niciunul dintre zgomotele care s-ar fi putut asocia cu preparativele unei sărbătoriri, așa că se duse în schimb spre chicinetă, de unde măcar îi venea miros de cafea.

Kim era deja acolo, pregătindu-și ceaiul verde de dimineață.

Venerată Conducătoare, zise ea, cufundându-și în același timp pliculețul cu ceai în cană și capul între umeri.

Chloe, o corectă Chloe, morocănoasă, luându. și u ceașcă.

De când nu mai fusese ea acolo, instalaseră un nou automat pentru cafea, la care puteai să alegi dintre zece tipuri diferite de cafea, sau ceai, sau chiar ciocolală caldă... și, dacă apăsai pe anumite butoane, aparatul îți putea prepara aproape orice. Desigur, recipientele cu cafea erau confecționate dintr-un Mylar²⁷ care nu era bin degradabil, așa că, de îndată ce aveau să se liniștească apele pe-acolo, Chloe urma să înceapă demersurile pentru

27 Un tip de poliester folosit în special pentru proprietățile nu Im izolatoare.

descotorosirea de așa ceva.

Aleasă sigur putea să facă asta.

Mâna nu-i era încă prea sigură: când își turnă lapiv. cafeaua i se revărsă din ceașcă – bine măcar că nu ei **n** una din plastic – și curse pe masă.

Fir-ar a naibii, mormăi Chloe, ridicându-și cetiștu la buze și sorbind preaplinul.

Se simțea aproape ca mahmură.

Ai dormit bine? o întreabă Kim.

Chloe se încruntă, privind-și prietena în ochi, în.nA nu găsi acolo vreun subînțeles. Fusese o întrebare nevi novată.

Nu... tocmai.

Kim încuviință cu un aer înțelept.

Tu și cu Brian ați făcut sex?

Chloe se înecă și împrășcă peste tot cu cafea, reușind să mai verse și o parte a lichidului din ceașcă în același timp.

Ce naiba? se răsti ea.

Fata cu urechi de pisică nu se osteni prea tare să-și ascundă zâmbetul.

Eram doar curioasă.

Chloe deschise gura, vrând să spună ceva legat de viețile particulare ale Aleselor, când intră Igor în încăpere.

— Venerată Conducătoare, o salută el, însoțindu-și cuvintele de o rapidă înclinare a capului. Ar fi bine să vii repede. S-a întors Dmitri... a omorât pe cineva.

S-a dus finalul fericit care abia începuse. De ce nu putea să fie nimic prea ușor?

Îl urmă pe Igor pe coridor, și apoi în biroul lui Serghei. Kim veni fără zgomot după ea. Dintr-un motiv oarecare, pe Chloe n-o deranja prezența ei permanentă, nici chiar atunci când nu era tocmai invitată. Niciodată nu distrăgea atenția, nu-și dădea cu părerea, nici nu se umfla în pene.

Chloe se aștepta să-l găsească într-o postură impunătoare, impasibilă, înfricoșătoare, amenințătoare: așa cum era el, în mod normal. În definitiv, un kizekh era un soldat; și, din ce văzuse ea, cu ocazia confruntării de la Presidio, erau soldați destul de eficienți și disciplinați, în felul lor înspăimântător, felin.

În Loc de asta, îl găsi prăbușit pe un scaun și plin gând. Olga stătea lângă el, ținându-i o mână pe umăr.

Venerată Conducătoare! strigă Dmitri, întorcându-se spre ușă; normal că-i auzise vorbind.

Simțurile îi erau, probabil, la fel de ascuțite ca ale lui Kim. Impunătorul soldat se aruncă în genunchi la picioarele ei, și-i atinse gleznele.

N-am știut! zise el. Că a fost asasinul unora din în ai noștri... că el... că el... ne-a omorât Aleasa!

Chloe fu derutată pentru câteva clipe, până când . Și dădu seama de faptul că el se referea la mama ei biologică. Era destul de matur ca să și-o amintească, înțelese ea, și poate chiar o cunoscuse, înainte de a veni încoace.

Ce s-a întâmplat? îl întrebă Chloe, cu toată blândețea de care era capabilă, dat fiind faptul că avea în fața ei un adult ucigaș și nebun, care se văicărea și se prosterna.

Când am aflat vestea despre moartea conducătorului... a lui Serghei, m-am infuriat și am jurat răzbunare!

Chloe își întoarse privirea mânioasă spre Igor.

El nu era aici când ți-am transmis ordinul de interdicere a răzbunărilor, protestă el. Și, chiar să fi fost. mă rog, tensiunile cam escaladaseră...

M-am dus într-un loc în care știam că-l găsesc patrulând pe unul dintre mizerabilii oameni ai Ordinii lui, povestea Dmitri, și în ochi îi apărură un licăr de durii al e când își aminti. Și l-am omorât pe lașul acela cu gheai ele goale, adăugă el, după care se porni din nou pe pline.

Am crezut că-l răzbun pe conducătorul nostru, pe marele nostru protector... Știam că tu ești Aleasa, însă el

ne-a fost ca un tată în zilele de după Aleasa de dinainte...

Ți-aduci aminte cine era cel pe care l-ai așa... ăăă... l-ai omorât? se interesă Chloe.

Dmitri scutură din cap.

Toți arată la fel: părul șaten, mirosul oribil... era cel din încăierarea din seara aia.

Vorbește mai degrabă ca un klingonian, decât ca un Mai, constată Chloe.

Ai aflat noua mea lege? Fără vărsare de sânge, cu excepția cazurilor de legitimă apărare? îl întrebă Chloe.

Da, Venerată Conducătoare. Desigur. Datoria noastră este să apărăm Semeția, nu să declarăm război, zise Dmitri, ridicându-și privirea spre ea, cu chipul de nebun brăzdat de dărele lacrimilor, însă marcat de o nouă hotărâre.

Chloe nu știa precis dacă el cerea iertare; nu știa precis dacă putea să i-o acorde. Erau alte lucruri mai importante de care să se ocupe imediat. Cum spuseseră la televizor? Limitarea pagubelor?

Încercă să-și blocheze imaginea cu bărbatul din fața ei sfâșiind beregata unui om anonim, încercă să uite că la picioarele ei se afla un asasin. Asasinat. Viața cuiva se stinsese, din cauză că se nimerise în calea unui om-pisică mânios, răzbunător. Nu că oricine dintre membrii Ordinului A Zecea Lamă ar fi fost tocmai nevinovat, dar dacă era unul ca Brian? Forțat să se ralieze, nu tocmai într-un tot de acord cu doctrinele...

Chloe dădu ocol biroului lui Serghei și făcu singurul lucru care i se părea logic: îl sună pe Whitney. Direct.

— Alo?

După tonul respingător pe care pronunțase acest unic cuvânt, ea își dădu seama că știa deja cine-l sună.

Whitney, trebuie să ne întâlnim imediat. Este cel de-al doilea mort, într-o săptămână, din cauza micului război prostesc dintre noi... e necesar să-i punem capul

Care al doilea mort?

Chloe își ridică privirea spre Igor, Olga și Kim. Cu toții ridicară din umeri: indiferent pe cine-ar fi omorul Dmitri, însemna că deocamdată nu fusese găsit.

Unul dintre oamenii mei l-a omorât pe unul dintre oamenii tăi, ca răzbunare pentru moartea lui Serghei, împotriva ordinelor mele. Nu știi despre cine e vorba, dar poate că vrei să faci apelul...

Fir-ar al...

Vezi? Eu te sun ca să te informez. Sunt deschisă. și sinceră în încercarea de a pune capăt acestei... nebunii

Amy avea un termen mult mai bun pentru așa ceva, însă Chloe bănuia totuși că domnul Whitney H. Rezza nu cunoștea limba idiș.

Dacă tu crezi c-o să-ți mulțumesc pentru că e. și i prima care-mi dă vestea despre moartea unui membru al Ordinului meu, sau c-o să cedez nervos, izbucnind în plâns și implorând un armistițiu, domnișoară King, mai ales din partea dumitale...

Chloe se întrebă dacă lucrurile ar fi stat altfel, în cazul în care ea ar fi fost bărbat. Sau mai în vârstă. El nu-i spunea „domnișoară” decât atunci când era cu adevărat furios și căuta s-o insulte.

Ascultă-mă. Ți-aduci aminte când te-am întrebat despre fiul dumitale?

Ce-are a face...?

El e la noi. Viu. La limită.

În sfârșit, de partea cealaltă se lăsă tăcerea. Era o cacealma: el părea să fie mai mult decât dornic să-l dea pe Brian pe mâna celorlalți membri ai Ordinului A Zecea Lamă, pe care considera că-i trădase ajutând-o pe Chloe. Numai că Brian îi era fiu, la urma urmei, și ea era în stare să pună pariu că, indiferent ce soartă i-ar fi dorit Whitney, probabil că nu implica aflarea lui la mila unor Mai.

Dacă vrei să-l mai vezi, viu, vino la - într-un loc

public, într-un loc sigur – la Cheiul 39, la ora șapte, cu toți micii dumitale camarazi, sau cum vrei să le spui. Toată povestea se va sfârși astăzi, într-un fel sau în altul, domnule Rezza.

Și-i închise, încă o dată, telefonul în nas.

Era destul de plăcut.

Își ridică privirea: Olga, Kim, Igor și Dmitri se holbau cu toții la ea.

Ce e? vru să știe.

— Păi, ăăă...

— Igor tuși, dregându-și glasul – nu semeni deloc cu ucenica pe care am angajat-o acum câteva săptămâni, Venerată Conducătoare.

Chloe nu-i răspunse altcumva decât printr-un zâmbet, economisindu-și energia pentru lucruri mult mai importante decât râsul.

Șaptesprezece

— Niciodată nu i-am văzut atât de aproape, mărturisi Kim, intrigată de leii-de-mare.

Se aplecă periculos de mult peste balustradă, șapca neagră de baseball și subțirimea de salcie făcând-o să fie lesne de confundat cu un adolescent exagerat de nerăbdător.

— Locuiești în Bay Area de când te-ai născut, și n-ai mai văzut până acum leii-de-mare? o întreabă Chloe, uluită.

Brian se străduia să-și păstreze vigilența într-un fotoliu rulant, în apropiere; Dmitri și Ellen stăteau de pază lângă el. Cu înfățișarea lui arătoasă și bizareria prezenței lor, Brian era, din când în când, luat drept o celebritate: turiștii îi făceau fotografii pe nepregătite, crezând că e cineva. Și, pe lângă că i se părea amuzant, Chloe se bucura că are parte de martori suplimentari.

Brian nu fusese în totalitate de acord când îi povestise Chloe planul: socotise că e periculos pentru ea... și pentru oricare alt Mai implicat. Dar când Chloe îl

întrebasese ce altceva ar mai fi putut să facă, lui nu-i veni vreo idee mai bună.

Amy, Paul și mama lui Chloe îl însoțeau, la rândul lor; Chloe voia ca toți cei implicați să fie martori la orice ar fi urmat. Alek se prefăcu de vreo două ori că o aruncă pe Amy cu capul înainte în apă, și Paul chiar se oferă o dată să-l ajute. Sunt sigură că furia sublimatăă nu are nimic de-a face cu asta, își zise Chloe. Olga mânca o înghețată la cornet, chiar dacă, după înfățișarea ei, dădea impresia că însăși ideea de așa ceva ar trebui să-i fie străină. Mă întreb dacă și ea o fi o pisică de lăptărie.

Cam la o jumătate de oră după apusul soarelui - era și greu să-ți dai seama, fiind una dintre acele zile cenușii și reci de toamnă din San Francisco - Whitney își făcu apariția, pășind grăbit, cu o umbrelă lucioasă pe care o legăna ca pe un baston din trestie, și cu impermeabilul său scump fluturând în urma lui. Mai erau și alte persoane cu el, majoritatea de vârstă mijlocie, dai și câțiva mai tineri.

Unde e fiul meu? se răsti Whitney, nerăbdător.

Sunt aici, tată, răspunse Brian, făcându-i un seniii slab cu mâna.

Tatăl lui se albi la față când văzu cât de numeroase erau rănila fiului.

Ce i-ați făcut...? îi luă la rost Whitney, înaintând și înroșindu-se la față de furie.

Igor se strecură cu ușurință între el și Brian, încrucișându-și brațele. Ellen și Dmitri se aplecară amenințători în față.

Noi nu i-am făcut nimic, răspunse Chloe, împotrivindu-se ispitei de a adăuga: moșule. Eu l-am găsit, practic la un pas de moarte, pe o alee. Oamenii voștri i-au făcut toate astea.

Bătrânul nu zise nimic. N-ar fi vrut nici să nege, nici să confirme.

Dickless a fost, tată, zise Brian, cu vocea lui subțire

aproape pierzându-se în vântul serii și printre vaietele leilor-de-mare. El și cu cățelușii lui m-au luat prin surprindere. M-au lăsat acolo, crezându-mă mort.

Whitney deschise gura și o închise la loc de mai multe ori la rând.

Richard e mort, rosti el, în cele din urmă. A fost omorât de Mai azi-noapte.

Oh, exclamă Brian. Pe naiba.

Vezi, exact asta îți spuneam! exclamă Chloe, enervată. Serghei își asasina propriii oameni pentru putere, iar oamenii tăi se omoară între ei doar pentru... nu știu, pentru niște legi vechi. Poate și pentru putere. Și la ce bun?

Își roti privirea spre toți cei adunați acolo.

Care să fie motivul adevărat pentru care tot săriți unii la beregatele celorlalți, de atâtea mii de ani încoace?

Ordinul A Zecea Lamă există pentru apărarea omenirii de cei mai puternici, care ar putea s-o înfrângă cu ușurință, declamă Whitney, pe un ton dramatic.

N-ai vrea să arunci o privire? strigă Chloe, azvârlindu-și un braț în direcția prietenilor ei Mai. Dacii spionii tăi sunt măcar pe jumătate la fel de buni ca ai noștri, știi probabil că suntem mai puțini de o sută în West. O sută, Whitney. Asta înseamnă cu mult mai puțini decât amerindienii, sau tibetanii, sau evreii, sau oricare altă minoritate pe cale de dispariție, opri mată!

Hei, bombăni Amy. Nu cred că noi am fi pe cale de dispariție.

Însă Paul îi trase un ghiont, ca să-i închidă gura.

Uită de A Zecea Lamă: un cutremur zdravăn, sau un incendiu, sau vreo bombă urâtă, sau un atac terorist, și n-ar mai rămâne picior de Mai la vest de Mississippi. Când s-a întâmplat ultima oară, mai precis, ca poporul Mai să constituie o amenințare față de permanența existenței umane?

Noi am fost mereu prezenți, ca să-i împiedicăm, insistă Whitney, adunându-și forțele.

Însă, după privirile membrilor mai tineri ai Ordinului, era clar că nu mai convingea, în realitate, pe nimeni.

Și să nu uităm de motivul inițial al apariției noastre, interveni o femeie între două vârste, ieșind în față. Satele și orașele care au fost șterse de pe fața...

Din cauză că ați violat-o și ați asasinat-o pe una dintre surorile noastre! exclamă Igor, făcând la rândul lui câțiva pași înainte.

Acum. Cinci. Mii. De. Ani. Doamne, Dumnezeu, oameni buni, mai lăsați-o baltă! strigă Chloe, privindu-i furioasă când pe unii, când pe ceilalți. Și, dacă mi-e permis să vă amintesc – se adresa delegației Ordinului – că poporul Mai nu este alcătuit din vampiri care să-și caute prada printre cei vii. Iar voi nu sunteți ucigași de vampiri, care să-i apere pe cei nevinovați.

Dar sunt fiare, bestii ticăloase, fătate prin gropi, luă cuvântul un alt reprezentant al Ordinului A Zecea Lamă. Existența lor este o anatema asupra lui Dumnezeu. De aceea ei sunt pedepsiți să nu aibă niciodată un cămin al lor, și să nu se amestece pe veci cu oamenii.

Vorbești precum Coțcarul, bombăni Chloe. Care, apropo, e un asasin dement și psihopat. Și, în orice caz, toată povestea asta cu blestemul vechi de cinci mii de ani pare să fie de domeniul trecutului. Brian și cu mine nu doar că ne-am... ăăă... sărutat în numeroase rânduri, dar...

N-ar fi vrut s-o spună, însă dacă prin asta ar fi slujit cauzei, ca în situația de față, în fine, aparența castității ei n-ar fi cântărit în realitate prea mult în comparație cu cadavrele.

Azi-noapte... ne-am... ăăă... Mă rog, în fine, faza e că el n-are nimic.

Se alese cu priviri șocate din partea tuturor, mai ales a lui Amy. Chloe îi jurase, acum câțiva ani, că ea va fi

prima care va afla când va fi să se-ntâmples Treaba. Practic, „Treaba” nu se întâmplase încă: nu avea nici cea mai mică dorință de a rămâne gravidă, pe deasupra tuturor celorlalte întâmplări din viața ei prezentă. Însă ceea ce se petrecuse era destul de aproape de Treaba ca să intre la socoteală.

Brian se înroșise violent și se străduia să întâlnească privirea tatălui său.

De fapt, continuă Chloe, ridicând tonul astfel încât s-o poată auzi toată lumea – și sperând că n-o să fii o considerată o destrăbălată – m-am pupat cu un alt om chiar înainte de a-l cunoaște pe Brian.

Ia stai, ce-ai spus? sări Brian, arătându-se șocat și puțin întristat.

Chloe nu-l luă în seamă.

Și nici el nu are nimic. Vedeți, faza e că nu există nicio chestie divină împotriva... ăăă... iubirii dintre Mai și oameni. Putem să ne amestecăm și să ne împreunăm și să ne împerechem fără să existe consecințe fatale.

Blestemul pare să se fi ridicat deoarece noi am ajutat la salvarea a doi oameni, interveni Kim. Mama lui Chloe și Brian.

Chloe nu vru să-l privească pe Alek în ochi, care se făcuseră mari, fiindcă lui nu-i venea să creadă ce auzea, Fără îndoială că ulterior aveau să existe momente stăjenitoare și explicații, chiar dacă se despărțiseră.

Însă presupunerea cum că el se gândea la ea fu brusc distrusă când Alek o înșfăcă pe Amy și-o sărută, îndelung și apăsător. Puțin cam prea îndelung și prea apăsător – Paul și Kim își întoarseră privirile în altă parte, enervați – însă Amy nu se împotrivi. Chiar deloc.

Când se opriă ca să mai respire, Alek o privi în ochi. Amy trase aer în piept, așteptă o clipă, după care ridică din umeri.

Nimic. Adică, a fost grozav... dar nu am vreo senzație

ciudată, sau altceva.

Nu era tocmai felul în care-și închipuise Chloe că ar putea debuta o mai bună înțelegere între oameni și Mai, însă, ia stai, tot era ceva. Și, dacă se gândea mai bine, prietena ei, de obicei extravertită, fusese cam tăcută în ultima vreme. Așa că era cum nu se poate mai nimerit ca ea să capteze lumina reflectoarelor pentru o mică scenă a ridicolului din cadrul unei întâlniri, altfel, fatidice.

Edna și Whitney păreau îngroziți, ca și alți membri mai vârstnici ai Ordinului... sau Olga, și unii dintre kizekh. Era posibil și să se fi înșelat Chloe, însă unii dintre ceilalți păreau că li s-ar fi stârnit curiozitatea. Nu oricine poate studia oamenii-pisică sexy, fără să devină măcar un pic curios. Faza cu contrariile care se atrag, și așa mai departe.

Apropo, Coțcarul tocmai a fost arestat, anunță Paul, citind știrile pe telefonul său mobil. Acum aproximativ o oră. Era căutat în legătură cu mai mult de o duzină de crime... Hm, oriunde altundeva, aș zice că-l așteaptă pedeapsa cu moartea, pentru ce dovezi au împotriva lui, însă cred că probabil o să fie condamnat la închisoare pe viață.

Bun venit în America, dragi copii, li se adresă Chloe, cu dulceață în glas, celor din A Zecea Lamă. Și voi toți v-ați născut aici. Așa se face dreptatea, nu cu organizații paramilitare.

Făcând așa ceva, riști să dezvălui existența propriului tău popor, îi atrase atenția Edna; însă, după expresia ei dezorientată, era evident că niciunul nu se așteptase la o astfel de mișcare.

Cum? o întrebă Chloe. Chiar aveți impresia că polițiștii ar putea să creadă elucubrațiile unui criminal în serie, când el le-ar spune că toate victimele sale erau, în realitate, pisici, cu gheare și ochii oblici? Știți ce, eu încă vă propun un armistițiu. Un armistițiu adevărat. Puteți să

vegheați în continuare, dacă vreți să fiți siguri că nu turbează cumva vreo pisicuță și se apucă să omoare în stânga și-n dreapta, dar gata cu violențele. Dacă se-ntâmplă ceva - de oricare parte - să se ocupe poliția. Gata cu războaiele între bande, gata cu luptele fratricide, și ghici ce-nseamnă toate astea? Gata cu nevinovații împușcați colateral, rosti, privindu-l eu duritate în ochi pe tatăl lui Brian.

Chiar dacă ți-am lua de bună propunerea cu „armistițiul” acesta, zise Edna, acoperindu-l pe domnul

Rezza cât timp își revenea din șocul observației lui Chloe, rămâne încă mica problemă a inechității.

Cum adică? Serghei e mort, Richard e mort, Coțcarul probabil că va ajunge la închisoare, sau cine mai știe unde, zise Chloe, străduindu-se cu disperare să găsească o soluție. Dar nu-i veni niciuna. Suntem chit, declară ea.

Nu tocmai, interveni tatăl lui Brian, care-și drese glasul, pregătindu-se să ia cuvântul, redevenit stăpân pe sine. Mai există încă problema membrului Ordinului nostru, pe care l-a omorât Serghei la Presidio. Din câte am cunoștință, niciun Mai nu s-a ales nici măcar cu o vătămare permanentă în cursul încăierării.

Și ce vreți să fac eu în privința asta? o luă gura pe dinainte pe Chloe.

Fiindcă, de îndată ce vorbi, știu că făcuse o greșeală.

Ceea ce a spus Edna. Restabilirea echității. Atât băiatul pe care l-a omorât Serghei, cât și Serghei, sunt morți. Însă acel, sau acea Mai, care l-a omorât pe Richard, e încă în viață. Sacrifică-l, sau sacrific-o, și atunci vom considera că suntem chit.

Și Whitney îi zâmbi, cu acel zâmbet încrezător și ușuratic al lui. Am învins, grația zâmbetului lui.

Nu! strigă Ellen, nu cu teamă, ci cu ardoare.

Îl apucă de braț pe Dmitri, și ghearele îi ieșiră la iveală, întinzându-se, ochii i se îngustară, iar caninii

alunghiți sclipiră amenințători.

Ca unul singur, membrii Ordinului A Zecea Lamă se dădură înapoi. Chloe își dădu seama cum era posibil ca simpla existență a unor Mai să-i îngrozească pe unii oameni. Priviți astfel, ei chiar erau un soi de monștri.

— Ellen, rosti Dmitri, cu calm, dacă asta va alege Venerata Conducătoare, asta trebuie să se facă.

Auzindu-i cuvintele, Chloe intră în panică. Toată echilibristica ei pentru obținerea păcii și a armistițiului o adusesse aici: într-o situație din care nu putea să iasă câștigătoare. Conducătorii trebuie să facă uneori sacrificii care nu le fac plăcere, sau pe care nu și le-ar dori, ca să-și atingă scopurile. Dar ea nu putea să ofere, pur și simplu, cu indiferență, viața cuiva - a cuiva împreună cu care văzuse Războiul Stelelor, a cuiva cunoscut de ea - care să moară ca să pecetluiască un armistițiu dorit de ea. Ba el chiar părea dispus să se jertfească, părea pregătit să plătească pentru ceea ce făcuse. Sau poate că era doar o expresie a dezna dejdii, după aflarea trădării lui Serghei față de Semeție.

Cu un singur cuvânt, Chloe putea să-l trimit **h** înainte, să-i lase pe membrii Ordinului A Zecea Lama să-l omoare, și să garanteze astfel un viitor durabil, lipsit de fapte sângeroase, pentru Mai și Ordinul A Zecea Lamă. Nu merita acest țel sacrificarea unei singure vieți?

Ba da. Dar nu a lui.

Cu toate acestea, ea putea să ofere o altă viață, la schimb.

— Nu, nu Dmitri; el a făcut ce a considerat că era drept, la momentul respectiv, zise Chloe, apoi trase aer adânc în piept. Mă ofer eu în locul lui.

Optsprezece

Un pescăruș alb, răzleț, descrie un arc delicat deasupra capetelor tuturor, înainte de a se îndepărta, peste ape. În acea clipă unică, totul tăcu. După care

momentul trecu.

Ce? țipară, la unison, Amy, Brian, și mama lui Chloe.

În calitate de Aleasă, am nouă vieți pe care să le dăruiesc pentru apărarea Semeției mele, rosti lent Chloe. Cred că situația de față poate fi socotită ca fiind pentru apărarea viitorului nostru. Îmi ofer una dintre viețile mele, în numele „echității”, dacă prin asta vom stabili armistițiul.

Greu de spus care dintre tabere era mai marcată de șoc: A Zecea Lamă, sau Mai. Printre Mai se vedeau chipuri mai degrabă îngrozite; în rândurile celor din Ordinul A Zecea Lamă, erau mai derutate.

Nu prea pot să cred că ar fi corect, strigă cineva din spatele delegației Ordinului. Doar nu înseamnă că o să moară cineva definitiv din tabăra lor...

Ah, ia mai taci, Carlos, se răsti Edna.

Un cuplu de turiști tocmai trecea prin preajmă, suficient de aproape încât să-i poată auzi, arătând spre leii-de-mare.

Whitney?

Alegerea îți aparține, domnule Rezza, rosti încetișor Chloe. Poți să lași ca omorurile să continue, sau să rămâi în istorie drept conducătorul care a adus pacea pentru ambele tabere.

Și, pentru un grup cu o istorie de cinci mii de ani, nu e tocmai rău, adăugă Olga. Pentru ambele grupuri.

Asta era. Aici era cheia. Sacrificiul de sânge, sigur, însă ego-ul însemna totul. Whitney îmbătrânea, și devenise evident faptul că Brian nu avea să-i calce pe urme. Dinastia lor, aflată la conducerea Ordinului, se sfârșea odată cu generația lui. Cealaltă opțiune a sa, Richard, pierise.

Cei doi turiști nu păreau să observe ce se petrece și-și tot făceau loc printre Mai și oamenii Ordinului, ca să ajungă mai aproape de leii-de-mare. Atât cei câțiva kizekh, cât și soldații Ordinului, începură să se foiască, stânjeniți,

însă după vreo două fulgere strălucitoare ale blițurilor, perechea se îndepărtă iar, fericită și neștiutoare.

Chloe, nu face una ca asta, șopti Brian.

Dar nu se putea spune tocmai că și-ar fi dorit. Faptul că murise în două rânduri, și se întorsese la viață era ciudat... și, dacă stăteai într-adevăr să te gândești bine, putea fi chiar explicabil. Căderea ei din Turnul Coit și scăparea cu viață însemnase un miracol. Faptul că fusese împușcată în inimă și-și revenise, mă rog, era cu adevărat bizar, însă nu total neauzit. Iar micile ei excursii pe Lumea Cealaltă a poporului Mai? Halucinații provocate de insuficienta oxigenare a creierului.

Nu avea la fel de multă încredere în Zeițele Gemene, pe cât avea Kim. Ea nu avea decât experiență.

Și spera să nu i se observe frica.

Urmă o tăcere prelungită, tensionată, în care toată lumea stătu cu ochii pe tatăl lui Brian, așteptându-i răspunsul.

Eu cred că ar fi... acceptabilă pentru noi soluția pe care ai propus-o, rosti el, trăgănat.

Și i se întrezărea ceva ciudat pe chip, în timp ce-și plimba privirea de la Chloe la Brian și înapoi. De parcă și-ar fi dat seama că fiul său, brutalizat de propriii săi oameni, era îndrăgostit de o reprezentantă a rasei pe care o ura.

Ghici cine vine la cină, zise Chloe, în sinea ei, încercând să-și adune curajul.

Whitney făcu un semn către doi dintre membrii Ordinului.

Aveți grijă să nu vină nimeni... să ne întrerupă, zise el.

Și, imediat, mai mulți bărbați și femei cu înfățișări milităroase se strecurară în tăcere prin mulțimea din ce în ce mai rarefiată care se plimba pe chei.

Tu chiar vrei să faci asta? o întrebă Kim, apropiindu-

se mult de ea.

Fără să-i spună nu, fără s-o încurajeze, doar vrând să se asigure. O briză sărată le învăluie pe amândouă, făcând ca vocile să le sune înfundat.

Eu cred, zise Chloe, străduindu-se să-și țină respirația sub control, fiindcă îi era un pic cam prea precipitată, din cauza pulsului care i-o luase razna, eu cred că păcatul cel mai mare pentru Mai este egocentrismul. Prea marea autoimplicare. Puțin cam prea multă privire introspectivă, nu ți se pare?

Kim înălță o sprânceană, străduindu-se să deslușească gândurile nebunești ale lui Chloe.

Ce-am făcut noi vreodată pentru oricine altcineva, în afara noastră înșine? continuă Chloe.

Brian își apropie căruciorul de ea.

Ești dementă? țipă strident Amy, încă o dată, apropiindu-se la rândul ei. Nu ești obligată să faci una ca asta.

Ba chiar sunt, zise Chloe, luându-și prietena de mână.

Se va săvârși prin ritualul pumnalului, hotărî Whitney, înaintând.

Dar se opri brusc când îl văzu pe Brian ținând-o pe Chloe de mâna cealaltă, precum și groaza din ochii ei.

Ar putea... Chloe se strădui să-și oprească tremurii vocii. Ar putea să fie Brian...?

Atât tatăl, cât și fiul părură la fel de surprinși.

Nu văd de ce nu, răspunse, până la urmă, Whitney. Este... era o înaltă onoare, să officiezi o astfel de execuție.

Se auziră sâsâituri și murmure furioase printre Mai.

Este cum nu se poate mai potrivit ca fiul unei căpetenii a Ordinului s-o facă. Însă noi toți, ceilalți, vom sta aproape, ca să ne asigurăm că nu vor fi trucuri.

Uau. Mersi, tată, replică, sarcastic, Brian.

Brian, eu... Ochii domnului Rezza examină fiecare

rană, fiecare vânătaie, fiecare zgârietură și pansament de pe fiul său. Eu n-am crezut că ar fi în stare...

Să încerce asasinarea mea? se răsti Brian. Dar ce-ai crezut c-o să facă Dickless, când i-ai dat frâu liber împotriva „trădătorului”?

Însă, între timp, Dmitri o îndepărtă pe Chloe de această reuniune de familie.

Venerată Conducătoare, i se adresă el, încetișor, lăsându-se de data aceasta doar pe un genunchi și privind-o drept în ochi. Este îndatorirea mea... este onoarea mea să vă protejez. Lăsați-mă pe mine.

Chloe scutură din cap, încercând să zâmbească, dar nereușind.

Eu sunt conducătoarea voastră, și am hotărât. Prin urmare, așa va fi.

Și dacă te mai rogi de mine o singură secundă în plus, cred c-o să și leșin.

Îngenunche în fața fotoliului rulant al lui Brian, cu să-i faciliteze misiunea, prefăcându-se că-i aranjează veșmintele, sau cam așa ceva, pentru eventualitatea în care celor din A Zecea Lamă trimiși să patruleze le-ar scăpa vreun curios, preocupat să vadă cum i se taie cuiva beregata. Câtă profunzime a ironiei: ea se străduia să-și ascundă propria moarte.

Eu nu pot să fac una ca asta, anunță Brian, clătinând din cap. Nu poți să mi-o ceri.

Trebuie, insistă Chloe, în șoaptă. E singura cale de a aduce pacea între Mai și Ordin.

Nu pot să te omor, rosti el, cu o voce slabă și o expresie deznădăjduită în ochi.

Nu pot să am încredere în nimeni altcineva, zise Chloe, sărutându-l pe frunte.

Încercă să nu-și audă mama, care plângea ceva mai încolo, înăbușind sunetele și concentrându-se asupra lătratului leilor-de-mare.

Știu c-o să fi grijuliu. La cicatrice mă refer, înțelegi, adăugă Chloe, cu un zâmbet, cu toate că știa ce va înțelege Brian că însemna, în realitate, acel „grijuliu”.

Aceasta era unica modalitate de a aduce pacea, însă Chloe nu putea fi sigură că altcineva, în afara lui Brian, nu i-ar despica gâtul de încă șase ori, de fiecare dată când s-ar trezi din nou la viață.

Whitney îi înmână fiului său frumosul pumnal din argint. I se păru ciudat de familiar... și, deodată, Chloe își aminti de visul în care ea era sora ei, și Coțcarul îi tăia gâtul. Era același pumnal? Sau unul asemănător?

Toată lumea se strânse în jurul lor, cel mai aproape stând Whitney, care încă arăta tulburat.

E ceva oribil, protestă, slab, Brian.

Hei, nu am încredere în bătrânul tău, zise Chloe, cu vocea tremurându-i. Dar în tine am încredere, Brian. Am foarte mare încredere în tine.

Te iubesc, Chloe, zise Brian, pe un ton aprig, și o singură lacrimă i se rostogoli pe obraz.

Și eu te iubesc, șopti Chloe.

Și atunci, el îi tăie beregata cu pumnalul, și ea se prăbuși la pământ, moartă.

Nouăsprezece

Când deschise ochii și văzu strania priveliște a spațiului, a galaxiilor de la capătul timpului și nebuloaselor învârtindu-se deasupra ei, Chloe se simți chiar ușurată.

Tot i se părea un loc înfricoșător, întunecat ca smoala, cu răgete răsunând în depărtări, pe marginea unei faleze, cu umbre pâlpâind pretutindeni în jur, amenințătoare și prea apropiate.

Dar tot e mai bine decât să fiu moartă. Cu adevărat moartă.

— Mamă? întrebă Chloe, ridicându-se în picioare și împotrivindu-se tentației de a o rupe la fugă.

Vocea i se pierdu în imensitatea spațiului, sufocată de

sâsâiturile din jurul ei, ca o mie de lumânări stingându-se. Se îndepărtă de marginea falezei, îndreptându-se spre locul în care se strâneau umbrele.

Nu pe-acolo. Nu încă, ajunse până la ea o voce, ca un mârâit. Umbra neagră a unei flăcări îi blocă drumul. Era atât verticală, cât și leonină, în același timp, maiestuoasă și animalică.

Și acum, ce fac? se rugă Chloe. Am procedat așa cum trebuia?

Ai făcut cel mai bun lucru din câte a văzut poporul nostru, în mai mult de cinci mii de ani. Semeția noastră n-a văzut niciodată o conducătoare ca tine, nici măcar în persoana mea.

Și, vom avea pace acum? Vom fi în siguranță?

Pentru o vreme... sufletele, atât la oameni, cât și la

Mai, sunt schimbătoare, Fiică Aleasă. Tu ai făcut tot ce-ai putut ca să asiguri o pace, cât de cât.

Mamă?

Cumva, Chloe avea senzația că timpul petrecut cu mama ei se apropia de sfârșit.

Te deranjează dacă sunt cu Brian?

Ar fi putut să jure că auzise râsete.

Să fii Mai înseamnă o stare mentală, o stare spirituală, în egală măsură cu cea trupească. Și el te iubește, la rândul lui. Ce altceva ți-ai mai dori?

Chloe nu știa precis ce fel de răspuns putea să fie acesta, însă îi era clar că mama ei nu părea deranjată de această unire.

Mulțumesc, rosti încetișor. Acum, cred c-o să mă întorc.

Du-te cu binecuvântarea mea, Fiică Aleasă.

Nu era nimic care să poată fi îmbrățișat, fiindcă alt fel Chloe n-ar fi stat pe gânduri. Umbra mamei sale era alcătuită numai din foc și din aer. Se întoarce cu fața spre muchia falezei. Vânturile a mii de epoci suflau peste ea,

făcându-i părul să se ridice și biciuindu-i fața.

Își întinse mâinile, ca Superman, și sări.

Douăzeci

Chloe se trezi, de această dată, calmă, fără să mai tresară, sau să se smucească. Asta, pentru că eu am ales să fie așa, și am fost pregătită, înțelese ea. Avea capul în poala lui Brian, lipicios de sânge. Rana de la gât i se usca deja și se închidea, cum stătea acolo. În câteva clipe, nu avea să rămână decât o cicatrice ștearsă. Precum cea de glonț. Sau precum cea de după căderea din turn.

Chloe! exclamă Brian, cu glasul sugrumat, îmbrățișând-o cum putea mai bine date fiind pozițiile lor dificile.

A cam fost... nașpa, afirmă Chloe, încercând să detensioneze atmosfera din jurul lor.

Deodată, simți ceva ciudat în stomac. Viteaza conducătoare și martiră se desprinsese de Brian exact la timp ca să vomite peste tot, pe pământ. Când îi zvâcnea gâtul, o durea precum cele mai rele dintre crampe. O durere care nu murea și învia imediat; chiar și fiind Aleasa, tot exista suferință. Scăpă un geamăt, nereușind să-l țină sub control.

Dmitri și Amy erau lângă ea, primul susținându-i capul, iar cealaltă având grijă să-i tragă părul în spate.

Acum... acum suntem chit? întrebă Chloe în șoaptă, ridicându-și privirea spre tatăl lui Brian.

Gâtul o ustura, parcă ros de un acid.

Suntem, confirmă bărbatul de vârstă mijlocie, cu o voce răsunătoare și autoritară; în schimb, ochii îi erau suspect de umezi.

Epilog

Nu era nicidecum așa cum își imaginase Chloe participarea ei la balul bobocilor.

În primul rând, că rochia ei era cam o improvizație de ultimul minut: Marisol o lăsase să-și aleagă ceva gratuit

de pe umerase, iar Amy se ocupase cu ajustarea. Ferindu-se de dantelă, sau de satin, sau chiar de bumbac, Chloe optase în favoarea unei bustiere din piele și a unei fustecreion, drepte și strâmte. Se simțea un pic cam îndrăzneță, în ultima vreme. O panglică roșie din catifea îi era legată în jurul gâtului, ca un colier, ascunzându-i cicatricea.

Partenerul ei nu era niciunul dintre elevii școlii, și în plus venise în cărucior. Brian îi promisese că va încerca să se ridice în cărje pentru un singur dans, însă Chloe n-avea de gând să-l oblige să se țină de cuvânt. La drept vorbind, el arăta grozav, extrem de tragic și de romantic, cu geaca lui din catifea neagră, tenul palid și părul bogat, șaten-închis. Amy reușise cumva să șterpelească un cărucior cu aspect de obiect vechi, ceea ce contribuia la crearea imaginii. Cu toate acestea, Brian se împotrivise din răspuțeri atunci când ea îi propusese să-i aștearnă și un pled din catifea în poală.

Amy chiar dansa cu Alek. Erau, acum, în mod oficial un cuplu. Și arătau destul de sexy împreună, Chloe se simțea nevoită s-o recunoască. Prietena ei era absolut splendidă în echipamentul de zombi din secolul al șaptesprezecelea pe care și-l concepușe.

Paul sorbea dintr-un punci alcoolizat lângă Kim, care nu se mai obosise să-și camufleze urechile și ochii; era un bal de Halloween, la urma urmei. Toată lumea o complimentase pentru „proteze”. Îmbrăcase o rochie neagră foarte potrivită pentru bal, cu pliseuri și alte prostii, dar care, la drept vorbind, chiar stătea bine pe ea, într-un chip oarecum nepământean.

Paul încă se simțea oarecum agitat în preajma lui Kim, iar Kim încă era în stadiul de a absorbi cultura adolescenților umani normali; arăta ca o orfană căreia i se permisesese brusc să participe la un banchet. Cumva, Chloe nu-i vedea pe ei doi cuplându-se. Cel puțin, nu

deocamdată.

A, hei, exclamă deodată Brian, întrerupându-i meditația. Ți-am adus ceva... dar am uitat complet.

În afara florilor? îl tachină Chloe, pipăindu-și orhideele de la încheietura mâinii. A plouat peste mine cu bogății!

În timp ce el bâjbâia prin buzunare, ea încercă să ghicească despre ce-ar putea să fie vorba. O mică figurină în formă de pisică? Numele ei, scris cu hieroglife, ca un cartuş de agăţat la gât? Sau nişte iarba-mâţelor?

În loc de orice din toate acestea, el scoase la iveală o insignă. Ea își încordă privirea prin lumina slabă, permițându-le ochilor de Mai să stea mijiți doar pentru o clipă.

Prima Femeie Președinte, scria acolo, și era înfățișată Femeia Minune²⁸, stând, mândră, în picioare, cu mâinile în solduri.

Chloe izbucni în râs.

Cred că am deja toate funcțiile de conducere pe care-aș putea să le duc, în clipa de față, zise ea.

Se aplecă spre Brian, astfel încât el să-i poată prinde insigna. În loc de asta, însă, el o trase mai aproape și-o sărută.

O fotografie a fermecătorului cuplu? propuse Scott Shannon, fluturându-și ademenitor camera foto.

Într-un colț, fusese amenajat un spațiu pentru portrete, cu un fotograf profesionist veritabil, însă Scott se ocupa de instantaneele de „acțiune”.

Ar fi minunat, răspunse Kim, entuziasmată, apropiindu-se și trăgându-l după ea pe Paul.

Îi invită prin semne pe Amy și pe Alek să li se alăture.

Să ne prinzi pe toți, îi ceru apoi lui Scott. Vreau din

28 Wonder Woman, eroină a serialului omonim de benzi desenate, o prințesă războinică a amazoanelor, dotată cu puteri supraomenești.

cele mititele, care încap în portofel.

Dar tu ai măcar un portofel? bombăni Paul. Kim doar sâsâi la el.

Toată lumea râse, și blițul se declanșă.

V i \ din nou visul acela.

Și ia că e un vis, dar nu putea să împiedice tot ce avea hi urmeze. Pe brațele lui erau spirale și înflorituri de tuș, i uturi cicatrizate, alcătuind cuvintele Socialitas Gla<"/><! ;mil. Veșmintele îi erau de un negru mat, ceea ce-l i h i în i pară o umbră. Avea ochii albaștri, cu un licăr în lumesc în ei.

În tai, e ceva familiar aici... tfi apoi, fugi.

I rugi pe o alee, chiar dacă știa că exact asta nu trebuia - în i în Numai că, în coșmarul ei, era singurul lucru pe mu putea să-l facă. Întunericul o înghiți cu totul și, i ni i-a poată țâșni afară de pe alee, pe la celălalt capăt - i I „e înmeni cu o poartă cu sârmă ghimpată deasupra liinițiindu-se în față.

r rin ia steluță zburătoare o nimeri în gambă. O a luna, în încheietură. Căzu, și el deja apăru deasupra i iluturându-și pumnalul din argint care avea să-i

rdinul A Zecea Lamă, în limba latină.

2 Personaje din seria de filme Star Wars (Războiul Stelelor), Ben „Obi-Wan” Kenobi fiind mentorul lui Luke Skywalker, <hipă ce, înainte, îi fusese mentor tatălui acestuia, Anakin.

3 Festival al populațiilor hinduse, cunoscut și ca Festivalul Luminilor, ținut în lunile octombrie-noiembrie, prin care x «celebrează Lakshmi, zeița luminii și a bogăției, ca și Anul Nou /! povestea Rāmāyana. Oamenii aprind lămpi și lumânări (diwtill însemnând „ghirlande de lumini”), invitând-o astfel pe zeițănt casele lor.

AVII I (TRĂIEȘTE.

I liloe își tot repetă aceste cuvinte pe drumul ei cu hiiliuziil spre Sausalito, marcând fiecare secundă cu pl îi

tic nerăbdătoare cu piciorul în scaunul din fața ei. IU manea încă în discuție misterul legat de cum „își

I a încuviințat, smiorcăindu-se. El îi mai rupse o fi a de hârtie igienică, dându-i-o ca să-și sufle nasul, ipa care se întoarseră împreună în living, Chloe i imlu-și cu disperare să nu arate ca o idioată. I lotul în regulă? murmură Amy. Mhî, răspunse Chloe, ștergându-și din nou nasul. 11111111 - și foarte bine seama cât de clar puteau să-i dea im nuia în vileag nasul ei roșu și fața umflată. I im arăta alarmată.

N a fost decât... o mică ieșire nervoasă, își conții liloe explicația.

v i i îi bine, se încurajă singură Chloe, a doua zi, dimihi tță, oarecum crezând, de data aceasta. Mama ei părea mi i tăcută - sau, poate, oripilată - și dispusă să retti iile la toată povestea cu nevoia de a fi mai prezentă hi \ lata ei, cel puțin, pentru o vreme. După ce rezistase 1 «țuite cele șase ore de Matrix, cu Amy sforăind la 1 „una oră din Revolutions, Kim oprind derularea la Hi urc câteva minute ca să pună întrebări, și Alek cu Mml certându-se în plin Reloaded despre motivele N uliu care n-a ajuns și Jet Li să apară în film, mama lui

1 li li ic începuse să-i cunoască destul de bine prietenii.

Iar prietenii ei Mai nu se situau, după toate aparenți - ui afara sferei comportamentale specifice adoles „tlor normali; nici măcar Kim, cu urechile ei, și ochii ut în i. și ghearele.

I\ un pic cam excentrică, fusese singurul comentaiiu ni mamei, după plecarea oaspeților. \ Chloe izbucnise în râs.

Mda, așa e considerată și printre Mai.

unul lucru care-i trecu prin minte fu: Oh, Doamne, le că n-a murit.

Alvxander Smith, zis și Coțcarul, asasinul psihopat ui

i) idinul A Zecea Lamă, ar fi trebuit să fie mort. < îi luă Chloe se luptase cu el pe podul Golden Gate, îl mi r prăbușindu-se spre moarte, sau așa avusese îmi.i. Când cei din A Zecea Lamă aflaseră, trimiseseră n mată de asasini să răscolească orașul în căutarea ei, i în răzbune moartea. Însă adevărul era că, în ultima lți i. ea îi întinsese mâna... ca să-l ajute să se salveze, n uiliunipe care niciodată nu reușise să le exprime cu Arat în cuvinte, mai departe de „așa mi s-a părut că I uite să fac”.

I i i înalt, musculos, poate un pic mai slab decât llnm oară când îl văzuse, cu aceeași coadă de cal nul alburie atârnându-i peste umăr, aceeași ochi de in ut, același costum negru dintr-un material gen în în care fără îndoială conținea aceleași nenumăi pumnale, cuțite, shuriken și alte felurite arme tradiânir pentru A Zecea Lamă.